

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

Anno Nono.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

Procurator
Gener. Pa-
per supplicat
pro Apost.
confirmatio-
ne.

Annuit
Pontifex.

Hæc lre-
ris perpetui
roboris ad-
dit firmita-
tem.

Contraria
tollit.

Dat. die 2.
Aug. 1738.
an. IX.

mat. Romæ die 23. Augusti 1737. Cardinalis
Franciscus Barberinus Præfectus. C. Archiepis-
copus Damiatæ Secretarius. Loco † Sigilli.

§.3. Quare prædictus Procurator Generalis no-
bis humiliter supplicari fecit, ut præinsertas Con-
stitutiones, & Decretum hujusmodi Apostolicæ
confirmationis patrocinio communiri de benigni-
tate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis
votis hac in re quantum cum Domino possumus
favorabiliter annuere volentes, eumque a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, & Interdic-
ti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, &
pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus
exiit ad effectum præsentium dumtaxat conse-
quendum harum serie absolventes, & absolutum
fore censentes, supplicationibus ejus nomine No-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, om-
nes, & singulas Constitutiones præinsertas, & in
eis contenta quæcumque, nec non dictæ Con-
gregationis Decretum auctoritate Apostolica te-
nere præsentium perpetuo confirmamus, & ap-
probamus, illisque inviolabilis Apostolicæ fir-
mitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos
Juris, & facti, ac solemnitatibus quarumcumque
in similibus etiam de necessitate observandarum,
aliisque quoslibet etiam formales, & substantiales
defectus, si qui in præmissis principaliter, vel ac-
cessorie, aut alia quovis modo intervenerint, seu
intervenisse dici, censi, vel prætendi possint,
penitus, & omnino supplemus, & sanamus.

§.5. Decernentes easdem præsentis literas, ac
Constitutiones, & Decretum præinserta semper
firma, valida, & efficaces existere, & fore, su-
oque plenarios, & integros effectus fortiri, & ob-
tinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore
quandocumque spectabit in omnibus, & per om-
nia plenissime suffragari, & ab eis respective in-
violabiliter observari; Sicque in præmissis per
quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos
etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac
S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, &
Apostolicæ Sedis Nuntios, aliisque quoslibet qua-
cumque præminentia, & facultate fungentes, &
functuros, sublati eis, & eorum cuilibet quavis
aliter judicandi, & interpretandi facultate, &
auctoritate judicari, & definiri debere, ac irri-
tum, & inane si secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Or-
dinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privile-
giis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam
Ordini prædicto, illiusque Superioribus, Fratri-
bus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, &
formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis
derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis,
& insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis De-
cretis in genere, vel in specie, seu alias quomo-
dolibet in contrarium præmissorum concessis, ac
pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omni-
bus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro
plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad
verbum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanens ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ec-
ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
annulo Piscatoris die 2. Augusti 1738. Pont. Nos-
tri Anno Nono.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Canoni-
corum Regularium Ordinis Sancti Antonii
Viennens. per quod statuitur, quod Laici dicti
Ordinis professionem post quatuor annos tan-
tum emittere possint.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius
modernus Procurator Generalis Canoni-
corum Regularium Ordinis Sancti Antonii Vien-
nens. quod per Constitutiones dicti Ordinis par.2.
Cap.1. de recipien. in Ordine n.7. cautum repe-
riatur, ne Fratres Laici, seu Conversi dicti Ordi-
nis ad professionem per eisdem emitti consuetam,
nisi postquam decem annorum spatio dicto Ordi-
ni tanquam Donati interservierint, & subinde novi-
tius annum peregerint, admittantur, & cum plu-
ribus ab hinc annis Superiores Generales Ordinis
hujusmodi malum effectum, quem prædictum tem-
pus, asserere solet, agnovissent, nam plurimi ex dic-
tis Donatis erga divinum servitium desides, alteri
a fallaci licentia illecti, & alii demum a Cacodæ-
mone infligati cum tempus emittendi eandem pro-
fessionem prope imminere animadvertent a pro-
posita animi sententia recedunt, per quoddam
Decretum Capituli Generalis dicti Ordinis mense
Majo nuper elapso celebrati tempus undecim an-
norum hujusmodi ad quatuor annos dumtaxat re-
digere studuerunt, & alias prout in ejusdem Ca-
pituli Generalis decreto tenoris, qui sequitur vide-
licet: Extractum ex actis Originalibus Capituli
Generalis anni 1738. Ex Sessione 14. Quantum ex
Fratrum Conversorum servitiis rerum tempora-
rium administratores in omnibus Ordinis Nostri
Domibus, sed in hac inclita præsertim Abbatia
adjumenti capiant nemini non perspicuum est.
Verum hodie paucissimi sunt idonei Juvenes, qui
in tali statu Deo militare velint, & si ipsi, quibus
hunc Dominus effectum inspirat; longissimo tem-
poris tractu, quo probantur per decem annos in
habitu Donatorum, & per annum undecimum in
Novitiatu plerumque a proposito deterrentur;
Unde vel habitum non suscipiunt, vel susceptum
urgente Demonis tentatione, cui tandiu resistere
difficile est leviter dimittunt. Igitur Ven. Cæus
cupiens Conversorum Fratrum penuriam, aut to-
talem etiam extinctionem avertere, statuit esse bre-
viandum eorum probationis tempus a decennio ad
triennium; ita ut post tres annos in statu Donato-
rum emensos, alterumque insuper in Novitiatu, si
habiles judicentur, ad Religiosam professionem
admitti valeant. Quapropter Procuratori Gene-
rali in Curia injungitur, ut necessariam super hoc
a SSma Sede legum, seu Constitutionum nostrarum
dispensationem humiliter exposulet. Con-
cordat cum Originali N. Gasparini Abbatis Ge-
neralis S. Antonii A. Boudels Secretarii Capituli
Generalis Loco † Sigilli.

§.2. Cum autem, sicut dictus Procurator Ge-
neralis Nobis nuper exponi fecit, Decretum Ca-
pituli Generalis hujusmodi, quo firmius subsis-
tat, & servetur exactius Apostolicæ confirmatio-
nis nostræ patrocinio communiri summopere de-
sideret.

§.3. Nos ipsam modernum Procuratorem Ge-
neralem specialibus favoribus, & gratiis prosequi
volentes, & a quibusvis excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomo-
dolibet innodatus exiit ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum harum serie absolventes,
& absolutos fore censentes, supplicationibus ejus

CCXXXVIII

Juxta Re-
gulas Ordi-
nis Laicis
nisi post un-
decimum a-
num servi-
tiis, & Novi-
tius ad
Professio-
nem admit-
tendi.

Capituli
Generalis
Decreto hu-
jusmodi ter-
minus ad
quadrienni-
um redactus.

Apostolice
munimine
roborari d.
Decretum
petit Procur-
ator Gen.
Ordinis.
Confirmat
Clemens.

Nomi-

Sicque in posterum jubeat servari.

Derogat obstantibus.

Dat. die 2. Aug. 1738. Ann. IX.

CCXXXIX.

Provinciae S. Didaci Congregationi de Propag. Fide exponit necessitatem constituendi Matriti Procuratorem Missionum Mequinez.

Nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praefertum, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiciamus.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Augusti 1738. Pont. Nostri Anno Nono.

Confirmatio Decreti Congregationis de Propaganda Fide super facultate, Praefecto Apostolico Missionum Mequinez, Marochii concessa, instituendi Procuratorem dictarum Missionum in Oppido Matriti.

CLEMENS P. P. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte dilecti filii Francisci Romero a Sancto Antonio Fratris expresse professi, ac Ministri Provincialis Provinciae Sancti Didaci in Bethica Ordinis Minorum Sancti Francisci Disceatorem nuncupat, & Praefecti Apostolici Missionum Mequinez Regni Marochii Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Card. negotiis Propagandae Fidei praeposita exposito, dictas Missiones quoad expensas in eisdem occurrentes tam pro maintenance Missionariorum, quam Regii Hospitalis Mequinerici existentis sub cura ejusdem Missionis pendere praecipue a Regaliberalitate charissimorum in Christo filiorum Catholicorum Hispaniarum Regum, qui jam a pluribus retro annis copiosas elemosynas ad id dare consueverant, nihilominus ipse Franciscus experimento didicerat, aliquando eventurum esse, ut nisi aliquis Religiosus dicti Ordinis in Oppido Matriti Toletan. Diocesis assistat, qui nomine Provinciae, & Missionum cum regis Ministris praedictas elemosynas sollicitet, sique isdem cognitus, & gratus, praedictae elemosynae in toto, vel in magna parte deficient. Quapropter ipse Franciscus cum suo Definitorio prospiciens bono dictarum Sacrarum Missionum ut ne eadem detrimentum patiantur plurimum desiderabat, ut sibi facultatem instituendi in praedicto Oppido Matriti aliquem ex suis Religiosis in Procuratorem, qui continuo ibidem assistens, praedictas elemosynas sollicitare, & favorem eorundem Regum in necessitatibus, & persecutionibus, quae frequenter Barbaris Africanis contra illas excitantur, implorare valeat; ac insuper collocandi dictum Procuratorem cum socio illi designandum (ob deficientiam Conventus

Provinciae praedictae in supradicto Oppido) in quocumque ex tribus Conventibus diversarum Provinciarum Ordinis ejusdem S. Francisci in Oppido hujusmodi existentibus, quem ipse Franciscus judicaverit opportuniorem ad praedictam procuracionem, accedente tamen consensu dilectorum filiorum Superioris illius Conventus, seu etiam Ministri Generalis pro tempore existentium concederet; emanavit ad supplicationem praedicti Francisci ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Decretum Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide habita die 4. Augusti 1738. -- Relato per R. P. D. Philippum de Montibus Secretarium suprascripto libello supplicis, & audito Patre Ministro Generali Ordinis S. Francisci, Sacra Congregatio Oratoris precibus benigne annuit juxta petita, salva tamen semper Procuratoris prout in precibus constituendi, ejusque Socii pro tempore omnimoda ab eadem Sacra Congregatione dependentia. Datum Romae ex aedibus praefatae Sacrae Congregationis die, & anno, quibus supra V. Cardinalis Petra Praefectus, Philippus de Montibus Secretarius loco + Signi.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dicti Francisci nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret. Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exstiterit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationem ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praefertum, auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiciamus; salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciae, Conventus, & Ordinis praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1738. Pontificatus nostri Anno nono.

Decretum Congregationis praefatae.

Confirmatur a Clemente.

Sicque semper servandum praedictum.

Contraria tolluntur.

Dat. die 22. Aug. 1738. Ann. IX.

Confir-

CCXL.

Confirmatio quorundam Decretorum pro felici regimine Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti jussu Capituli Generalis editorum.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

EX inuncto nobis celsus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ pro felici prosperoque Christianifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipiorum regimine, & gubernio provide facta, & ordinata esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabimus.

Septem Abbates deputati ad Decreta edenda, quibus tollantur abusus in Ordine.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michael Franciscus Vailettus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali Congregationis hujusmodi in civitate Paduana mense Maio proxime præterito celebrato ad effectum evellendi quosdam abusus, qui in nonnulla Monasteria dictæ Congregationis inducebantur, septem digniores Abbates ejusdem Congregationis consilio, sapientia, & prudentia præditi, nempe unus pro quacumque Provincia Congregationis hujusmodi electi, & deputati fuerunt, qui pro bono Congregationis prædictæ regimine, nonnulla decreta ordinaverunt, quæ pro constabulandis regulari disciplina, statutorumque observantia, necnon debita hujus Sanctæ Sedis Constitutionibus reverentia conservanda a pleno Definitorio approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur videlicet:-- Decreta pro bono regimine Congregationis.--

Ea a Definitorio Gener. approbata.

Præfatio Decretorum

§. 3. Cum multi, iique graves abusus in quibusdam Monasteriis nostræ Congregationis irrepserint, & sensim, atque in dies serpere intelligantur, quibus disciplina regularis non solum aperte negligitur, sed etiam temere labefactatur, Reverendissimi Definitoris huic malo occurrere mature, & prudenter cupientes nobis eam Provinciam demandarunt, ut re diligenter examinata, feceremus, ea, quæ omnino corrigenda viderentur. Quare duximus ea, quæ sequuntur, capita animadvertere, eorumque Judicio decernenda proponere.

Ubi sunt Monasteria Ordinis non construenda Hospitia pro Abbatum, & Monachorum habitatione.

§. 4. I. Quia compertum est ex privatis Hospitiis multa, & gravia mala proficisci, ideo statum, ut in locis, in quibus Monasteria nostra existunt Hospitia pro Abbatum, & Monachorum habitatione non habeantur, exceptis iis, quæ ab antiquo tempore constituta fuerunt, dummodo tamen Ecclesias ad usum & commoditatem Populorum annexas habeant.

Non concedendæ pernoctationes extra Monasteria, nec in iis permittendi ludicri actus.

§. 5. II. Ac quoniam in declarat. Cap. 6. n. 9. hæc habentur:-- licentiæ vero discedendi a Monasterio infra annum recreationis, vel etiam devotionis causa, seu alio quovis prætextu Fratribus nostræ Congregationis a Definitoribus, vel regimine, aut a Prælatibus non concedantur, nisi ex rationabili causa, & raro ad evitandas vacationes &c. propterea Abbates, tempore Baccanaliæ non permittant morari Monachos extra Monasteria, neque prætextu adeundi consanguineos, vel affines, nec alia qualibet quæstia causa, Adolescentibus autem, & junioribus, donec non fuerint Sacerdotio initiati, non concedant facultatem pernoctandi extra claustra, neque recreationis, neque etiam causa devotionis, nisi in casibus Constitutionibus permixtis.

Quod si causæ postulent dari facultatem aliquibus ultra unius diei iter eundi, tunc omnino serventur ea, quæ in declarat. Cap. 67. num. 8., 9., & 13. servanda commemorantur.

Similiter dicti Superiores nunquam permittant, aut tolerant, quod Monachi, deposito habitu

Monastico, vel Personati incedant, vel ludicros actus recreationis causa in ipsomet Monasterio, aut alibi quomodocumque exerceant.

§. 6. III. Declaratio Cap. 67. ita statuit num. 11. -- Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses excesserit Præsident, & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent-- & merito cum scriptum sit; Veruntamen sanguinem eorum de manu tua requiram-- Quod si etiam minori tempore sine causa abfuerint, sciant Prælati se, & apud Deum reos esse, & pro modo culpæ a Capitulo Generali, vel regimine puniendos, dum consiterit sine causa eos abfuisse.

§. 7. IV. Prælati quam diligentissime animum attendant ad ea, quæ habet Regula in declarat. Cap. 2. n. 2. scilicet: Ut subditos reddant in obsequendo promptiores, ipsi forma gregis fiant, & Duces agendorum. Ergo regularibus observantiis, Chori, Refectorii, ceterisque semper intersint &c. Quod vero hoc loco Abbatibus regiminis faciendum Regula inculcat, id ipsum multo magis a Prælatibus faciendum volumus, qui nullam administrationem habent, vulgo dicti nullo latenti.

§. 8. V. Mutationes Monachorum, non alia ratione fiant, quam uti monet Regula in declarat. Cap. 67. n. 15. Ut autem lites omnes, quæ mutationum causa oriri solent, de medio tollantur, statim, quotiescumque Monachi mutati fuerint auctoritate Capituli Generalis, vel dictæ, vel si extra tempus congressus Prælati aliquem mutare voluerint, debere Monasteria a quibus mutati discedunt, iis suppeditare omnia necessaria. At si quis Monachus extra id tempus mutari petierit, ob eamque rem importune insisterit, & si discedendi facultatem impetret, nihil tamen a quopiam exigere possit.

§. 9. VI. Cum Decretis Sacræ Congregationis Concilii de regularibus Apostatis, & ejectis ann. 1624. cautum sit, ut unaquæque Religio habeat carceres in qualibet saltem Provincia ad incorrigibiles, scandalosos, criminosos, ac similes puniendos, & coercendos, nos etiam Congregationis Monasteria singula privatos habent carceres juxta Constitutiones nostras, tamen ad tutius, & commodius eosdem illos compescendos assignamus publicos carceres in Monasterio S. Petri de Perusio pro Provincia Romana, & Etrusca; in Monasterio Montis Casini pro Provincia Neapolitana; in Monasterio S. Martini Panormi pro Sicilia; in Monasterio S. Salvatoris Papie pro Lombardia, & Liguria; in Monasterio S. Justine de Padua pro Veneta, in quibus detineantur. Ne vero hæc Monasteria injuste graventur, decernimus, omnia necessaria tam pro expensis ad transmissionem reorum, quam pro victu, & vestitu ab illo Monasterio tribuenda esse, cui reus nomen dederit. Possint tamen Prælati ad aliquod ex assignatis Monasteriis extra Provinciam mittere hujusmodi criminosos, dummodo Abbas illius Monasterii consentiat, vel Capitulum Generale, aut Regimen id præcipiat, salvo semper, quæ de expensis dicta sunt.

§. 10. VII. Cum autem non levis inoleverit abusus, quod nempe contra Monachos, ut supra delinquentes non consiciantur processus super qualitate & verificatione delicti ab eis commissi, volumus quod in posterum in singulis casibus, in quibus aliquis Monachus crimen patriverit, ob quod puniri mereatur, Superior processum per aliquem peritum consici omnino cunct, deinde Delinquentem pro modo culpæ puniat; Processum vero in Archivio Monasterii asservandum reponat, ut si unquam idem Monachus pluries deliquerit, hujusmodi Processus inferre possit ad probandam ipsius incorrigibilitatem, quæ ut plurimum ex defectu debite probationis excluditur.

§. 11. VIII. Quia sæpe ex nimia ædificandi cupiditate Monasteria jacturam magnam patiuntur

Prælati abfque legitima causa a Monasteriis abesse non debeat.

Aliis exemplo sint in Regularibus observantiis

De mutatione Monachorum de Monasterio ad Monasterium non facienda.

De Carceribus publicis Provinciarum.

De modo procedendi contra reos

De cavendis nimis expensis ædificiorum

1738.
& honesta
rerum admini-
stratione.

meminerint Prælati, & Visitatores ea, quæ de ædificiis præscribuntur in Declarat. Regula Cap. 66. Quæ quidem de ædificiis constituta intelligi, atque observari volumus etiam de extraordinariis expensis in Hospitiis suscipiendis, in ornatu Monasteriorum, & Templorum, & aliis huiusmodi. Quare Visitatores Provinciæ curent diligenter, ne hac in re a quopiam peccetur, & si deprehenderint aliquid contra laudati Capituli Declarat. admitti, aut tentari, etiam extra actum visitationis certiores faciant Patrem Præsidentem, qui statim ædificii & sumptuum progressum interdicat. Quod attinet ad reliquam Monasteriorum administrationem, Abbatibus in memoriam revocamus exactam observantiam Constitutionum Apostolicarum maxime vero Alexandri VII. de Cellerariis, quæ sub gravissimis poenis præscribitur, ut Cancellarii nihil sine scientia, & iussione Abbatis agant, & Abbates per se ipsos in rerum temporalium administratione non se ingerant.

Pœnæ contra Monachos Negociatores.

§. 12. IX. Quoniam Monachis negotiationes Sacris Canonibus interdicuntur, volumus omnino in eos animadverti, qui illicitis negotiationibus operam dare deprehensi fuerint, etque insigni poenas Cap. 57. nostræ Regulæ num. 2. statutas.

Vel ambientes.

§. 13. X. Cum nihil magis Monachorum vitæ, & Monasticæ disciplinæ noceat, quam cupiditas honoris, & dignitatis teneantur Præfates, Visitatores, Procurator Generalis, & Monasteriorum Superiores PP. Diffinitoribus referre officia commendationes, preces, quas deferunt Sæculares, Ecclesiasticæ, aliæque personæ quæcumque ut in Bullis Gregorii XIII., & Urbani VIII. contra ambientes, in favorem alicujus ad obtinendas Prælaturas, dignitates, gradus, officia, administrationes &c. quæ re cognita, PP. Diffinitores eligant duos, vel tres Abbates, qui accurate inquirent, & examinent. Si quis fuerit hac in re ita deliquisse denunciatus, ut vere convinci possit censuras incurrisse, quod si cognoverint, servantur ea, quæ statuuntur in Bullis laudatis, sive ipse insisterit apud prædictas personas, sive per medium alterius etiam nostræ Congregationis tales instantiæ, & sollicitationes præsumantur factæ de ejus commissione, seu voluntate. Si vero convinci nequeat, & gravis tamen suspicio remaneat ad ejus instantiam preces, commendationes, & officia adhibita fuisse, causa proponatur iterum discutienda in omnibus sequentibus Capitulis generalibus, donec definitur. Interea tamen, qui sic egisse in suspensionem cadit, nullis officiis, aut dignitatibus quæ a PP. Diffinitoribus, aut Capitulo Generali conferuntur, ornari possit.

De administratione temporalium per Abbates.

§. 14. XI. Compertum est, bona temporalia, quæ subsidia sunt hujus vitæ, multum conferre ad Regularem disciplinam retinendam. Si igitur ad notitiam regiminis venerit Prælatum aliquem male administrare bona Monasterii, Regimen moveat Abbatem, & opportunis remediis curet, ut eundem deterreat de sententia, & in officio contineat; Quod si Abbas desistere noluerit, pro modo contumaciæ ad ulteriora procedat, usque ad suspensionem a regimine, & deputationem Administratores. Hoc autem loco expedire judicamus, si Decretum alias emanatum a Capitulo Generali anni 1732. repetatur, & hic inferatur, quod sic habet: Præsules Monasteriorum in gravibus quibuscumque rebus, quales sunt constructiones, alienationes, & similia, quæ seniorum consensum poscunt ex jure teneantur deinceps eorum suffragium exquirere, non equidem præstandum voce, vel nutu, sed secreto instituto Scrutinio, ut, quæ decet, sit cuique facultas libere profereendi quod in Monasterii utilitatem cessurum judicaverit.

A Sæcularibus nihil exigendum pro victu,

§. 15. XII. Ac, ut facilius via pateat, his, qui Monasticæ vitæ desiderio tenentur eamque ingredi volunt, maxime laudamus morem illum, & Institutum nihil exigendi a Sæcularibus pro victu, &

vestitu Novitiorum; Quod ipsum Institutum arripendum, & retinendum judicamus, & omnino observari volumus, ut jocalia, passus, pecuniæ, aliæque res, etiam ad divinum cultum, vel usum communem Monasterio applicandæ non exigantur, seu petantur ratione ingressus, vel professionis juxta Constitut. Urbani IV. quæ incipit -- Sane in vinca Domini tit. de Simonia inter Extravagantes communes, ne in poenas gravissimas, præcipue excommunicationis latæ Sententiæ solo Romano Pontifici reservatæ ibi inflictas incurrant.

§. 16. XIII. Quamquam secunda parte Constit. Cap. 2. num. 14. non tenentur PP. Visitatores in actu visitationis omnes de Familia de rerum statu interrogare: quia tamen ob eam rem incommoda multa oriri possunt in detrimentum Monasteriorum, & ne ullus suspitionibus, quæ Charitatis vinculum perturbare possunt, locus detur, necesse esse arbitramur, ut in posterum omnes de Familia a PP. Visitatoribus vocentur, & interrogentur. Ipsi autem PP. Visitatores meminerint ea, quæ ibidem num. 23. præscribuntur, scilicet ne revelent Testes, aut ea, quæ in visitatione acceperunt sub poena ibidem statuta. Caveant etiam diligenter, ut acta visitationis ita custodiantur, ut a nemine videantur, aut legantur in Monasteriis, quæ visitare porrexerint.

§. 17. XIV. Ut autem PP. Visitatores rite, recteque munus suum fungi queant, constituitur formula pro exhibendis computis Monasteriorum Capitulo generali, & Diffinitores novis Visitatoribus eadem computa consignent, qui in actu visitationis, ea cum libris conferant, præsertim vero cum computis mensuris, quæ in libro vulgo la Vacchetta continentur. Computa vero a dictis Visitatoribus habita deferantur ad Capitulum ad hoc, ut ibi a deputatis ad computa conferri valeant cum aliis computis, quæ singuli Abbates coram ipsis præsentare tenentur. Quoniam vero iidem Visitatores inter cetera inquirere debent, an Proprietarii aliqui in Monasterio inveniantur propterea magna adhibita diligentia visitent capiam Depositorum, quæ in re, quæ gravissimum momentum habet, ipsorum Conscientiam oneramus.

§. 18. XV. Quoniam vero Monachi non intimam solum animi modestiam, sed etiam externam præferre debent, hic repetendum censuimus Decretum editum n. 2. in Capitulo Generali anni 1738. ad tollendos abusus, qui in Vestimentorum usu apud Monachos irreperierint.

Summam etiam diligentiam adhibeant Abbates in extirpandis abusibus, si qui forte apud Monachos irreperierint in Vestimentorum tum interiorum, tum exteriorum usu, quæ a Religiosa simplicitate, & humilitate aliena prorsus sunt, præsertim vero solertissime in eos inquirent, & severissime etiam animadvertant, qui in Pilcis, Calicis, & Calceis seculi pompas Religiosis viris indignas affectare videntur. Quod dictum quoque habeatur adversus eos, qui Tonsuram Monasticam minime gerunt, & ut hisce in rebus Prælati vigilantiam omnem exerceant, eorum conscientiam oneramus. Addimus autem expresse huic decreto: ut Tunica sit undequaque clausa juxta Clem. Ne in agro, & nullo modo, vel in toto, vel in parte, recedat ab antiqua nostra consuetudine. Urgemus etiam integram, firmamque observantiam eorum, quæ de Vestimentis, ornamentisque statuuntur in Declarat. Cap. 55. Nostræ Regulæ, quæ ab omnibus omnino servari mandamus. Et quoniam liber esse nemo debet ab iis officiis reddendis, quæ pertinent ad vitæ genus, & Regulæ observantiæ disciplinam, inviolabiliter servari volumus ea, quæ Cap. Regulæ nostræ 63. numer. 11. de Abbatibus Titularibus præscribunt. Teneantur autem ad hanc rem Abbates Regiminis monere Regimen, & Capit. generale,

quando,

De Visitatoribus, & modo visitationis.

De computis reddendis, & Proprietariis.

Vestibus.

Decanis in
confortium
administra-
tionis per
Abbatē sus-
cipiendis.

Officio De-
canorum.

Studiorum
frequentatione.

Votis com-
missorum.

Causis di-
mittendi
Commisso.

quando, quomodo, & quibus in rebus Titula-
res Abbates ab officio discedunt.

§. 19. XVI. Quia Prælati Decanorum opera in-
digent, cum quibus opera partiantur, quique ad
ea sustinenda sint pares, hortamur Abbates, ut
œconomica officia Sacerdotibus non conferant,
nisi tempore Sacerdotii sui per biennium conti-
nuæ observantiæ Regulari vacaverint, alias fac-
ile poterit accidere, ne in Decanos assumi pos-
sint ad præscriptum Constitutionum Cap. 21. Reg.
n. 4.

§. 20. XVII. Qui autem Decani sunt constituti
solicitudinem gerant super Decanias suas, au-
diant culpas Monachorum, & corrigant eos in
mansuetudine, & charitate. Visitatores vero, ut
in actu Visitationis de hac re sedulo inquirent,
monemus, & obsecramus.

§. 21. XVIII. Cum perspicuum sit, studiis fa-
cultatum mores hominum formari, ac perfici, re-
ctissime caveri Regula Cap. 47. in Declarat. num. 7.
Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nul-
lus Monachorum ad officia œconomica, sive
temporalia, etiam domesticæ, assumi possit, ni-
si completo suæ conversionis anno duodecimo
quod quidem idcirco statutum est ut possint A-
dolescentes studiis facultatum vacare. Quare
etiam qui fuerint Sacerdotio initiati Scholas fre-
quentare omnino teneantur, donec in studiis
Philosophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Cano-
num secundum Monasteriorum consuetudinem
cursum confecerint. Quæ Sacrorum Canonum
studia, ubi vigent, retineantur, ubi vero ja-
cent, restituantur.

§. 22. XIX. Quoniam invaluit falsa quædam,
& male consultata opinio de Votorum natura, &
vi, quæ a Nostri Commismissis emittuntur, ideo
ad eam avellendam noverint omnes Prælati, Pri-
ores, Decani, ceterique Monachi commissos
nostros Fratrum nostrorum nomine censeri, &
in eodem numero computari, atque ideo, donec
ipsis nobiscum a Superioribus permanere permit-
tatur, teneri eos servare Castitatem, Paupertatem,
& Obedientiam per vota simplicia, a qua
obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Con-
gregatione dimitti contigerit, uti expresse tradit
Declarat. Cap. 58. nostræ Regulæ n. 20.

Nullo igitur modo solvi possunt a prædictis vo-
tis, nisi a Congregatione dimittantur. Hinc re-
probanda eorum opinio, qui volunt commissos
ad arbitrium suum posse se liberare obligatione
Votorum, si decesserint, petita solum a Prælato
facultate. Hinc etiam expungenda est interpreta-
tio (quæ forte huic opinioni locum dedit (illo-
rum verborum. A qua obligatione eo ipso sol-
vantur, cum eos a Congregatione dimitti conti-
gerit, quæ per hæc alia italice redduntur. *Dall'*
obligazione, de' quali sono subito sciolli, quando oc-
corre, che partono, o sono cacciati dalla Congrega-
zione. Quæ interpretatio irrepsit in Regula itali-
co idiomate semel, & iterum Mantuæ excussa.

§. 23. XX. Causæ autem, & modus eos dimit-
tendi habentur Cap. 23. Regulæ Declarat. n. 4.
Quare sciant Prælati, ac ceteri eos dimitti non
posse, nisi modus eos expellendi Regula præscri-
ptus servetur, & causæ subsint, præcipuè con-
tumacia, ob quas juxta Constitutiones nostras, di-
mitti possunt, quæ si non adsint, non possunt ex-
pelli. Ad compellendos autem eos, qui Monastico
Ordini malis moribus magnopere obsunt, necesse
ducimus monere PP. Visitatores, & omnes Præla-
tos, ut denuntient PP. Diffinitoribus Criminosos,
Scandalosos, Inquietos, & Processatos, ut de-
scribantur eorum nomina in libro In corrigibilium
juxta præscripti Constitutionis partem Cap. 17. n. 12.

Tandem ad tollendum abusum, qui apud eos
irrepsit, qui titulo solutæ pecuniæ pro victu,
putant se liberos esse ab observantiis Regulari-
bus, præcipimus Prælati ut nulla solutæ pecu-
niæ habita ratione, nunquam iis permittant a

Choro, ceterisque observantiis Regularibus abesse,
sed ita, ut ceteros de Familia, cogant eos de
genere in singulis, ne immunitatem ab observan-
tiis Regularibus vendere videant. Volumus etiam,
ut in singulis Monasteriis mentalis Oratio habeatur
ab omnibus, quæ Oratio ante, vel post Horæ pri-
mæ recitationem haberi solet.

§. 24. XXI. Ad extremum, ut infirmis Fratri-
bus provideatur, caveant Abbates, & Cellerarii,
ne œconomia obtentu Infirmi Fratres negligantur.
Quod ne accadat, videant cap. 36. nostræ Regulæ
ejusque Declarat.

Hæc autem iis, quæ de Mutationibus dicta
sunt, adjicienda censuimus.

§. 25. Si quis Monachus extra Monasterium,
cui rite, recteque assignatus est de Familia, ante-
quam ad illud pervenerit, infirmatur, & mori-
tur, Monasterium Professionis consequatur spo-
lium, & teneatur ad omnes expensas ad victum,
ad medicamenta, ad funus necessaria. Si vero
convalescat, & ad Monasterium, cui rite assigna-
tus est, pervenerit, idem Monasterium quemad-
modum Jus Spolii acquirit, ita teneatur ad omnes
expensas commemoratas. Illi vero rite mutati in-
telliguntur, quos vel in comitiis sive majoribus,
sive minoribus, vel extra illa, ubi necessitas, vel
utilitas postulet, Prælati ad se invicem mittunt com-
muni consensu, adjuncta P. Prædis, vel visitato-
rum facultate, uti præscribunt Conflit. nostræ 2.
partis cap. 4.

Ut autem Prælati sint in mutationibus rite fa-
ciendis cautiore, statuimus, ut si Monachus mu-
tetur, posthabitis conditionibus enarratis, & in-
firmetur extra Monasterium, sive moriatur, sive
convalescat, a Monasterio, cui assignatus erat,
omnes expensæ solvantur, & nihilominus Jus Spo-
lii amittat, quod acquiritur Monasterio Profes-
sionis, dummodo ad Monasterium, ad quod mi-
nus recte transmittetur non pervenerit.

II. Si quis nostræ Congregationis Monachus a
Monasterio absit, cui assignatus est de Familia,
quacumque de causa absit, moriatur extra illud,
sive in Monasteriis nostris, sive in aliis locis quid-
quid apud mortuum reperitur pertineat ad Mona-
sterium, cui assignatus est.

III. Quandocumque aliquis Monachus infirmi-
tatis obtentu petierit in aliqua ex Graculis Mona-
sterii morari, ei non annuat Superior, nisi Medi-
corum jurata fide testetur, & constet, observan-
tiam Regularem sibi notabiliter obesse, quo casu
Superior votis annuat, & indulgeat, quamdiu
infirmiæ causa postulat.

Quicumque autem Abbates, alique nostris
Monasteriis, & Congregationi Præfecti, ejus-
cumque Dignitatis, Gradus, & Præminentia sue-
rint, si graviter in unoquoque præmissorum etiam
unica vice, defides fuerint, aut alio modo deli-
querint, voce activa, & passiva sint ipso facto pri-
vati, salvis manentibus gravioribus penis excom-
municationum, suspensionum, inhabilitatum, ac
ceterarum, quæ contra aliquam præmissorum per
Bullas Apostolicas, & nostras Constitutiones ita
tuta sunt. Ut autem executioni demandentur PP.
Visitatores, Capitulo Generali deferre tenean-
tur, quæ in actu Visitationis contra præmissa pa-
trata esse observaverint, quod munus, si diligen-
tissime non expleverint, ipsi quoque eidem penæ
ipso facto obnoxii sint. Quapropter PP. Visitato-
res, dum Comitiorum nostrorum more congregati
fuerint, super his rebus exactissimum examen
instituere teneantur.

Ego D. Seraphinus a Mathera Abbas, & electus
cum ceteris subscriptis ad examen.

Ego D. Joseph ab Augusta Abbas.

Ego D. Bernardus a Phara Abbas.

Ego D. Cyprianus a Brixia Abbas.

Ego D. Fortunatus a Mutina Abbas.

Ego D. Augustinus a Brixia Abbas.

Ego D. Hieronymus a Janua Abbas.

Infirmitas
cura.

Additiones
ad suprapo-
sita Decreta.

Nos infraſcripti Definitorum electi in Capitulo Generali Congregationis Caſinenſis habito in Monasterio S. Juſtinæ de Padua hoc anno 1738. omnia hæc, & ſingula amplectimur, & approbamus, eademque deſiſſo animo ſubjicimus ſupremo judicio SSmi Domini noſtri Papæ Clementis XII. ſceliciter regnantis, humillimis precibus SSmum ipſum Dominum noſtrum rogantes, ut ea dignetur Apoſtolice auctoritatis præſidio, ac munimine roborare, additis, mutatis, correctis iis omnibus, quæ ſummæ Sanctitatis ſuæ ſapientiæ addenda, mutanda, corrigenda videantur.

Datum in Comitibus noſtris majoribus habitis in Monasterio Sanctæ Juſtinæ de Padua die 4. Maii Anno 1738.

D. Joſeph Maria a Papia Abbas, & Præſidens.

D. Carolus a Peruſio Abbas, & Definitor.

D. Ildephonſus a Neapoli Abbas, & Definitor.

D. Lucidus Maria a Mantua Abbas, & Definitor.

D. Dominicus a Meſſana Abbas, & Definitor.

D. Virginus a Brixia Abbas, & Definitor.

D. Joannes Placidus a Saviliano Abbas, & Definitor.

D. Joannes Antonius a Padua Abbas, Definitor, & Scriba Capituli.

Petita a Papa dd. Decretorum confirmatio.

Concedit Clemens.

Eaque perpetuo ſervari mandat.

Derogat obſtantibus.

Dat. die 13. Septemb. 1738. An. IX.

§. 26. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Michael Franciſcus Procurator Generalis Decreta hujusmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolice confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret.

§. 27. Nos ipſius Michaelis Franciſci Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuiſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula decreta præinſerta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervernerint ſupplemus.

§. 28. Decernentes eadem ſtatuta, ac præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quodcumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpectu inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 29. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolice, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolice in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuiſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1738. Pontificatus noſtri Anno nono.

Confirmatio Conſtitutionum in forma communi Ordinis Fratrum S. Joannis Dei Congregationis Hiſpaniæ.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CUM, ſicut dilecti filii Prior, ſeu Superior Generalis, & Definitorium Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei Congregationis Hiſpaniæ nobis nuper exponi fecerunt, quod per Capitulum 102. Conſtitutionum Congregationis, & Ordinis hujusmodi auctoritate Apoſtolica in forma ſpecifica tam a ſe. re. Paulo Papa V. ſub 6. Auguſti 1611. quam a re. me. Urbano Papa VIII. Prædeceſſoribus noſtris ſub nona Novembris 1640. reſpectu diebus confirmatarum Generali, & intermedio Capitulis Congregationis, & Ordinis hujusmodi facultas mutandi, corrigendi, addendi, & reformandi eaſdem Conſtitutiones conceſſa reperiatur, hac tamen lege, ut earumdem Conſtitutionum ſic mutatarum, correctarum, adjectarum, & reformatarum a Sede Apoſtolica confirmationem petenda foret.

§. 2. Ipli vero Exponentes pro ſcelici earumdem Congregationis, & Ordinis regimine, & directione, nonnullas additiones per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitam reviſas, examinatas, & approbatas conſiderint.

§. 3. Ac proinde exponentes prædicti quo illæ firmius ſubſiſtant, Apoſtolice confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent.

§. 4. Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuiſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodata exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutiones, additiones, & ſtatuta prædicta dummodo tamen ſint in uſu, ac licita, & honeſta, ac a ſupradicta Congregatione Cardinalium approbata, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolice non adverſentur, nec Monopoliis anſam præbeant, Apoſtolice auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjicimus.

§. 5. Decernentes Conſtitutiones, additiones, ſeu ſtatuta hujusmodi, ac præſentes literas firmas, validas, & efficaciæ exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari, ſicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuiſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Septembris 1738. Pontificatus noſtri Anno IX.

Capitulum Generale huius Ordinis habet facultatem mutandi, addendi &c. Conſtitutiones.

Facias itaque nuper Additiones nonnullas.

Prior & Definitorium Apoſtolice confirmatione communiri petunt. Præſtat Pontifex.

Easque ſic correctas, additasque ſervari præcipit.

Derogat obſtantibus.

Dat. die 18. Septemb. 1738. An. IX.

CCXLII.

Tredecim sextis Feriis a S. Francisco de Paula institutis, vulgo ut dicitur: *La divozione de' tredici Venerdi*: Pia exercitia ab eodem S. Francisco proposita facientibus Indulgentia Plenaria concessa.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Adjutor, & susceptor noster Pater Misericordiarum, qui potens est omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus; magna fidelibus adest virtute, cum ad ipsum clamantes illinc in necessitatibus levamen expectant, unde salutis sumperunt exordium: Quamobrem Apostolici muneris nostri partes in iis libenter interponimus, per quæ Fideles, ut præfertur, superstantes bonus odor effecti precationes valeant effundere suaviores, eisque exinde benedicente Domino votiva promptius proveniant auxilia.

Exercitium
Tredecim
Sextarum
Feriarum a
S. Francisco
institutum.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Gloriosus Sanctus Franciscus de Paula Ordinis Fratrum Minorum nuncupatorum Fundator tum in humanis agens, dum nonnulli Christiani fideles suis necessitatibus prospicere cupientes ejusdem sancti Viri apud Deum officia, ac preces postulare; quemdam ipse precandi ritum, vulgo ut dicitur: *La divozione de' tredici Venerdi*; in Domini nostri Jesu Christi, ac Beatorum duodecim Apostolorum gloriam, & honorem eo sensu instituit, qui sequitur videlicet: *Tredici Venerdi vi confesserete, e riceverete il Santissimo Sacramento nella Messa, che farete dire per quella necessità, nella quale ricorrete al Signore. Recitarate tredici Pater noster, e tredici Ave Mariam in onore, e riverenza di Gesù Cristo benedetto, e de' suoi dodici Apostoli. Porrete due candele di cera bianca nella vostra Messa in segno delle due Virtù, Fede, e Speranza. Terrete in mano un' altra candela accesa, mentre recitarate l'Orationem, e si dice la Messa, in protezione della Carità con cui dovete amar il Signore, e chiedergli le grazie, perchè in questa maniera vi si concederanno i fini de' vostri giusti desiderj*: Cumque, sicut pariter accepimus, Misericors Deus piis eorumdem Christianidelum ad præsertiti ritus formam precantium votis ita se propitium exhibuerit, & liberalem, ut ipsi Christiani fideles gratiam in opportuno auxilio feliciter inveniant, proptereaque sanctum ritus hujusmodi exercitium a nonnullis Prædecessoribus nostris, ac S. R. E. Cardinalibus, necnon Regia, Imperialique Dignitate fulgentibus Personis, aliisque cujusvis Status, Gradus, & Conditionis Christianidelibus ubique terrarum eo eventu peractum fuerit, & in dies respectue paratur, ut via adeundi cum fiducia ad Montem Sanctum Domini, & intra Supernæ exauditionis Sacramentum a præfato S. Francisco monstrata esse noscatur.

Illud peragitur
gentibus
propositæ
Indulgentiæ.

§. 2. Nos igitur sanctum ritus hujusmodi exercitium plurimum in Domino commendantes, ipsosque fideles illud devote peragentes specialibus favoribus, & gratiis prolequi volentes; Supplicationibus etiam pro parte dilecti filii Idelsoni Gutierrez Gavino Procuratoris Generalis, seu Zelosi dicti Ordinis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Patrum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus, qui in tredecim sextis feriis a præfato S. Francisco de Paula, ut præfertur, institutis vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione resecti fuerint; semel tantum in anno in una ex dictis tredecim sextis feriis per eos ad cujusque libitum respective eligenda Indulgentiam plenariam, ac omnium, & singulo-

rum peccatorum suorum veniam, & remissionem Apostolica auctoritate misericorditer in Domino, tenore præsentium perpetuo concedimus, & enlargimur; in singulis vero ex reliquis tredecim sextis feriis hujusmodi septem annos, & totidem Quadrageas de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis poenitentis Apostolica auctoritate, & tenore similibus etiam misericorditer in Domino relaxamus.

§. 3. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, de Indulgentiis, & clausulis in illis ponendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Derogatio
Contrario-
rum.

§. 4. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis Procuratoris Generalis, seu Zelosi dicti Ordinis, vel Notarii publici, & Personæ alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel pro tempore existentis Correctoris Generalis dicti Ordinis sigillo munitis eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transump-
tis danda si-
des.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo octavo Kalendis Octobris Pont. nostri Anno IX.

Dat. die 24.
Septembr.
1738. An. IX.

Ph. Frigerius. -- M. Ferravilla.

V I S A.

M. A. Caffarellus.

A. Melocardus.

Loco + Plumbi.

Registrata in Camera Apostolica.

F. A. Paulettus R. C. A. Secretarius.

Moderatio cujusdam Decreti particularis Congregationis super ejectione Religiosorum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Provinciarum Indiarum.

CCXLIII.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod alias, nempe die 24. Julii 1694. in Congregatione particulari nonnullorum tunc existentium S. R. E. Cardinalium a se. re. Innocentii Papæ XI. Prædecessore nostro ad instantiam tunc pariter existentis Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis deputata pro moderatione Decretorum de Apostatis & ejectione a Congregatione tunc quoque existentium Cardinalium Congregationis Concilii Tridentini Interpretum, & a bo. me. Urbano Papa VIII. iidem Prædecessore Nostro editorum sancitum fuit inter alia, ut facultas in dictis decretis de anno 1624. Prioribus, & Magistris Generalibus Ordinum Regularium concessa ad eiciendos incorrigibiles de consilio, & assensu sex ex gravioribus Patribus in Congregationibus generalibus eorumdem Ordinum eligendis, etiam ad Priores, & Ministros Provinciales extenderetur, qui electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravioribus de Provincia Religiosis a Generali Ordinis pro tempore existente confirmandis, de illorum consilio, & assensu causas hujusmodi cognoscere, & ad effectum ejiciendi incorrigibiles suæ Provinciæ, & ejectionem pronuntiandi, accedente approbatione Generalis, definiri deberent, salva tamen semper hujus Sanctæ Sedis, & ejusdem Congregationis in casu recursum, & appellationis auctoritate.

A Congregatione Particulari editum Decretum super modo cognoscendi causas ejiciendi ab Ordine incorrigibiles.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat in Provinciis Indiarum ejusdem Ordinis ob summam earum ab hac Alma Urbe

Conditio-
nes in præfato Decreto appositæ in

Provincia
Indiarum e-
xequi diffi-
cillime pos-
sunt.

Prior Ge-
neralis Ordinis
supplicat
pro eorum
moderatione.

Concedit
Clemens.

Clausulae
pro huiusce
moderationis
firmitate.

Derogatio
Contratio-
rum.

Transump-
tis danda si-
des.

distantiam approbatio Prioris Generalis pro tem-
pore existentis huiusmodi five electionis Judicium
expulsionis in Capitulis Provincialibus Provincia-
rum praedictarum factae, five sententiae a Prioribus
Provincialibus huiusmodi, & praedictis sex Pa-
tribus latae absque magno Provincialium praedi-
ctarum detrimento, & incommodo expectari non
possit, utpote quia Reus, cuius incorrigibilitas pro-
bata, & uti talis per sex Menses in carcere deten-
tus fuerit per longum tempus in eadem Carceris
custodia detineri non potest usque dum Prior Pro-
vincialis praedictus approbationem, five electionis
Judicium, five sententiae juxta enunciatum Decre-
tum a Priore Generali praefato accipiat, minuf-
que fieri potest, ut Reus libertati tradatur, ne ce-
teros suo pravo exemplo corrumpat.

§. 3. Ac propterea dictus Nicolaus Antonius
Prior Generalis supradictum Decretum memoratae
Congregationis particularis a Nobis moderari plu-
rimum desideret. Nobis propterea humiliter sup-
plicari fecit, sibi in praemissis opportune provide-
re, & ut infra indulgere de benignitate Apostoli-
ca dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsum Nicolaum Antonium
Priorem Generalem specialibus favoribus, & gra-
tiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommu-
nicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Ju-
re, vel ab homine quavis occasione, vel causa la-
tis si quibus quomodolibet innodatus exsistat ad ef-
fectum praesentium dumtaxat consequendum harum
serie absolventes, & absolutum fore censentes;
huiusmodi supplicationibus inclinati, modernis,
& pro tempore existentibus eorumdem Provin-
ciarum Indiarum dicti Ordinis Prioribus Provin-
cialibus, ut ipsi, servatis de Jure servandis,
& aliis in supradictis Decretis contentis non ex-
pectata ejusdem Nicolai Antonii, aliorumque di-
cti Ordinis pro tempore existentium Priorum Ge-
neralium approbatione, five electionis sex Con-
judicium, five sententiae expulsionis ab ipsis Con-
judicibus una cum Provincialibus praedictis latae,
five ferendae cum effectu, incorrigibiles eicere
possint, & valeant, facultatem auctoritate nostra
Apostolica tenore praesentium concedimus, &
impartimur.

§. 5. Decernentes easdem praesentes literas sem-
per firmas, validas, & efficaces exsistere, & fore,
suoque plenarios, & integros effectus sortiri, &
obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tem-
pore quodcumque spectabit plenissime suffragari;
Sicque in praemissis quoscumque Judices
Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Pa-
latii Apostolici Auditores judicari, & definiri
debere, ac irritum, & inane, si secus super his
a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
ranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutio-
nibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Provin-
ciarum huiusmodi etiam Juramento, confirmatio-
ne Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque,
Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemi-
ssorum quomodolibet concessis, confirmatis, &
innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores praesentibus pro plene, & sufficienter ex-
pressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes,
illis alias, in suo robore permanfuris, ad praemi-
ssorum effectum hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, ceterisque contrariis qui-
buscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem praesentium
literarum transumptis, seu exemplis, etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici subscriptis,
& sigillo personae in Ecclesiastica dignitate con-
stitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in Ju-
dicio, quam extra illud, ubique locorum adhi-
beatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitae, vel offensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub
annulo Piscatoris die septima Octobris 1738. Pont.
nostri anno Nono.

Facultas Superioribus Ordinis Cisterciens. Con-
gregationis Portugalliae applicandi spolia Mo-
nachorum Collegio Universitatis Colimbriensis.
pro dissolvendo aere alieno.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius
modernus Procurator Generalis Mona-
chorum Ordinis Cisterciens. Congregationis Por-
tugalliae, quod per Statuta, seu Constitutiones
Ordinis, & Congregationis praedictorum, aucto-
ritate Apostolica confirmatas cautum reperitur,
ut quoties aliquem ex Monachis Congregationis
praedictae ab hac luce migrare contigerit, illius
spolium, & hereditas ad arbitrium Superiorum
dictae Congregationis applicari soleat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, de praesenti Collegio Universitatis
Studii Generalis Civitatis Colimbriensis, dictae Con-
gregationis unica domus, in qua Studia vigent,
aere alieno gravata reperitur, eaque de causa in
illa studentes, & Magistri necessarii non inveni-
antur, ac propterea non leve dictae Congrega-
tioni detrimentum inferatur, dictusque Procura-
tor Generalis agnoscebat, quod Congregationi praedi-
ctae nullus modus dissolvendi aere alienum praedi-
ctum, & in dicto Collegio Magistros, ac Studen-
tes necessarios manutendi suppetat, quam, ut
spolia, & hereditates praedictae illi usque ad satis-
factionem aeris alieni huiusmodi applicentur. No-
bis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in
praemissis opportune providere, & ut infra indul-
gere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem
specialibus favoribus, & gratiis prosequi volen-
tes, & a quibuscumque excommunicationis, suspen-
sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-
tiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine qua-
vis occasione, vel causa la-
tis si quibus quomodolibet innodatus exsistat, ad effectum praesentium
dumtaxat consequendum harum serie absolventes,
& absolutum fore censentes, huiusmodi suppli-
cationibus inclinati, modernis, & pro tempo-
re existentibus Superioribus Generalibus dictae
Congregationis, aliisque, ad quos spectat, &
pro tempore quodcumque spectabit, ut ipsi
veniente obitu cujuscumque Monachi ejusdem
Congregationis, illius spolium, & hereditatem
Collegio Universitatis Studii generalis Civitatis
Colimbriensis, Congregationis praedictae usque ad
integram satisfactionem aeris alieni, quo dictum
Collegium gravatum exsistit, libere, & licite ap-
plicare possint, ac debeant, auctoritate Aposto-
lica tenore praesentium concedimus, & indulge-
mus, ac quatenus opus sit, etiam in virtute san-
ctae obedientiae praecipimus, & mandamus.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas fir-
mas, validas, & efficaces exsistere, & fore, suo-
que plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
tinere, ac illis ad quos spectat in omnibus, & per
omnia plenissime suffragari, & ab eis in omni
obsequio observari, sique in praemissis p-
am-
que Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cau-
sarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, &
definiri debere, ac irritum, & inane, si secus su-
per his a quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit
dictae Congregationis etiam Juramento, Confir-

matione

CCXLIV.

Juxta Con-
stitutiones
Ordinis de-
functionum
spolia Superi-
orum arbitrio
applicanda.

Aere alieno
gravato Col-
legio Colim-
briensi. attri-
bui ea per
Procuratorem
Generalem.

Concedit
Clemens.

Sicque sem-
per, & ubi-
que servari
praecipit.

Contratio
tollit.

matione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Novembris 1738. Pont. nostri Anno IX.

Dat. die 17.
Novemb.
1738. An.
IX.

CCXLV.

Abrogatis literis Clementis Papae XI. super servitio Ecclesiae Patriarchalis Ulixbonensis Occidentalis editis, & ab Innocentio Papa XIII. in forma *Rationi congruit* expeditis, necnon Kalendario in illis inserto, Patriarchae Ulixbonensi novi Kalendarii faciendi, ac novam servitii formam constituendi, praevius tamen consilio, & consensu Portugalliae, & Algarbiorum Regis, auctoritas conceditur.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

AD Sacrosanctam B. Petri Cathedram summa dispositione illius, qui Coelestia pariter, & terrena omnia providentissime gubernat, meritis licet imparibus cunctis inter multiplices Pastoralis Vigilantiae Nostrae curas, quibus jugiter premimur, in illam praesertim incumbimus, ut in universis Orbis Ecclesiis Divinus Cultus accrescat, illarumque Ministri Altissimo alternatim concinentes nunquam intermissas, quae in Coelesti Hierusalem Deo resonant laudes, quantum humana fuit imbecillitas, amulentur: Peculiarem tamen Pontifici muneris nostri sollicitudinem adhibemus, ut in iis potissimum, quae conspicuo Patriarchalis tituli honore illustrantur, ac frequentiori Nobilium interventu, atque Regalium Personarum praesentia decorantur, Divinum Servitium magnificentius expleatur, & ad Charitatem erga Salvatorem Nostrum in Christifidelium cordibus excitandam Divina Officia ea, qua par est, pietate, & maxima cum honorificentia persolvantur.

§. 1. Cum itaque alias postquam, sicut accepimus, fel. rec. Clemens Papa XI. Praedecessor noster, sub datum videlicet quinto Kalendas Octobris Pontificatus Sui Anno vigesimo, quartam omnium, & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum naturalium, industrialium, & civilium a Patriarchali Ulixbonensi Occidentali, Archiepiscopali, & Episcopali in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis existentibus Ecclesiis, necnon quotas respective partes a novem Dignitatibus, & viginti octo Canonicatibus, & Praebendis in certis ejusdem Portugalliae Regni Collegiatis Ecclesiis existentibus, & in literis ejusdem Clementis Praedecessoris expressis, Motu suo proprio, ac de Apostolica Potestatis plenitudine perpetuo disjunxerat, separaverat, & dismembraverat, ac quatuor Ecclesiarum, seu Cappellarum, aut Beneficiorum Prioratum, seu Abbatiarum nuncupatorum per dictum Clementem Praedecessorem suppressarum, & extinctarum, & suppressorum, & extinctorum respective fructus, redditus, & proventus Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Praebendis, ac duodecim Beneficiis Ecclesiasticis Patriarchalis Ecclesiae Ulixbonensis Occidentalis in illarum, & illorum respective dotis

augmentum sub certis modo, & forma inibi expressis Motu pari respective applicaverat, & appropriaverat, ac respective annexerat, & incorporaverat; Et ut in eadem Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali Divina Officia ea, qua decet, assistentia, ac Ministrorum Ecclesiasticorum numero, & copiositate, prout Patriarchalis Ecclesiae Ulixbonensis Occidentalis decus, & magnificentia exposcit, celebrarentur, & Divinum Servitium nullatenus negligere, sed Dignitates, ac Canonicatus, & Praebendas, ceteraque Beneficia Ecclesiastica in ea obtinentes divinas laudes suis debitis temporibus, ac modis maxima Christifidelium ibi assistentium cum aedificatione persolverent, quandam subinde super eorum celebratione normam, ac certum dierum, & functionum Kalendarium Motu simili statuerat, atque praescripserat; Volueratque insuper, quod applicatio, & appropriatio praefata, aliaque in augmentum Praebendarum, & Beneficiorum in dicta Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali existentium praefatorum respective dotis concessa, & elargita locum minime habere valerent, nisi prius, quae per suas iidem Literas circa dictam Patriarchalis Ecclesiae Ulixbonensis Occidentalis servitii formam juxta praefati Kalendarii ordinem, & multarum, ac poenarum contra inobservantes decretarum dispositionem constituta extiterant, debita exequutioni demandarentur: Super quibus per dictum Clementem Praedecessorem, ut praefertur, dispositis, ex eo quia ejus obitu superveniente Literae Apostolicae confectae minime extiterant, ne de illorum validitate haesitaretur, illaque debito frustrarentur effectu, pia mem. Innocentius Papa XIII. itidem Praedecessor noster per binas in forma *Rationi congruit*: sub datum videlicet quintodecimo Kalendas Junii Pontificatus Sui Anno Primo; desuper expeditas Literas applicationem, & appropriationem praefatas, ceteraque super dicta Patriarchalis Ecclesia Ulixbonensis Occidentalis Chori servitio, & Kalendarii dispositione, ut supra, a dicto Clemente Praedecessore statuta, & ordinata Apostolica firmitatis munimine roboraverat.

§. 2. Et ex eo quod secundum dictam ejusdem Clementis Praedecessoris Literam ex certis rationabilibus, & Nobis notis causis exequutioni minime demandatae fuerant; propterea quae quarta Patriarchalis Ulixbonensis Occidentalis, Archiepiscopali, & Episcopali Ecclesiarum praefatarum, & quotarum respective partium fructuum, reddituum, & proventuum praefatorum Dignitatum, ac Canonicatum, & Praebendarum, necnon quatuor Ecclesiarum, seu Cappellarum, vel Beneficiorum praefatorum per dictum Clementem Praedecessorem, ut praefertur, suppressorum, & extinctorum, ac suppressarum, & extinctarum, ac Dignitatibus, & Canonicatibus, & Praebendis, ac duodecim Beneficiis Ecclesiasticis dictae Patriarchalis Ecclesiae Ulixbonensis Occidentalis, ut praefertur, respective unitorum, applicatorum, & appropriatorum applicatio, & appropriatio effectum suum sortita minime fuerant; Nos per infra scriptas nostras Literas ad evellendam omnem dubietatis, & controversiae occasionem primodictarum Clementis Praedecessoris Literarum debita intimationis, illarumque tempore habili exequutionis, & quemlibet alium defectum sanantes, easque ad quoscumque effectus extrinsecos, quatenus opus esset, reintegrantes, ac plenarie, & plenissime revalidantes, Dignitatibus, necnon Capitulo, & Canonicis dictae Patriarchalis Ecclesiae Ulixbonensis Occidentalis Motu simili concessimus, & indulserimus, ut ipsi primodictarum Literarum effectu, omnibusque, & singulis gratiis, & indultis eis in primodictis ejusdem Clementis Praedecessoris in forma praefata expeditis Literis concessis, & elargitis gauderent, fruere, ac uterentur, perinde ac si praefata dicti Clementis Prae-

Gratias, ac privilegia alias a d. Clemente ei concessa, confirmat Clemens XII.

Clemens XI. Capitulum Patriarchalis Ecclesiae nuper erectae, ac doctae Chori servitium praescribit, ejusque Literas publicat, roboratque Innocent. XIII.

Eique de
novo appli-
cat quartam
partem red-
ditum Be-
nificiorum
&c. prius
concessam
in Literis
Clementis
XI.

Hujusmo-
di quartam
partem ex-
tendit ad
tertiam.

decessoris voluntas in primodictis Literis nullatenus appolita fuisset.

§. 3. Eisdemque Dignitatibus, ac Capitulo, & Canonicis, necnon Beneficiatis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, ut ipsi ex Patriarchali Ulixbonensi Occidentali, ac Archiepiscopali Ecclesiis, necnon ex Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis Collegiarum respective Ecclesiarum, ac ex Prioratibus, seu Abbatibus præfatis in primodictis præfati Clementis Prædecessoris in forma præfata expeditis Literis, ut præfertur, designatis, quæ, & qui vacantes tunc reperiebantur, quantum legitime oporteret ad complementum summæ ex primodictarum Clementis Prædecessoris Literarum tenore in Dignitatibus, Canonicatibus, & Beneficiatorum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis utilitatem respective applicatæ, & appropriatæ a die datæ primodictarum dicti Clementis Prædecessoris Literarum, videlicet quinto Kalendas Octobris Pontificatus Sui Anno Vigesimo, quoad illas, & illos, quæ, & qui tunc vacabant; Quo vero ad alias, & alios, quæ, & qui deinceps vacaverant, vel deinceps vacaturæ, vel vacaturi erant, ab illarum, seu illorum respective vacationis respective die respective computandæ.

§. 4. Pro majori Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis pro tempore obtinentium decencia, & commodiori sustentatione, loco quartæ partis Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, Archiepiscopatum, & Episcopatum Ecclesiarum præfatarum fructuum, reddituum, & proventuum naturalium, industrialium, & civilium a præfato Clemente Prædecessore, ut præfertur, separatæ, & dismembratæ, ejusdemque Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis Dignitatibus, & Canonicatibus, & Præbendis applicatæ, & appropriatæ, tertiam eorundem respective fructuum, reddituum, & proventuum partem, nec non omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus decem Dignitatum, ac quotæ respective partes fructuum, reddituum, & proventuum nonnullarum aliarum Dignitatum, Canonicatum, Præbendarum, & Canonicatum cum dimidia Præbenda, seu dimidiorum Canonicatum cum dimidiis Præbendis in quibusdam dicti Regni Portugalliæ Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis existentium ab ultimodictis Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis, ac Canonicatibus cum dimidia Præbenda, seu dimidiis Canonicatibus cum dimidiis Præbendis per Nos dismembratos, separatos, & sejunctos, ac dismembratos, separatæ, & sejunctas, ejusdemque Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis sub certis modo, & forma inibi expressis respective applicatos, & appropriatos, ac respective applicatas, & appropriatas, ea tamen lege, quod Dignitates, ac Capitulum, & Canonici dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis fructus, redditus, & proventus tam a Nobis, ut præfertur, quam a præfato Clemente Prædecessore per illius primodictas Literas, ut præfertur, respective dismembratos, separatos, & sejunctos, ac applicatos, & appropriatos præfatos loco depositi, donec, & quousque nova servitii in eadem Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali a dictis Dignitatibus, & Canonicis, ac Beneficiatis ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis præstandi forma cum opportunis ordinationibus a Nobis, aut Romanis Pontificibus Successoribus Nostri præscriberetur, illaque debite executioni demandaretur, & hujusmodi depositi distribuendi ratio in simul statueretur, integros, & intactos, deductis dumtaxat necessariis expensis, asservare deberent, & asservari facerent, percipere, exigere, & levare, & ad effectum perceptionis hujusmodi ple-

nissime allequendum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, aliisque gratiis tam in primodictis ejusdem Clementis Prædecessoris, quam in infraascriptis Nostri desuper concessis Literis quomodolibet respective concessis, & impartitis, perinde ac si simul, non autem separatim concessa, & impartita fuissent, eaque tam in primodictis præfati Clementis Prædecessoris, quam in eisdem Nostri desuper concessis respective Literis totaliter inserta, ac specialiter expressa fuissent, æque, ac pariformiter uti, frui, & gaudere libere & licite possent, & valeret Apostolica Auctoritate, Motu pari concessimus, & indulserimus, prout in Nostri, sub Datum videlicet apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigesimo septimo sexto Idus Februarii Pontificatus Nostri Anno Octavo, desuper expeditis Literis plenius continetur.

§. 5. Nos itaque, qui, ut bonorum omnium Largitori suis debitis temporibus, & horis in singulis præferim Patriarchalibus Ecclesiis a cunctis Christianis fidelibus, ac signanter earundem Ecclesiarum servitio adscriptis, solemne, juxta Catholicæ Ecclesiæ morem, laudes persolvantur, enixe concupiscimus, ne diutius illarum celebrationis norma, ut præfertur præferenda differatur, ipseque Moderni, & pro tempore existentes Dignitates, ac Capitulum, & Canonici, & Beneficiati ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis gratiis, & largitionibus, tam a præfato Clemente Prædecessore per Suas, quam a Nobis per præfatas Nostri Literas sibi concessis tandem fruuntur, & gaudeant, opportune providere volentes, ac secundodictis præfati Clementis Prædecessoris super Divinorum Officiorum, Missarum solemnium, & privatarum, aliarumque functionum in dicta Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali, vel extra eam pro tempore celebrandorum, & celebrandarum forma editis Literis derogantes, ac Kalendarium in illis insertum annullantes, præfatasque Literas, perinde ac si non emanassent, suum effectum minime fortiri debere, ac Capitulum, & Canonicos, ac Beneficiatos præfatos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis ad illarum observationem minime teneri, nec obligatos existere declarantes & decernentes Motu simili, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione Nostri, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine Venerabili Fratri Nostro Thomæ S.R.E. Presbitero Cardinali Patriarchæ Ulixbonensi Occidentali, ejusque Successoribus, ut ipse, & ipsi etiam tamquam Sedis Apostolicæ præfate Delegatus, & Delegati, cum consilio tamen, & consensu, & non alias, Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis hoc nomine Quinti moderni Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris, cujus sedulam ad Divinum Cultum in dicta Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali, ejusque decorem, & magnificentiam toto studio promovendum curam maturo animo revolvimus, novum pro Dignitatibus, ac Canonicis, & Beneficiatis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis Kalendarium dierum, & functionum, aliarumque tam circa residentiam, diesque vacationum, ac numerum eorum, quibus abessendi facultas uno, eodemque tempore permitti debeat, necnon distantias, intra quas diebus, & functionibus in dicto Kalendario, vel extra illud præscribendis interesse, legitimo tamen, & a Jure approbato impedimento cessante, & nisi ab eorundem Portugalliæ, & Algarbiorum Rege, vel Regina nunc & pro tempore existentibus ad aliquod sacrum, seu ecclesiasticum ministerium publicum peragendum accesserint, aut ab ipso Thomæ Cardinale Patriarcha, ejusque Successoribus, ut infra, vocati abfuerint, omnino teneantur, quam circa

Abrogata
forma servitii
per d. Capitulum
illi Ecclesiæ
præstandi,
&c. a Clemente
XI. præscripti
Patriarchæ
facultatem
concedit
eam stabilien-
dum cum
consilio Re-
gis.

alia

alia munia, functiones, & officia a Dignitatibus, ac Canonicis, & Beneficiatis præfatis obeunda opportunas dispositiones facere, condere, ac statuere, multasque, & penas in pecunia, & in diebus vacationum, aut in alterutro pro Kalendarii, & dispositionum hujusmodi firmiori observantia, & executione imponere, ipsasque multas, & penas, diesque statutos, functiones, ac distantias, ceteraque quæcumque, quoties ei, & eis expedire videbitur, augere, minuire, vel reformare possit, & valeat, seu possint, & valeant cum consilio, & consensu præfatis, quæque vim legis habere, nec statuentis morte expirare, nec a præfata Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis Patriarcha, seu illius Capitulo, & Canonicis præfatis, neque etiam Sede Patriarchali vacante, nisi de ipsius Joannis Regis consilio, & consensu reformari, aut revocari, vel minui posse statuimus, atque decernimus, pro dicti Thomæ Cardinalis Patriarchæ, ejusque Successorum præfatorum arbitrio; Etiam si quoad multarum, & penarum impositiones, tempus residentie, & facultates abeundi respective, aliæque præmissa, ubi servitio, decori, aut splendori dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis expedire videbitur, a Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus, nec non ab ipsius Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis consuetudinibus, & statutis etiam juramento, seu Apostolica confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis in toto, vel in parte, de consilio, & consensu præfati Joannis Regis, & non alias, defectere opus esset, licentiam, & facultatem Apostolica Auctoritate præfata tenore præsentium concedimus, & impartimur.

§. 6. Ultra vero dies, & functiones in novo Kalendario hujusmodi de præfatis consilio, & consensu, ut præfertur, conscribendas eidem Thomæ Cardinali Patriarchæ, ejusque Successoribus præfatis Motu pari dictæ Auctoritate etiam concedimus, & indulgemus, quod liceat ei, & eis pro utilitate, necessitate, vel decore dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, seu Dignitatis Patriarchalis sub multis, & penis ei, & eis benevisis Dignitates, vel Canonicos, seu Beneficiatos, aut alios Ministros dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis omnes, seu aliquos, modo, & forma pariter ei, & eis benevisis ad Congregationes, vel Capitulum, aliasque similes, vel dissimiles functiones Ecclesiasticas, vel civiles, Dignitatis tamen Patriarchalis decorem, vel ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis utilitatem, & decus respicientes, & non alias, in Pontificalibus, vel aliter, ad tempus, vel in perpetuum dicto Thomæ Cardinali Patriarchæ, seu illius Successoribus præfatis præsentem, vel absente, seu præsentibus, vel absentibus, & ad dictum Thomam Cardinalem Patriarcham, seu ejus Successores præfatos comitandum, sive ei, & eis assistendum, aut servitium ab eo, seu ab eis justum præstandum etiam civiliter, ex causis tamen superius expressis, etiam in diebus communibus, & tempore, quo functiones ipsas exerceri contigerit, pariterque in diebus vacationum, dummodo propter præmissa ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis servitium non negligatur, convocare, necnon tam præfatos, quam quoscumque alios actus, & functiones publicas, & privatas quodcumque, & qualitercumque, tam intra, quam extra dictam Patriarchalem Ecclesiæ Ulixbonensem Occidentalem, aut Civitatem, vel etiam Diocesim Ulixbonensem Occidentalem, non tamen extra Portugallie, & Algarbiorum Regna, ex causis superius expressis, & non alias, illis indicere habitu, forma, die, hora, & loco eidem Thomæ Cardinali Patriarchæ, & illius Successoribus præfatis benevisis, quocumque habitu ipse Thomas Cardinalis Patriarcha, & illius Successores præ-

fati tam in his functionibus, quam in ceteris in præfato Kalendario, ut præfertur, describendis utatur, & utantur, & ad illos, seu illas omnes, seu aliquos eorum sub penis, & multis præfatis coercere, etiam si functiones in Kalendario præfato, ut præfertur, describendas anticipare, vel differre opus esset; quod in aliis quoque casibus tam ipse, quam illius Successores præfati ad ejus, & eorum arbitrium facere possit, & valeat, ac possint, & valeant; necnon substitutos a dicto Thomæ Cardinali Patriarchæ, & illius Successoribus præfatis, vel a præfatis Capitulo, & Canonicis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis de dicti Thomæ Cardinalis Patriarchæ, ejusque Successorum præfatorum mandato nominandos sub penis, & multis ejus, & eorum arbitrio imponendis ad exercendas functiones, ad quas nominati fuerint, arctare, & compellere: Provisio interim, ne in usu facultatis hujusmodi nimis grave servitio Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis præfata præjudicium inferatur; Ea etiam adjecta lege, quod respectu actuum civilium Capitulares præfati cogi nequeant ad interessendum, & obsequia Patriarchæ pro tempore existenti ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis præstanda, nisi in habitu Ecclesiastico, & actibus gerendis proportionato, & ex causis superius expressis, & non alias.

§. 7. Ac insuper, quod Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta quæcumque vigore facultatis in actu erectionis Cappellæ Regiæ in Insignem Collegiatam Ecclesiam erectæ Capitulo præfata Collegiata Ecclesiæ erigendæ Apostolica auctoritate præfata concessæ, aut alterius cujuscumque facultatis etiam a Jure, vel consuetudine provenientis ab eodem Capitulo edita, etiam Juramento, aut quavis firmitate alia roborata, sive etiam consuetudines statutorum vim habentes (exceptis dumtaxat, quatenus statutis, sive dispositionibus etiam extra statuta hujusmodi a dicto Thomæ Cardinali Patriarchæ, & illius Successoribus præfatis respective factis, vel faciendis non adveniant) iis, quæ regimen aliorum Ministrorum, aut fructuum, & proventuum Mensæ Capitalis administrationem, aut alias præfati tantum Capituli privata negocia concernunt, irrita, & inania, nulliusque roboris, vel momenti existant, Motu pari decernimus.

§. 8. Volumus etiam, & dictæ Auctoritate statuimus, & decernimus, quod unusquisque ex modernis sex Dignitatibus, & octodecim Canonicis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis ordinem sacrum eorum respective Præbendæ annexum intra annum suscipere teneatur, alioquin eo elapso, & ordine hujusmodi non suscepto, dimidiam partem fructuum, reddituum, & proventuum sequentis anni, & deinde omnes ejusdem Præbendæ fructus, redditus, & proventus irremissibiliter amittat, & suos non faciat in foro conscientie, etiam si præfati fructus, redditus, & proventus ei non subtrahantur, nec ad præfatum ordinem suscipiendum a dicto Thomæ Cardinali Patriarchæ, & illius Successoribus præfatis, vel a Capitulo, & Canonicis præfatis compellatur, quod si intra biennium a die datæ earundem præsentium computandum præfatum ordinem non suscepit, Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis præfatis ipso jure, & absque sententia privatus existat, nullusque impofterum ad sex Dignitatum, & octodecim Canonicatum, & Præbendarum præfatorum possessionem admittatur, quin prius saltem in sacro Subdiaconatus Ordine, & in ea ætate, ut infra annum ad Ordinem suæ Præbendæ annexum promoveri queat, constitutus, & actu in publica, & approbata Universitate in Theologia Magister, aut in altero Jurum Doctor, seu saltem in altera ex dictis facultatibus licentiatu existat, ac aliter factæ provisiones, vel apprehensæ professiones nullæ sint, &

Annul-
lato quorum-
cumque Sta-
tutorum an-
te hac facto-
rum.

Qualitates
in promo-
vendis ad
Canonicatus
expetendæ.

ina-

Eique con-
cedit aucto-
ritatem Can-
onicos co-
gendi ad
quæcum-
que aliam
functionem
ultra servitia
stabilienda
in Kalendar-
io conscri-
bendo.

inanes; Si vero intra annum a die institutionis computandum Ordines eorum Præbendis annexos suscipere neglexerint, præfatis Dignitatibus, & Canonicatibus, & Præbendis ipso jure, & absque sententia privati respectu sint, & esse censentur eo ipso. Dignitates vero Canonici, & Beneficiati præfatæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis in futurum a dicto Thoma Cardinale Patriarcha, seu ejus Successoribus præfatis non uti Summo Sacellano, seu summis Sacellanis, sed uti Patriarcha, aut Patriarchis respectu instituuntur.

Multas, & Præbendarum vacantium fructus cui applicandi.

§. 9. Multas vero, ut præfertur, in præfato Calendario designandas, & quomodolibet, & quarum solutionem omnes, & singulos Dignitates, Canonicos, & Beneficiatos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, nunc, & pro tempore existentes in foro conscientie, etiam si multas hujusmodi a Punctatoribus, vel a Capitulo, & Canonicis præfatis non exigantur, teneri, & obligatos existere volumus; necnon Dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum, & Beneficiorum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis pro tempore vacantium fructus, redditus, & proventus tam antiquos, quam de novo superadditos, & quoscunque alios, qui in futurum ipsis Dignitatibus, ac Canonicis, & Beneficiatis obveniant, pro rata temporis illarum & illorum respectu vacationis in favorem Fabricæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis præfatæ pro illius indigentis, ac sacrorum suppellestium, aliorumque Ecclesiasticorum ornamentorum manutentione cedere, nec non partem fructuum, reddituum, & proventuum, Dignitatum, ac Canonicatum, & Præbendarum, ac Beneficiorum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, quæ in usum distributionum quotidianarum juxta dicti Clementis Prædecessoris dispositionem erogari debuisset, extincto jure accrescendi, inter fructus certos, sive grossos earundem Dignitatum, ac Canonicatum, & Præbendarum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis computari, & cum illis consolidatam esse, & remanere debere dicta Auctoritate decernimus, atque statuimus.

Post publicationem novum Calendarium Redditus omnes Canonici, Beneficiatis &c. dictæ Ecclesiæ applicatis per utrumque Clementem quo pacto sint dividendi.

§. 10. Præterea eidem Thomæ Cardinali Patriarchæ, & illius Successoribus præfatis, ut ipse, seu ipsi cum primis præfatum novum Calendarium & dispositiones, ut præfertur, faciendæ a Dignitatibus, & Canonicis, ac Beneficiatis ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis executioni demandari, & observari inceperint, omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus tam per Nos in Nostis, quam per dictum Clementem Prædecessorem in suis respectu Literis præfatis, respective dismembratos, & separatos, ac Dignitatibus, nec non Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis respectu, ut præfertur, applicatos, & appropriatos ex tunc decurrendos inter Dignitates, ac Canonicos, & Beneficiatos præfatos, servata in omnibus, & per omnia præfatarum Literarum, quas hic pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, forma, & dispositione, dividi, & cum effectu perfolvi faciat, seu faciant: reliquos vero fructus, redditus, & proventus Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, ut præfertur, applicatos, & appropriatos usque tunc decurfos, & loco depositi asservatos, vel nondum exactos in tres partes dividat, seu dividant, quarum duas pro numero annorum a die datæ primordiarum præfati Clementis Prædecessoris Literarum, videlicet quinto Kalendas Octobris Pontificatus Sui Anno Vigesimo clapsorum in æquales partes dividas, ac unamquamque partem hujusmodi inter Dignitates, ac Canonicos, qui in unoquoque ex dictis annis dictæ Patriarchali Ec-

clesiæ Ulixbonensi Occidentali infervierunt, vel heredes eorum, qui decesserunt, cum onere solutionis debitorum, vel legatorum quorumcumque, æqualiter respectu distribuat, seu distribuant: reliquam vero tertiam eorumdem fructuum decurfosam partem in fundos, vel census, aut utilia aliqua opera, seu in alia reddituum genera in favorem Fabricæ ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis pro ipsius indigentis, ac sacrorum suppellestium, aliorumque Ecclesiasticorum ornamentorum manutentione, ac novis Canonicatibus, & Præbendis, seu novis Beneficiis juxta earundem præfatarum Nostrearum Literarum dispositionem erigendis, aliorumque Ministrorum sustentatione: quam distributionis rationem præfatus Thomas Cardinalis Patriarcha, seu illius Successores præfati erga Beneficiatos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis quoad fructus dictorum Prioratum, seu Abbatiarum per præfatum Clementem Prædecessorem, ut præfertur, suppressorum, & extinctorum, seu suppressarum, & extinctarum, & præfatis Beneficiatis applicatos, & appropriatos, ac, ut præfertur, decurfos servari, cum consilio, & consensu d. Joannis Regis erogari sedulo curet, atque præcipiat, seu cureat, atque præcipiant.

§. 11. Ac demum, ut præmissa omnia, & singula in eisdem præsentibus contenta, necnon omnia in novo Calendario, ut præfertur, conficiendo disponenda suum debitum fortiantur effectum, & exactius perpetuis futuris temporibus observentur, quod præfatus Thomas Cardinalis Patriarcha, ejusque Successores præfati Dignitates, & Canonicos, ac Beneficiatos, aliosque Ministros dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, ac eos, ad quos pro tempore spectabit, ultra multas, & penas in præfato novo Calendario, præfatisque dispositionibus, ut præfertur, designandas, quibusvis necessariis, ac Canonicis remediis adhibitis, omni prorsus appellatione remota; ad illorum omnium, & singulorum observantiam compellere, & arctare, & contra inobedientes, seu alias delinquentes tam in supradictis, quam aliis quibuscunque sine Adjunctis tam intra quam extra visitationem procedere possit, & valeat, & respectu possint, & valiant, plenam, integram, & omnimodam potestatem, facultatem, & auctoritatem Motu simili Apostolica Auctoritate præfata ipsarum tenore præsentium pariter concedimus, & impartimur.

§. 12. Decernentes easdem præfatas, ac in eis contenta quæcumque nullo umquam tempore, & ex quocunque capite, vel ex qualibet causa quantumvis legitima, & juridica, pia, privilegiata, & speciali nota digna, etiam ex eo quod Dignitates, & Canonici, ac Beneficiati dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, seu quicumque alii cujuscunque dignitatis, gradus, conditionis, & præminentie existant, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione, jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad illa vocati, & auditi non fuerint, & causæ, propter quas easdem præfatas emanarunt, adductæ, verificate, & justificate non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuum mentionem, ac expressionem requirente defectu, seu etiam ex eo quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitate, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocunque alio capite a jure vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocunque alio colore, prætextu, ratione etiam in corpore juris clausa, occasione aliqua causa etiam quantumvis iusta, rationabili, le-

Omnimoda potestas Patriarchæ data quemcumque Beneficiatum compellendi ad executionem eorum, quæ statuuntur in Calendario.

Clausula ad præsentium Literarum observantiam inducendam.

gitima,

gitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda esset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concessio, aut impetrato, vel emanato, uti, seu se juvare in iudicio, vel extra posse, neque eandem præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per dictos Prædecessores, aut per quoscumque alios Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam præfatam etiam Motu pari, ac ex certa scientia, etiam Consistorialiter, ac quibusvis de causis, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam si de ipsis præsentibus, eorumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendit, sed tanquam ad majus bonum tendentes semper ab illis excipi, quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, ac plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quodcumque eligenda concessas esse, & fore, sique, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, officio, & dignitate fungentes, ac prærogativa, privilegio, præminencia, & honore fulgentes, sub lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque iudicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria
tolluntur.

§. 13. Non obstantibus secundodictis præfati Clementis Præd., ac omnibus in nostris Literis præfatis super nova servitii in eadem Patriarchali Ecclesia Ulixbonensi Occidentali præstandi forma dispositis, ac quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Generalibus, Provincialibus, Synodalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, dictæque Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, styliis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis etiam ex fundatione competentibus, vel a dicto Clemente Prædecessore, aut aliis Prædecessoribus nostris alias præfatæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensi Occidentali, dum esset Cappella Regia, vel Insignis Collegiata Ecclesia, concessis, quatenus his, quæ in ipsis præsentibus expressa sunt, adversentur; necnon indultis, & Literis Apostolicis præfatis Capitulo, & Canonici d. Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, aliisque personis quibuscumque etiam speciali, specifica, expressa, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam in genere, vel in specie, etiam Motu pari, & de Potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, ap-

probatis, confirmatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque Literas Apostolicas etiam Motu pari pro tempore concessas, & concedendas quascumque etiam derogatorias derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, formas, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, ac sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, ac specificatis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse Motu simili derogamus, ac derogatum esse, & ceteri, decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri Motus proprii, reintegrationis, revalidationis, derogationis, annulationis, licentiæ, impartitionis, concessionis, indulti, decreti, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigésimo octavo, octavo Idus Decembris, Pont. Nostri Anno Nono.

Loco † Bullæ Auræ.

Pœna contra temerarios Bullæ hujus.

Dat. die 6.
Dec. 1738.
An. IX.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium circa Religiosos Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Provinciæ Mexicanæ, ad alios Ordines confugientes.

CCXLVI

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **A**lias pro parte dilecti filii Ignatii Padilla Fratris expresse professi in Sacra Theologia Magistri Provinciæ SSm̃i Nominis Jesu Mexicanæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Procuratoris ad specialia negotia missi Nobis expositum fuit, quod in dicta Provincia abusus valde observantiæ regulari præjudiciales, nempe, quod aliqui religiosi inquieti, & parum observantiæ sui Instituti amatores obedientiam, reverentiamque, ac subjectionem suis Prælati debitas parvificantes ad Cœnobita aliorum Ordinum, vel Congregationum, aut Institutum prætextu evadendæ violentiæ, & effugiendi rigorem suorum Superiorum confugiant, irreperant, & licet Superiores prædicti a Prælati Conventuum, ubi prædicti Religiosi confugiunt, petant, ut patiantur, quod obligatio obediendi propriis Superioribus, & se ad propria Cœnobita restituendi intinetur, vel quod illos propriis Superioribus tradant, neutrum obtineri solet, protestantes aliorum Ordinum, vel Congregationum, aut Institutum Prælati, ubi dicti Religiosi confugiunt, eosdem gaudere immunitate refugii, & consequenter a proprio Prælato non posse extrahi, requiri, aut notificari, utpote in alieno territorio existentes, neque Superiores aliorum Ordinum prædictorum debere dictos Religiosos confugientes tradere, & in eadem expositione subjuncto, quod dilectus etiam filius modernus Prior Provincialis Provinciæ, &

Ex facili Religiosorum ad alios Ordines refugio omnium Ordinum disciplina collabitur.

Procuratoris Ordinis S. Augustini Eremitarum Mexicanæ Provinciæ

Ordinis

instantia pro
huiusmodi
compensan-
do abusu.

Ordinis prædictorum in angustias positus ad Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Mexicanum illius Regni Proregem recursum habere coactus fuerat, ut ei auxilium regium impetiretur, quo dispersum gregem ad Ovile proprii Ordinis reducere, & hoc tantum medio relatis præiudiciis occurrere posset. Cum autem minime lateat quod si hæc Janua Asili, aut refugii Religiosis pateat, funditus disciplina regularis, ac debita propriis Superioribus obedientia corrumpantur, necnon jurgia, & discordiæ inter Superiores respectu Ordinum cum Sæcularium scandalo proculdubio pullulent.

§. 2. Porro, ut tot malis occurreremus per Nos declarari summopere desiderabat, quod dictis Religiosis ad Conventus aliorum Ordinum, vel Congregationum, vel Institutum confugientibus immunitas refugii, seu Asili minime suffragetur, sed a proprio Superiore judicialiter ex alieno conventu unusquisque confugientium huiusmodi extrahi, & ad proprium quocumque privilegio Regularibus concessio hac in parte non obstante, reduci possit. Quod si dicti Religiosi adhuc rebelles in parendo propriis Superioribus ad suum Conventum eosdem redeundi iubentibus perseverent, vel dicti Superiores eos tituli refugii recipientes, & auxilium præstantes propriis Superioribus tradere renuerint, utrique poenas fugitivis, & eorum fautoribus, & protectoribus, necnon rebellibus, & inobedientibus per hanc Apostolicam Sedem impositas ipso facto, & absque alia declaratione incurrere debeant.

Ad Congregationem
Ep. & Regularium remissum.

Decretum
Congregationis quo
statuitur au-
fugientes Su-
perioribus
sui Ordinis
esse restitu-
tuendos sub
conditioni-
bus, & cau-
telis hic ex-
pressis.

§. 3. Nos supplicem libellum nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositam remissimus, a qua emanavit decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem libellam remisit, attenta relatione Eminentissimi Firrao præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, re mature perpenſa, decrevit, Regulares unius Religionis confugientes ad Ecclesias, & Monasteria alterius Religionis, Superioribus propriæ Religionis restitui debere a Prælatibus alterius Religionis, ad quorum Ecclesias, & Monasteria confugiunt, præfatis tamen ab iisdem Superioribus confugientium Juramento, & facta obligatione de servanda immunitate Ecclesiastica, & de restituendo confugientes præfatos Ecclesiis, vel Monasteriis ad quæ confugerunt, casu quo procedendum sit ad poenas corporales, carceris perpetui, mortis, & tritemium, propter delicta ab ipsis confugientibus commissa, secus, si ipsi Superiores procedere deberent ad poenas ordinarias, & ad correctionem Regularium per Constitutiones Ordinis præscriptas, cujus rei declaratio ad Diffinitorium Provinciale, vel ubi illud non fuerit, ad consilium Conventus spectabit. Quod si, consilio Regulares confugientes poenas dumtaxat ordinarias, & per Constitutiones Ordinis ad correctionem præscriptas promerent. Prælati alterius Religionis renuant eos propriis Superioribus restituere, vel ipsi Regulares ad proprias religiosas Domos redire reculent, Sacra eadem Congregatio utroque ad instar Apostatarum, vel Apostatas recipientium, in excommunicationem Summo Pontifici reservatam incurſos declaravit, Romæ 5. Septembris 1738. J. Cardinalis Firrao C. Archiepiscopus Damiatæ Secretarius.

Supplicatum Papæ
pro confirma-
tione.

Confirmatio
Pontificia.

§. 4. Cum autem, sicut dictus Ignatius Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum cupiat.

§. 5. Nos ipsum Ignatium Procuratorem spe-

cialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit ejusdem Provincie, ac prædicti, aliorumque quorumcumque Ordinum, Congregationum, vel Institutum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanſuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1738. Pontificatus nostri Anno IX.

Confirmatio Institutionis Missionum ab Archiepiscopo Salisburgenſi in Civitate Salisburgenſi factæ, ac Regularum, ac legum pro Missionariis conditarum, & a Congregatione de Propaganda Fide approbatarum.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

P Astorum Princeps Jesus Christus, cujus summa in Catholica Ecclesiæ procuratore vices per ineffabile divinæ providentiæ consilium infirmitati Nostræ demandatas plane immerentes Nos gerimus, ea Pontificum animum nostrum in ovibus suo sanguine redemptis, & per viam æternæ perditionis pergentibus ad orthodoxum ovile reducendis sollicitum cælestis consolationis copia, & lætitiæ magnitudine cumulare dignatus est, ut gaudio superabundantes incredibili, jubilemus Deo in voce exultationis.

§. 1. Enim vero Vener. Fr. Leopoldus Archiepiscopus Salisburgenſis pro eximia pietate sua,

singu-

Decretum
firmitatis
præsentium
literarum.

Obstantium
derogatio.

Transump-
tis danda
fides.

Dat. die 20.
Decemb.
1738. An. IX.

CCXLVII.

Procurator.

Arch. Salis-
burgenſis ex

1739.
Dioecesi hæ-
reticos eli-
minat.

Missionarios
inducit, li-
mitisque eis
assignat.

Loca Ordi-
nibus Regu-
laribus assi-
gnata.

Missiones
Fratribus
Ordinis S.
Augustini
datae, impo-
sitæque le-
ges.

singulari Orthodoxæ religionis zelo, inuncto pastoralis Ministerii munere custodiens vigilas super grege sibi commissio summa cum nominis sui laude, laboribus plurimis, ac dispendiis ex sua, in qua commorabatur, amplissima Dioecesi eiecit, ac procul expulsi vigintiduo milibus, & amplius Hæreticis, eorundem Terras Catholicæ fidei Cultoribus habitandas attribuit.

§. 2. Præterea veritus, ne temporis processu perditissimis hominibus antiquas sedes subleste repentinis, & ibidem nova execrandæ hæresis semina occulte spargentibus iterum illic pestifera segetis germina suboleferent, ut aut nequitia elidatur, opportune nullis parcens induitiis, & sumptibus providere studuit. Inter ceteras autem utilissimas providentiæ suæ ad susceptum saluberrimum opus conficiendum initas rationes illa in primis maximopere commendanda, quod sex perpetuas missiones a religiosis viris aliquot regularium Ordinum, & Institutuum intra præscriptos (ne dissilia ulla, aut confusio unquam oriri possint) limites sub nonnullis abs se editis Capitulis, regulis, & legibus omnino peragendas fundaverit, institueritque, ac necessariis redditibus, & emolumentis ditaverit. Quæ quidem omnia Capitula, Regulae, & Leges sunt tenoris qui sequitur videlicet.

Missiones in Dioecesi Salisburgensi novissime institutæ.

§. 3. I. Pro PP. Ordinis S. Augustini in Præfectura Hallensi, & Monte Turuberg. ubi sunt Salinarum fossiores.

II. Pro PP. Cappuccinis in oppido, & Præfectura Werbeni una cum Præfecturis in Abbtenu, & Golling.

III. Pro PP. Cappuccinis Civitatis Radstadiensis intra montana sitæ per totam ejus nominis Præfecturam.

IV. Pro PP. Capuccinis Monasterii in Dambvveeg Vallis Lungaviæ ad confines Carinthiæ per totam Præfecturam Moischenstem.

V. Pro PP. Ordinis S. Benedicti in loco Syvarzachiæ pro Præfecturis ad S. Joannem Wagrain Profarl, Golltein, Goldegg, & ad S. Vitum.

VI. Pro PP. Recollectis Ordinis Sancti Francisci in loco Hundsdorff super Præfecturis Taxenbachi, Rautensi, & Zellenfi.

Nos Leopoldus Dei gratia Archiepiscopus, & Princeps Salisburgensis S. Sedis Apostolica Legatus Natus Primas Germaniæ.

§. 4. Cum ea sit hæreticæ obstinationis conditio, ut amputatis ramis illico novi, & aliquando fortiores succrescere soleant, ne quæ forte in Præfectura nostra Hallensi, & in monte Turnberg in latibulis adhuc delitescit, hæretica Lues, tractu temporis iterum erumpat, novique oriantur, quos, prohi dolor, sumus experti, rogi, continuo nobis providendum est, qua ratione insidiosus impiorum conatus, penitus reprimi & opprimi possint, ut securi velut ad radicem posita pertinacibus mediis, pertinax malum ne qua resumptis velut viribus augescere possit. Quare cum statuerimus quod, Apostolicæ Missionis in locis prædictis post ultimam Hæreticorum emigrationem per tui Ordinis Fratres laudabiliter exercitum munus omni futura ætate perduret. Paternitati tuæ hisce nostris clementer, & serio simul injungimus, quatenus illud futuris perpetuis temporibus eo modo instituat, ut

§. 5. Primo, tribus, qui hæctenus de facultate nostra (Superiore incensum veniente) in Monte Turnberg tui Ordinis fuere Patres, quartum quem tibi ibi habere, auctoritate Nostra ordinaria hisce nostris permittimus, adjungas, ea verumtamen conditione, & lege, quod

Secundo, duo ex eis nobis præsententur ad peragendum in præelato Districtu Apostolicæ Missionis munus, vel a Summo Pontifice, vel

per Sacram Congregationem de Propaganda, seu ab eo, cui ab hac talis delegabitur facultas approbari, necessariisque, ad Missiones Apostolicas privilegiis instructi absque eo, quo tibi integrum sit, postquam semel fuerint ad missiones nostras delecti, eos amovere, nisi, ubi primi integrum absolverint annum, subrogatione subinde ea ratione faciendâ, ut unus, vel saltem semper adsit, qui jam per annum in præmissis Ordini tuo assignato districtu Missionarii exercuerit munus, notos habeat incolarum, salinarumque fossorum mores, sit in re Missionum practicus, potisque instruere noviter advenientes; sintque insuper in omne ævum duo Missionarii prædicti quoad ea, quæ Missionis munus concernunt immediate, & unice nostris, nostrorumque successorum mandatis: quoad disciplinam monasticam vero, atque Domus œconomicam directionem tibi, & superiori eorum subjecti: volumus autem

Tertio, ut mox dictorum Missionariorum unica cura sit incessanter intra prædictam Hallensem nostram Præfecturam, qua late hæc quoad temporalem jurisdictionem, districtu, civico incluso se protendit de loco ad locum, & si necesse fuerit, etiam de Domo ad Domum excurrere, catechizare, rudes in Doctrina Christiana instruere, ducentes ad viam veritatis reducere, & in hac confirmare, in hæreticos, vel de hæresi suspectos, horum Consultores, Fautores, Receptatores, librorum A catholicorum detentores, vel Detentorum conscios, & non revelantes eos in Provinciam nostram ferentes, vel intrudentes, eorumque auxiliares, conscios, seu participes inquire, hosque, & alios hujusmodi farina homines nobis, vel cui per Nos, & Successores nostros demandabitur, sine aliqua Personarum acceptatione, omni que seposito humano affectu denunciare verbum divinum, & Fidei dogmata ubivis, & etiam ex Cathedra (sic tamen, ut ordinariorum non disturbentur Ecclesiasticæ functiones) intra ipsi designatum districtum tradere, sic, & poenitentiam Sacramentum (sola dempta Confessione Paschali, si locorum Curiones ultro non annuerent) Sacrosanctam vero Eucharistiam in Ecclesia Turnberg, alibi vero non nisi, quam accedente ipsorum Curionum assensu, administrare. Item aegris, & moribundis solatium cum auxilio impendere, atque peragere ea omnia, quæ individuum Missionarii Apostolici exigit munus, jure Sepulturae alioque quocumque Parochialis semper, & ubique extra Montem Turnberg excepto.

Quarto, teneantur pariter in vitam, & mores non modo subditorum ipsis quoad Missionis Ministerium commissum, sed & eorum, quibus ipsi subditi intra designatum Districtum ex demandata a Nobis Jurisdictione subsunt, sedulo invigilare; datoque defectu Religionis directæ, vel indirecte pernicioso, si fraternalis admonitio non tollat nobis, & successoribus nostris ad nostras aures deferre, sicut e converso, & nostris demandabimus Decanis ruralibus perspectum habendi, an Missionarii ipsi Missionis munus debite adimpleant & assequantur ex asse, quidve operentur adversus has nostras leges, Nobis defectus, ubi hos si aliqui præter spem nostram omnem contigerint, fraternalis admonitio non dissipet, debite relaturis.

Quinto; Quapropter præsentabuntur nobis viri cum scientia, cum & vitæ sanctimonia clari, justi, incorrupti, integri, suaves & infirmis severi, graves, sagaces, cum in Polemica, cum & in his, quæ ad notitiam promovendæ hæreticæ inquisitionis conducunt, bene versati, nec accipiant a subditis quoad Missionis munus eis subjectis elemosynas pro Missis, aliave munera, forent licet esculenta, vel poculenta tantum, nec valeant egredi ipsi designatum districtum a nobis, vel successoribus nostris prævia non habita licentia, hac ipsa illis non nisi gravi de causa deneganda.

Sexto, licet porro Ordini tuo, Apostolicæ Missionis munus in prædicta Hallensi Præfectura in Turnber, & in Civico Hallensi districtu private committamus, liberum tamen semper Nobis, & successoribus esse volumus, alios quoque alterius Religionis viros in districtum prædictum ad tempus mittere Missionarios, de districtu vero alibi etiam, & extra illum ad Missiones ad tempus pariter ablegare, Missionem Ordinis tui verumtamen fixa semper manente, suoque in robore firma.

Noverit proinde Paternitas tua, tuique successoribus omnes perpetuis futuris temporibus tam salutare nostrum propositum alacriter exequi atque in partem tam gloriosi laboris vocati hæc nostra mandata pro posse explere, quod si vero in adimplendis ex asse omnibus præscriptis negligentibus, incuriis, segnesve fueritis Omnipotenti Deo, Nobis, & successoribus nostris, & Venerabili nostro Capitulo strictissimam rationem reddituros, vosque nostram, & horum indignationem incurfuros. Actum Salisburgi Metropoli nostra hac die 14. mensis Martii Anni 1737. : Leopoldus. In Nomine SSmæ, & Individuæ Trinitatis. Amen.

Nos Leopoldus Dei gratia Archiepiscopus, & Princeps Salisburgensis Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatus Natus, & Primas Germaniæ &c.

*Datæ Patri-
bus Capu-
cinis Stationes.*

§. 6. Quamvis Nos divina favente clementia ad Archiepiscopale solium evecti, a prima incun- tis Regiminis nostri die antiquius nihil unquam habuerimus, quam Religionis, & Catholicæ Fidei nostræ curam, quæ semper, & ubique omni ævo, in omni Imperio, & apud quancumque gentem præcipua fuit, quæque securum est publicæ felicitatis pignus, cuius firmamento stant Regna, conservantur Principatus, continentur subditi, omnigenique boni tutissimum est fulcrum, tantum tamen abfuit, ut hæresis, hostis ejus perniciosissimus, vinceretur, ut potius animus meminisse horreat, ipsaque refugiat oratio teterrimum illud bellum, quod eapropter adversus Nos, Catholicam Religionem, & Principatum ipsum inferre tentarunt ipsimet subditi nostri, dum exurgens novissime fatale monstrum ex omnibus pristinorum hæresum concretum, fragem late Sacrorum tota Provincia nostra circumferre, evertere Aras, disturbare Tempia, Principis majestatem in contemptum, hujus mandata in ludibrium, jura omnia Divina, & humana per inauditum furorem, & vesaniam nefarie, & fædissime violare parabat, nihil sceleris, nihil doli, nihil iniquitatis intentatum, & inausum relinquens, ut & plebem reliquam novitatis illecebra corrumpere. Pluribus necesse haud est rem exprimere, quia hæc per se liquet, & loquantur id satis, & clamant tot publica acta, tot desuper habitatum Inquisitionum volumina; obliiti vero haud sumus, qui tunc Sermones hostium, qui rumores amicorum forent, cum dicerent palam, culpæ majorum nostrorum incubuisse tandem in Provinciam hæresis infandam pestem Religionis nostræ in Archiepiscopatu, aut ipsi Archiepiscopatu, aut utriusque pariter jam jam esse pereundum. Alios namque tantæ molis exterebat opus, alios retardabat exitus plenus periculi, & alæ, vel ipsa rei tam ancipitis, & arduæ fama alios tenebat attonitos metu, expectatione suspensos. Vidit hoc Provincia, imo & Imperium totum & vidimus Nos Summo Pastoralis animi nostri more, astrudimus ipsamet Religione furores, pugnavimus viribus totis, armis, legibus, edictis, metu, & pœnis. Repulimus viginti, & ultra millia utriusque sexus, qui non unam Fidem, sicut unum Principem, non unum cultum, sicut unum numen, non unam Ecclesiam, sicut unum Baptisma amplecti volebant. Relegavimus, alios aliis mediis ad meliorem reduximus frugem, atque hac demum via retulere

superi constantiæ nostræ præmium, stetit Archiepiscopatus, & vicit, vicit pariter Ecclesia, & triumphavit, & obtinimus infimul, quod ab annis ultra biscentum humana vis nulla consequi, aut industria poterat, quod piorum omnium vota flagitabant: quod fideles omnes a Deo enixe precabantur, adjuvantibus in id mirifice Coelestibus ipsis, qui hoc ipsum Nobis reservarunt opus. Verum enimvero, quod ita tamen compri- mi non potuerit pestiferum hujus feralis hydræ virus, quin aliqua pars ejus non resideret adhuc in Provinciæ nostræ visceribus, atque spiraret rursus immanis hæc Bellua, licet centum petita vulneribus, centum vinculis constricta sensim item gliscens, & ad reliqui perniciem corporis tacita contagione serpens, clam invalitura in dies, in flammam, & incendia, si quis ventilabit, etiam num eruptura, dum aliter dolo cinere suppositus ignis, nisi tempestive, malo jam nostri edocti, congrua repagula ponamus, atque obviamus, appropriatis remediis, antequam morbus rursus aestuare incipiat; non desint nimirum in futurum amplius, qui misereantur super Turbam, ne plures, ut hæcenus evenit, & meminisse dolet, dimittantur jejuni, & deficiant in via, dum Parochis, aliisque locorum Pastoribus in peragendis Sacrificiis, excipiendis Confectionibus, administranda SSmæ Eucharistia, visitandis Infirmit, assistendo moribundis, aliisque animarum curæ functionibus continue, & ex asse irretitis non erat, qui parvulis frangeret panem, instrueret ignorantes, flecteret dubios, atque ad Ecclesiæ ovile reduceret longe, lateque distitas oves. Hinc est, quod postquam pro pastoralis sollicitudine animam, nostrasque de funditis extirpanda hæresi curas in omnem partem diu, multumque versavimus, dumque oculos, & mentem nostram in priorum Sæculorum monumenta penitus deliximus, unum adhuc idque unicam superesse comperimus, quod possit ignem hunc seris etiam metuendum successoribus, extinguere, perdere, & delere, si plura nimirum ex diversis Ordinibus, continua, ut sit, eaque pia inter eos laborandi in vinea Domini æmulatio, atque in diversis Montium locis, in quibus hæretica lues magis hæcenus insenuit, ut firmissima armamentaria Ecclesiæ fundentur Apostolicorum Missionariorum Hospitia, qui incessanter excurrendo, & catechizando, rudes instruant, dubitantes inflectant, clam inquirent in suspectos, omniaque ea peragant, quæ individuum Apostolicæ Missionis munus exposcit. Quapropter cum ad effectum præmissum inter alios plures strenuissimos Christi milites dilecti Nobis in Christo PP. Capuccini Venerabilis Ordinis S. Francisci Provinciæ nostræ Salisburgensis pro zelo, quo flagrant ad animarum salutem operam suam detulerint, statuimus, & ipsos quoque in partem laboris vocare, divinaque freti ope, & constanti experientia docti, decrevimus in Domino decernimusque ad stabiliendam in Diocesi nostra, maxime intra Montes Orthodoxam Religionem ad profigandas hæreses, atque ad propagandam majorem Dei, Sanctæque Matris Ecclesiæ, & Archidiececisi nostræ gloriam eisdem PP. Capuccinis Provinciæ prædictæ prope Oppidum nostrum in Werffen ad effectum tantummodo peragendæ Apostolicæ Missionis Sedem stabilem figere, atque sub legibus, pactis, & conditionibus infradicendis in perpetuum firmare.

§. 7. Primo itaque damus, concedimus, & tradimus antelatis Patribus ab omni, & quocumque onere reali, mixto, seu personali pœnitus liberam, & immunem tantam quantitatem prædii nostri nuncupati Majenfeld hæcenus ad gaudendum Præfecto nostro in Werffen concessi, & siti prope, & super Oppidum prædictum, quæ nimirum Orientem versus exiit, quæque sit sit pro defuper extruendo Missionis Hospitio, & ædificanda parva Ecclesia, atque hortulo jugera scilicet

duo

*Leges ab eis
observanda.*

duo circiter, prout prædium prædictum cum quantitate extrahenda, hac undequaque linea rubra signata ad oculum præbet delineatio Nobis exhibitæ præsentibus nostris annexenda.

Secundo, curabunt e contra illi cum tota Provincia, ad peremptissimos ultro oblata Benefactorum eorum largitionibus ipsam Domum Missionis desuper ædificari, quatuor Patrum Missionariorum atque unius Fratris Laici habitationi congruam, & aptam, additis duobus cubiculis Hospitibus, seu Patri Provinciali usui futuris, præter Refectorium, Culinam cum poenu, cellam vinariam, & aliud cubiculum Bibliothecæ inservituum, cumque hortulo ad necessitatem, & usum Culinae, in ampliorem vero formam ædificium nec extrahi, nec redigi possit, quorum insuper Benefactorum donis, & sumptibus furget pariter facellum, seu parva Ecclesia, tribus ad summum Altaribus extructa Beatae Virginis Mariæ Auxiliatrici dicanda.

Tertio, Missionariorum numerus sit semper, & in ævum quaternus, Missionis Superiore, quem Pater Provincialis semper designabit, in censum simul veniente, uno Fratre laico insuper addito, qui numerus sine expresso nostro, vel Successorum, & Venerabilis nostri Capituli consensu nullis unquam temporibus augeri, nec minui possit.

Quarto, Providebunt porro Monasteria de Salzburg, & Radstadt, sive ipse Pater Provincialis, & Provincia Missionariis prædictis de congrua sustentatione, tum & de suppellebili, aliisque necessariis ad usum Sacelli, sic, ut nec Nobis, Provinciae nostræ, vel, & subditis ipsis de Districtu Missionis Capuccinorum fiant onerosi, lignis ab igne tantummodo demptis, quæ Nos, & Successores Nostri, perpetuis futuris temporibus ad usum, & necessitatem Missionis Domus suppeditari mandabimus.

Quinto, Designabimus ipsis ad peragendum Apostolicæ Missionis officium totam Præfecturam Werffenensem, cum adjacenti Prætura in Bischoffhoven. Præfecturam in Abbatenau cum illa de Gollingqua: hæc omnes late patent quoad temporalem per nos eorum Præfectis delegatam iurisdictionem.

Sexto, Quia vero Missionarii ipsi tam latum, longeque diffitum districtum peragere haud possent, si excurrentes necessarii ad sese alendos pecuniis non fuerint instructi, hinc assignamus memoratæ Domui Missionis annuos florenos centum ex Capitali statibus Provinciae a secreta deputatione Nostra ex multis hæreticis, vel de hæresi suspectis hæcenus indictis constato, & ad quinquagesimas cum omnimoda immunitate ab omni decimatione, seu a aliove excoGITabili onere reali, aut personali elocato, volentes insuper, & mandantes, utque hæcenus per inquisitiones per Capuccinorum Missiones factas in Præfecturis Werffen, & Padstadt, tum & in Præfecturas Wagrain indictæ fuerunt, nondum tamen exactæ, vel ad Cassam Missionis transmissæ, aut quæ in futurum dictabuntur pecuniariae poenæ adversus subditos Missioni eorum commissos, per præfatam secretam deputationem nostram eparentur, denturque successive in censum, ut supra, cum præcise in finem, ut Domui Missionis prædictæ ad usum & effectum de quibus præmissum est annui floreni biseenti ex decurrendis usuris valeant titulo Eleemosynæ persolveri, ubi temporis tractu mox memoratæ indictæ, & non exactæ, vel indicendæ in futurum multæ aliud Capitale florenorum bis mille constabunt.

Septimo, Quod vero ipsosmet PP. Missionarios attinet, præsentabuntur Nobis semper tum nunc, tum & successivis temporibus designandi a Patre Provinciali eorum, ubi vero ad Missiones nostras fuerint ab hoc semel delecti, ablegatione, & a Nobis recepti, & approbati, integrum illi haud sit eos aliter amovere, & avocare, quam & ser-

vato ordine, & forma, ut vel unus saltem semper adsit, qui jam per integrum biennium Missionarii in Domo prædicta Werffen exercuerit munus, habentes subditorum perspectos mores, sique in re Missionum versatus, & valeat instruere noviter advenientes.

Octavo, Erunt autem illi cum ipsa Domo Missionis quoad ea, quæ Missionis munus concernunt, in omne ævum immediate & unice nostris, Nostorumque Successorum mandatis subiecti, directione ejus tamen, & Visitatione P. Provincialis illata, & intacta relicta, in ceteris autem nobis & Successoribus nostris sine ulla contradictione præstabunt, & adimplebunt, ea omnia, ad quæ Regulares exempti juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini, nostrarumque Constitutionum Synodaliū, & Provincialium, & Ordinariis locorum alias tenentur, salva proinde in hac Missionis Domo, & Missionarios ibidem exsistentes, Diocesana, & Ordinaria nostra iurisdictione Jure Principatus Terræ, & Advocatiæ, sic tamen, ut Nobis, & Successoribus Nostris dumtaxat, unice, & immediate, uti præmissum est, remaneant semper, etiam quoad ista, subiecti.

Nono, Missionariorum officium, finis atque præcipua, imo unica cura sit, per Præfecturas, ut dictum est, ipsis designatas incessanter de loco ad locum, & si necesse visum fuerit de Domo ad Domum excurrendo, & catechizando, Missionibus continuo vacare, rudes in Doctrina Christiana instruere, dubitantes in veritate nostræ Fidei confirmare, in hæreticos, vel de hæresi suspectos, horum Consultores, Fautores, Receptatores, librorum A catholicorum detentores, vel detentorum conscios, & non revelantes, eos in Provinciam ferentes, & intrudentes, eorumque auxiliares, conscios, & participes inquirere, atque deauntiare, Verbum Divinum, & Fidei dogmata ubivis, & etiam ex Cathedra (sic tamen, ut Ordinariis non disturbentur Ecclesiasticæ functiones, intra ipsis designatum districtum tradere licet poenitentia Sacramentum (sola dempta confessione Paschali si locorum Curiones ultra non annuant) Sacrosanctam vero Eucharistiam in proprio, vel tantum Missionis Sacello, alibi vero non nisi, quam accedente ipsorum Curionum consensu administrare, item agris, & moribundis solatium cum auxilio impendere, aliaque peragere omnia, quæ individuum Missionarii Apostolici munus exigit, jure Sepulturæ, aliove quocumque Parochiali semper excepto.

Decimo, Et quia de Religione bene sperari non potest, si ii, qui Magistratum Ecclesiasticum, vel Civilem sunt affecti moribus scandalosi sint, aut vitiis publice turpes, ea propter teneantur pariter in vitam, & mores non modo subditorum ipsis quoad Missionis Ministerium commissorum, sed & eorum, quibus ipsi subditi intra designatum districtum per demandatam a nobis iurisdictionem subsunt, sedulo invigilare, datoque defectu Religionis directe, vel indirecte pernicioso, si fraterna admonitio non tollat. Nobis, & Successoribus nostris ad proprias manus referre, ea ipsa ratione, qua e converso nostris Decanis Ruralibus serio demandabimus, perspectum habendi, an Missionarii ipsi Missionis muneri debite incumbant, hocque adimpleant ex assu, quidve adversus has nostras leges, conditiones, & pacta operentur, quod si præter spem omnem nostram daretur, eos ad adimplendum, & his legibus parendum fraternè moneant, ubi vero nec hac via defectus tollantur, & hos similiter nobis habeant referre, præcipue vero curabunt ipsi Missionarii, ut Ecclesiasticus, & Civilis Magistratus concordēs vivant, utpote qui cum non sint duo distincta corpora, sed unius corporis distincta membra, sicut concordia eorum totius Reipublicæ unica est Anchora, qua sublata fluctuant omnia & Religionis contemptus oritur: sic ea servata tuto fir-

mat, & immotam securitatem promittit.

Undecimo. Ablegabuntur capropter a Patre Provinciali, & Nobis presentabuntur viri tum scientia, tum & Sanctimonia vitæ clari, simplicitatem cum astutia commixtam habentes, cordati, sagaces, graves, & prudentes in Polemica, & in his quæ sunt ad bene formandam hæreticæ pravitatis Inquisitionem sufficienter versati, robusti, atque gravissimis Missionis laboribus sustinendis idonei, & apti, quique esse debeant, vel a Sancta Sede Apostolica, vel a Sacra Congregatione de Propaganda Fide approbati, id est necessarii ad Missiones Apostolicas peragendas Privilegiis instructa.

Duodecimo. Ut vero penitus a subditis Ministerio Missionis eorum commissis sint independentes, vetitum sit Missionariis pro celebratione Missarum Eleemosynam ab illis accipere, possint vero a curatis, & Decurionibus locorum, si hi illis dare velint, & abstinebunt insuper ab omni quæstua, seu collectura in prædicto ipsis designato districtu (hæc integra, illis, qui hæcenus eis in locis ea gavisi sunt, penitus remanente) contenti in Dño esculentis, & poculentis illis, quæ pii largitores ad Hospitii Januam ultro liberaliter, & charitative detulerint, & pro quibus si ita visum fuerit, sacrificia peragere possint, signanter autem cavebunt ab omnibus commendationibus cum illis de sæpedito eis designato districtu.

Decimotertio. Fas insuper sæpe relatis Missionariis haud sit eis designatum egredi districtum a Nobis, vel Successoribus nostris prævia non obtemperata licentia, quam tamen non nisi ob gravem causam eis sumus denegaturi.

Decimoquarto. Liberum e contra sit semper Nobis, & Successoribus nostris, etsi erigenda Domus Apostolicæ Missionis finem principaliter præferat, alios etiam cujuscumque Religionis, vel Ordinis in districtum Missionis Cappuccinorum designatum ad Missiones mittere, ipsos autem Missionarios Cappuccinos alibi ad Missiones (ad tempus tamen) ablegare, fundatione Domus semper salva, suoque in robore semper firma.

Decimoquinto. Quod si vero Cappuccinorum Religio, Domus hæc Missionis, seu Missionarii futuris perpetuis temporibus adversus prædictas leges, pacta, & conditiones, quidque per recursum, sive dispensationem, Privilegia, per latas, vel ferendas in contrarium Sanctiones, seu & demum per aliam quamcumque viam excogitabilem de mundo, de factis, vel de jure attentare: Salubremve intentionem hanc nostram, quæ est, ut penitus e Provincia nostra eliminentur hæreses, invertere, modificare, vel aliter huic quoquo demum modo derogare præsumperint, noverint illa, & isti Omnipotenti Deo, Nobis, Successoribus, & Venerabili Capitulo nostro strictissimam rationem reddituri, seque indignationem nostram, Successorum nostrorum, & præfati Venerabilis Capituli incursum, si quæ quorum, & hujus expresso consensu, præmissis legibus, pactis, & conditionibus nemo quacumque etiam auctoritate fulgeat, unquam poterit derogare; Siquidem derogationem aliquam, modificationem, vel commutationem hujus nostræ piæ intentionis non impetrandi, aut aliter per se se, vel alios quidquam in contrarium non attentandi, quin potius vero prædicta omnia, & singula perpetuis futuris temporibus pro posse eorum fideliter, & jugiter adimplendi, sæpe memoratus Pater Provincialis, & Definitor proprio eorum, successorum, & totius Provinciæ nomine datis in id & Nobis extradiitis Reverentialibus solemniter, bonaque Fide expromiserunt.

In quorum omnium fidem, & robur accedente toties narrati Venerabilis nostri Capituli consensu has fieri, eidemque Patri Provinciali, & Definitoribus extradi jussimus, subscriptione

nostra, & appensione Sigilli nostri majoris munitas. Quæ dabuntur Salisburgi in Metropoli nostra hac die prima mensis Aprilis 1736.

LEOPOLDUS.

§. 8. Nos quoque Dei gratia Andreas Jacobus Comes de Dietrichstein Præpositus, Archipresbyter, Leopoldus Ernestus L.B. de Firmian Divina pariter gratia Decanus, Franciscus Maximilianus Comes de Liechtenstein Senior, totumque Capitulum Metropolitane Ecclesiæ Salisburgensis, fatemur & attestamus omnia, quæ in præsentibus literis continentur, nostro consensu peracta, proindeque perpetuis venturis temporibus observanda esse, pro cuius roboratione Sigillum nostrum Capitulare appendimus, & Nos supra dicti Præpositus Decanus, ac senior hæc literas manibus propriis subscripsimus. Datæ Salisburgi die vigesima secunda Mensis Maii Anno millesimo septingentesimo trigesimo sexto.

Andreas Jacobus Comes de Dietrichstein Præpositus Salisburgensis.

Leopoldus Ernestus L.B. de Firmian Decanus. Franciscus Maximilianus Comes de Liechtenstein Senior.

Nos Leopoldus Dei gratia Archiepiscopus, & Princeps Salisburgensis, S. Sedis Apostolica Legatus natus, Primas Germaniæ &c.

§. 9. Ferventibus votis in id unice intendentes, ut hoste nostro (hæreticos Seditiosos subditos nostros intelligimus) Deo opitulante jam fugato, id deleatur penitus, ne intrent, ut perhorrescimus, post discessionem nostram novi lupi rapaces gregi non parentes, neve hæresis, herculeæ veluti hydra utique cum majore Religionis, ac Religionis nostræ periculo, damnisque continuo repullulet, novalesque identidem vires reassumere attente, auctoritate nostra Archiepiscopali, & Principali clementer, & insimul serio Paternitati tuæ committimus, quatenus, quæ post ultimam hæreticorum emigrationem in Præfectura nostra Radstadiensis per Patres Ordinis tui Sancti Francisci Cappuccinorum tam laudabiliter, tantoque animarum fructu inceptæ, & prosecutæ fuere Catecheses, & excursions sic instituas, ut omni futura ætate perdurent. Volumus siquidem, & tibi, atque successoribus tuis, hæc nostris expresse injungimus, quod cum Monasterium Cappuccinorum in Radstätt a Prædecessoribus nostris ad repellendas hæreses principaliter fuisse fundatum dignoscatur, duo semper in eo subsistant ad peragendum Apostolicæ Missionis munus in Præfectura mox dicta idonei, & apti erunt vero illi.

§. 10. Primo. Vel a Summo Pontifice, vel a Sacra Congregatione de Propaganda, seu ab eo, cui talis delegabitur facultas, approbati, necessarii que ad Missiones Apostolicas Privilegiis instructi, nec sibi, vel successoribus tuis integrum erit, postquam illi semel fuerint ad Missiones nostras delecti, eos amovere, nisi, ubi primi integrum absolverint annum. Subrogatione, & præsentatione subinde, atque successivis perpetuis temporibus ea ratione faciendi, ut unus, vel saltem adsit, qui jam per annum in præmissis Ordini tuo assignato districtu Missionarii exercuerit munus, notos habeat subditorum, & Incolarum mores, sit in re Missionum practicus, potensque instruere noviter advenientes, & quos pro tempore Missionarios quoad ea, quæ Missionis munus concernunt, immediate, & unice nostris, nostrorumque Successorum mandatis: quoad disciplinam Monasticam vero sibi, & Guardiano eorum volumus, & finimus esse subiectos.

Secundo. Horum Missionariorum porro unica cura erit, incessanter intra prædictum Radstadiensis Præfecturæ districtum, de loco ad lo-

Consensus Capituli Salisburgensis super narratis.

Fundatio Missionis Cappuccinorum in Radstätt.

Leges Missionarii præscriptæ.

cum,

cum, & si necesse fuerit, etiam de Domo ad Domum excurrando, Missionis Apostolicæ munus alacriter explere, catechizando rudes, in Doctrina Christiana instruendo, reducendo Dubitantes ad viam eritatis, hosque in hac confirmando, in hæreticos, seu de hæresi suspectos, horumque Consultores, Fautores, Receptatores, librorum A catholicorum detentores, vel Detentorum confcios, & non revelantes eos in Provinciam nostram ferentes, seu intrudentes, horumque auxiliares, confcios, seu participes, inquirendo, hosque, & alios hujusmodi farina homines nobis, vel cui per Nos, & Successores nostros demandabitur sine aliqua personarum acceptatione, omnique seposito humano affectu, denunciando, verbum Divinum & Fidei Dogmata ubique, & etiam ex Cathedra (sic attamen ut ordinariorum non disturbentur Ecclesiasticæ Functiones) intra ipsi designatum præmissum districtum tradendo, sic & Pœnitentiæ Sacramentum (sola dempta confessione Paschali, si locorum cariones ultro non annuerent) Sacrosanctam vero Eucharistiam non nisi, quam in propria eorum Monasterii Ecclesia, vel alibi habito in id prædictorum Curionum assensu, administrando, agris, & moribundis solatium cum auxilio impendendo, atque ea omnia demum peragendo, quæ individuum Missionarii Apostolici exigit munus, jure Sepulturæ, alioque quocumque Parochialis semper, & ubique Ordinariis locorum reservato.

Tertio. Volumus insuper, quod ipsi Missionarii in vitam, & mores non modo subditorum ipsis intra prædictæ Præfecturæ fines quoad Missionis Ministerium commissorum, sed & eorum, quibus ipsi subditi ex delegata nostra jurisdictione subsunt, sedulo invigilare teneantur, datoque defectu Religionis directæ, vel indirectè pernicioso, si fraterna admonitio non tollat, Nobis, & Successoribus nostris ad proprias aures deferre, ea ipsa ratione, qua & contra nostris demandabimus Decanis ruralibus perspectum habendi, an Missionarii ipsi Missionis munus debite adimpleant, & æsequantur ex asse, quidve operentur adversus hæc nostra mandata, nobis defectus, ubi hos, si aliqui præter spem nostram omnem contigerint, fraterna admonitio non dissipet, debite relaturis.

Quarto. Quare præsentabunt. Semper viri cum Scientia tum & vitæ Sanctimonia clari, justi, incorrupti, integri, suaves, & infimul severi, graves, sagaces, tam in Polemica, quam in iis, quæ ad promovendam hæreticalem Inquisitionem conducunt bene versati; Nec accipient illi a subditis quoad Missionis munus eis subiectis elemosynas pro Missis, aliave munera forent, licet esculenta, poculenta; multo minus adhuc collecturas, seu quæstus insituent, his, & illis ceteris de Monasterio Patribus ut hætenus habuerunt, illæis retentis, qui Missionarii insuper perdurante Ministerii eorum prædefinito tempore Radstadiensem Præfecturam egredi non poterunt a nobis, vel Successoribus nostris non præhabita licentia, eis veruntamen non nisi gravi de causa deneganda.

Quinto. Licet autem ordini tuo Apostolicæ Missionis munus in prædicta Radstadiensis Præfectura privative committamus; Liberum tamen Nobis, & Successoribus nostris esse volumus, alios quoque alterius Religionis viros in Radstadiensem districtum ad tempus mittere, Missionarios de Districtu vero alibi etiam & extra illum ad Missiones, pariter tamen ad tempus, ablegare Missionem pro Patribus tui ordinis veruntamen in Radstadiensis districtu harum tenore semper fixa, & in suo robore firma manente.

Curabit proinde Paternitas tua, tuique successores omnes, perpetuis futuris temporibus, ut tam salutare nostrum propostum alacriter exequatur, utque in partem Pastoralis nostræ soli-

itudinis vocati rite, & jugiter explant hæc nostra mandata; Quod si in adimplendis ex asse omnibus præscriptis negligentes, incurii, segnesve fueritis, Omnipotenti Deo, Nobis, Successoribus nostris, atque venerabili Capitulo nostro districtam reddituros rationem, vosque nostram, horumque indignationem noveritis incursum. Actum Salisburgi Metropoli nostra hac die 14. mensis Martii Anni 1737.

LEOPOLDUS.

Nos Leopoldus Dei Gratia Archiepiscopus, & Princeps Salisburgensis Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatus Natus, Primas Germaniæ &c.

§. 11. Noverit Paternitas tua, quam vesana, proterva, hæretica, pravitas Caput suum in hac Provincia nostra non ita pridem extulerit, quamque infans conatibus abjecta prorsus fronte, emotaque mente contra ipsam Principalem dignitatem nostram damnabiliter insurgere non dubitaverit, & noverit quoque, quanto Pastoralis animi nostro dolore palam jam grassante hæresi, armata etiam num vi obfistere fuerimus coacti; viginti, & ultra e Provincia pulsus millibus Lutheri, aliorumque hæresiarum colluvie, peste simul, & exitio involutis. Quia vero statuimus firmissime toto virium nisu hostem adhuc latitantem tamdiu persequi, donec, quod Prædecessores nostri volvere semper, potuere nunquam, extrema internecione per Dei gratiam penitus extinxerimus, hinc de tua sollicitudine, vigilantia, & cura concreditas nostras oviculas sub unius Pastoris ovili jugiter continendi clementer confisi, cumque Cappuccinorum Monasterium in Oppido nostro Dambfweg a Prædecessoribus nostris ad arcendam a Religione nostra hæresis lucem principaliter fundatum esse dignoscatur, & Patres hujus in participium tam gloriosi operis vocare, eidemque perpetuum Apostolicæ Missionis munus in Præfectura nostra Lungaviæ, qua hæc late quoad temporalem jurisdictionem patet, clementissime committere, tenore præsentium decrevimus. Volumus ea propter, & Paternitati tuæ serio mandamus quatenus.

§. 12. Primo. Duo nobis præsententur Patres de Familia Monasterii in Dambfweg ad præfatum Apostolicæ Missionis Ministerium rite obeundum idonei, & apti, vel a Summo Pontifice, vel a Sacra Congregatione de Propaganda, seu ab eo, cui ab hac talis delegabitur facultas, approbati, necessariisque ad Missiones Apostolicas privilegiis instructi, nec tibi, successoribusque tuis integrum sit, postquam illi semel fuerint ad Missiones nostras delecti eos amovere, nisi ubi primi integrum absolverint annum, subrogatione, & præsentatione subinde, atque successivis perpetuis temporibus ea ratione facienda, ut unus, vel saltem adsit, qui jam per annum in præmisso Ordini tuo assignato districtu Missionarii exercuerit munus, notos habeat Subditorum, & Incolarum mores, sit in re Missionum practicus, potensque instruire noviter advenientes, & quos pro tempore Missionarios quoad ea, quæ Missionis munus concernunt, immediate, & unice nostris, nostrorumque Successorum mandatis, quoad disciplinam monasticam vero tibi, & Guardiano eorum volumus, & finimus esse subiectos.

Secundo. Horum Missionariorum porro unica cura erit incessanter intra prædictum Lungaviensis Præfecturæ districtum de loco ad locum, & si necesse fuerit, etiam de Domo Domum excurrando, Missionis Apostolicæ munus alacriter explere catechizando, rudes in Doctrina Christiana instruendo, reducendo dubitantes ad viam veritatis, hosque in hac confirmando, in hæreticos, seu de hæresi suspectos, horumque consultores, fautores, receptatores, librorum A catholicorum

Alia Missio, & Præfectura ejusdem Ordinis in Dambfweg.

Quid a Missionariis sit præstandum.

rum detentores, vel detentorum confcios, & non revelantes eos in Provinciam nostram ferentes, seu intrudentes, horumque auxiliatores, confcios, seu participes inquirendo, hosque, & alios hujusmodi farinæ homines, Nobis, vel cui per Nos, & Successores nostros demandabitur, sine aliqua Personarum acceptatione, omnique seposito humano affectu, denunciando, verbum Divinum, & Fidei dogmata ubivis, & etiam ex Cathedra (sic attamen, ut Ordinariorum non disturbentur Ecclesiasticæ functiones) intra ipsis designatum præmissum districtum tradendo sic, & Penitentiae Sacramentum, (sola dempta Confessione Paschali, silecorum Curiones ultro non annuerent) Sacrosanciam vero Eucharistiam, non nisi, in propria eorum Monasterii Ecclesia, vel alibi, habito in id prædictorum Curionum assensu, administrando, aegris, & moribundis solatium cum auxilio impendendo, atque ea omnia demum peragendo, quæ individuum Missionarii Apostolici exigit munus, jure Sepulturæ, alioque quocumque Parochiali semper, & ubique Ordinariis locorum reservato.

Tertio. Volumus insuper, quod ipsi Missionarii in vitam, & mores non modo subditorum ipsi intra prædictæ Lungaviæ fines quoad Missionis Ministerium commissorum, sed & eorum, quibus ipsi subditi ex delegata nostra jurisdictione subfunt sedulo invigilare teneantur, datoque defectu Religioni directe, vel indirecte, pernicioso, si fraterna admonitio non tollat, Nobis, & Successoribus nostris ad proprias aures deferre; ea ipsa ratione, quæ contra nostris demandabimus Decanis ruralibus perspectum habendi, an Missionarii ipsi Missionis munus debite adimpleant, & assequantur ex asse, quidve operentur adversus hæc nostra mandata, Nobis defectus, ubi hos, si aliqui præter spem nostram omnem contigerint, fraterna admonitio non dissipet, debite relaturis.

Quarto. Quare presentabuntur semper viri cum scientia, tum, & vitæ Sanctimonia clari, justi, incorrupti, integri, suaves, & infirmul feveri, graves, sagaces, tam in Polemica, quam in iis, quæ ad promovendam hæreticalem inquisitionem conducunt, bene versati; nec accipient illi a subditis quoad Missionis munus eis subjectis Elemosynas pro Missis, aliave munera, forent licet esculenta, & poculenta, multo minus adhuc collecturas, seu quæstus instituent, his, & illis ceteris de Monasterio Patribus, ut hæcenus habuerunt, illæsis retentis, qui Missionarii insuper perdurante Ministerii eorum prædefinito tempore Lungaviensem Præfecturam egredi non poterunt a Nobis, vel Successoribus nostris non præhabita licentia, eis veruntamen non nisi gravi de causa deneganda.

Quinto. Licet autem Ordini tuo Apostolice Missionis munus in prædicta Lungavienfi Præfectura privative committamus, liberum tamen Nobis, & Successoribus nostris esse volumus, alios quoque alterius Religionis viros in Lungaviensem districtum ad tempus mittere, Missionarios de districtu vero alibi etiam, & extra illum ad Missiones pariter, tamen ad tempus, ablegare, Missionem pro Patribus tui Ordinis veruntamen in Lungavia prædicta, hæc tenore semper fixa, & in suo robore firma manente.

Corabit proinde Paternitas tua, tuique successores omnes, perpetuis futuris temporibus, ut tam salutare nostrum propositum alacriter exequantur, atque in partem Pastoralis nostræ sollicitudinis vocati rite, & jugiter expleant hæc nostra mandata. Quod si in adimplendis ex asse omnibus præscriptis negligentes, incurii, segnesve fueritis, Omnipotenti Deo, Nobis, Successoribus nostris, atque venerabili nostro Capitulo districtam reddituros rationem, vosque nostram, horumque indignationem noveritis incurfuros.

Actum Salisburgi Metropoli nostra hac die 14. mensis Martii Anni 1737.

LEOPOLDUS.

In Nomine Sanctissime, & Individue Trinitatis. Amen.

§. 12. Nos Leopoldus Dei gratia Archiepiscopus, & Princeps Salisburgensis S. Sedis Apostolicæ legatus Natus Primas Germaniæ &c.

Quamquam ex quo ad Archiepiscopalis, & principalis celsitudinis culmen supremi Nominis benignitate fuimus evocati, ac quasi in sublimi specula positi, unde per circumspectam sollicitudinis Nostræ vigilantiam, & imminetia prospiceremus pericula, & ad eadem mature depellenda, ac dissipanda de opportunis remediis provideamus, id præ primis Paternæ Nobis curæ esse voluerimus, ut qui in commissa Nobis Archidiececesi Domini vice fungimur, ejusdem non tantum ipsi mandata, quantum Deo largiente possumus, sedulo expleamus, verum & ad id faciendum subditos nostros verbis, & exemplis assiduo cohortemur, ac conceditis Nobis Ovicular sub unius Pastoris Ovili jugiter contineremus, & pabulo salutaris doctrinæ veræque Fidei incessanter reficeremus: majori tamen animi impulsu illuc urgeri credimus, totamque mentis nostræ aciem admovendam esse putavimus, ut hæresi tot Archidiececes nostræ locis jamdudum fatali, quæque per duo sæcula, & ultra miseret memioisse, tam nefande in Provinciam nostram incubuit, tamque altas defixit radices, perpetuum indiceremus bellum, certo autumantes exitio proximis fore Principes illos qui Hæreticos impune tolerant, & causam Religionis, quæ prorogata sicuti est Republicæ vinculum, ita neglecta ejusdem dissolutio, parum curant, ratique tolerare similes, esse in sinu angues fovere. Connivere vero ex futuræ conversionis spe, esse manifeste Rempublicam concutere, & commovere. Suadent hæc priorum sæculorum monumenta, docentur vero novissima, causam Religionis ita esse cum illa statum conjunctam, ut illa turbata, & hanc turbari, & mutari fiat necesse, cadere vero Regna, & Imperantes, ubi Religione illa hi cura illius deficiunt, traxit namque semper & trahet adhuc Rempublicam secum Religio neglecta aut prolapsa, nec enim esse poterit idem coercendi Populi frænum, ubi non est idem Numinis Amor, idem metus idemque cultus libertatem credendi, licentia morum, hanc Civium discordia subsequente.

Quare ponderantes, quod, & si spectante Europa tota indidum certamen, in Comitatum se exhibentibus Cœlitum auxilium, pulsus viginti, & amplius millibus Lutheri, aliorumque hæresiarum peste simul, & exitio involutorum, adhibitisque tot aliis oppugnanda hæresi opportunissimis remediis, decretis, inquisitionibus, & armis, rite perfecimus, victoriam subsecutis auspiciis, & status nostri incrementis, tamen quæ undequaque in Provincia Nostra hæcenus erat disseminata hæresis, continuo repullulare, & amputatis licet Capitibus, novas identidem vires reassumere seu attentet, seu certo sit attentatura, more scilicet superiorum temporum, quæ hostes nostri (hæreticos intelligimus) latius semper grassabantur, quia dumtaxat fugati, deleti nunquam, nisi, & de remediis solliciti fuerimus, ut & modicum fermentum tollatur, ne universam massam reiterato corrumpat, neve ex levi flamma novi oriantur Rogi, Divina Nemesis universos puniente propter unicum hæreticum impune toleratum. Hinc est, quod nostro, & majorum nostrorum malo edocti, tuto opinantes, indignum esse Catholicum Principem Sacrilegis imperare, atque expavescentes prænuncium illud Divini Numinis oraculum. Quia non custodivisti

Missio Bene-
dictinorum.

paſſum

paſſum meum, & præcepta mea, quæ mandavi tibi, ſcindam Regnum tuum a te, & illud dabo ſervo tuo, poſtquam pro paſtorali ſollicitudine noſtra diu multumque exquiſivimus, quibus mediis magis, ut hæreſis penitus extirpetur neve caput ſuum herculeum futuris temporibus unquam amplius attollat, Nobis, & Eccleſiæ noſtræ poſſit eſſe conſultum, unum demum, idque tutiſſimum nobis inſpiravit Divinum Numen, ſi nimirum per tot annos, ſeu aliunde huc evocatos, ſeu de novo a nobis ablegatos, ad perpetua futura tempora ſtabiliremus Apoſtolicos Miſſionarios, qui inceſſanter de Præſectura ad Præſecturam, de quarterio ad quarterium, de loco ad locum, de Domo ad Domum excurrentes, rudes in rebus Fidei inſtruant, in hæreticos, vel de hæreſi ſuſpectos acriter, & alacriter inquirent, neve dum evellitur zizania, eradiceturriticum, vel ea relicta, & non evulſa, & hoc degeneret, longa demum experientia addiſcant unum ab alio ſecernere, & ſegregare, & cognoscant tandem ſicta religione piorum mentes ludentes, noſoſque habeant, qui alienas, non ſuas repreſentantes perſonas, faciunt, quod non ſentiunt, ſentiunt, quod non dicunt, & volunt apparere, quod eſſe nolunt, experianturque poſtremo, & ſibi habeant a nobis perluſum, cito, ubi non eradicatur peſtis huius radix, totam plebem certo certius iterum, iterumque contaminatam iri, quæque nos in tanta paſtorali animi noſtri amaritudine ſumus pro dolor! experti, & inexpertos Poſteros indubitanter manere.

Quia porro, ſicut in huius curæ partem Sacras Religiones in Archidieceſi noſtra diu jam ſtabilitas evocandas credidimus, ita & æquiſſimum iudicavimus, ut antiquiſſimo Ordini Sancti Benedicti, a quo ſicut univerſæ prope Germaniæ, ita ſingulariter Provinciæ huic noſtræ veræ fidei lumen ante complura jam ſæcula, & ad ipſa Archiepiſcopatus noſtri initia illarum eſt, atque aſſiſtuo tum probatis, cum, & doctrinæ fulgore coruſcavit, id paſtorali officii genus eo demandaremus libentius, quo magis ipſum Sacrum Ordinem, ac præcipue Univerſitatem Noſtram eidem commiſſam, clementiſſima inclinatione nunquam non proſecuti ad ipſum inceſſanter ſovendum, & gratiarum noſtrarum favoribus proſequendum tanto provocamus ardentius, quanto frequentius evolimus flores illos honoris, & honeſtatis fructus, qui eorum ſudore hunc noſtrum plantationum hortum irrigante, ubertim ſuccreverunt.

Noverit ea propter præſens ætas, & futura, quod Venerabilium in Chriſto honorabilium Nobis dilectorum Abbatum præſati Univerſitati Noſtræ Nobis per omnia ſubjectæ Conſederatorum precibus, operam ſuam, omniſque promptitudinis obſequium, non ſine noſtro ſolatio, quod ex zelo eorum concepimus, offerentium, ac humiliter ſupplicantium, ut, & ipſi in ſocietatem tam ſalutaris huius Noſtri operis admittantur, inque tam glorioſi laboris participium poſſit venire, clementer annuentes, habito deſuper Venerabilis Noſtri Capituli conſilio, decrevimus, prout tenore præſentium auctoritate noſtra Archiepiſcopali, & Principali decernimus, & ſtatuiſſus, prærelatis Univerſitati noſtræ Conſederatis Abbatibus unam intra Pongovia Montes ex Miſſionibus noſtris perpetuis, ſub legibus, & conditionibus infraſcriptis, & quidem in loco Schvazzach dicto, committere, perpetuoque firmare Schvazzachii dicimus, ut unde mors oriebatur, inde vita reſurgeret, & quæ Schvazzachii per ruſſico-hæreticæ ſeditionis comitia vincebat hæreſis, ibi quoque vinceretur.

Leges ſervanda.

§. 13. Primo. Itaque propriis eorum ſumptibus, & expenſis in mox dicto Schvazzachii loco præſati Venerabiles Conſederati Abbates ædificari curabunt Miſſionis Domum, ſeu Hoſpitiū quatuor Patrum Miſſionariorum habitatione

congruum, & aptum, quatuor nimirum pro his inſtructum cubilibus duobus pro hoſpitibus, uno pro Infirmis, aliſque pro famulis, præter Reſectorium, culinam cum penu, Cellam vinariam, aliudque cubile Bibliothecæ inſerviturum cum hortulo, ſtabulo, ac ſenile, ultra vero ædificium hoc extendi, ampliari, ſeu in grandiore formam nec extrui, nec redigi poſſit.

Secundo. Edificabunt pariter expenſis, ut ſupra, Sacellum, vel Eccleſiam ad plus tribus Altaribus proviſam Beatiffimæ Virginis ſine labe conceptæ dicandam, præter Sacriſtiam neceſſaria Suppellectili decenter inſtructam, ſumma Florenorum ter mille dovandam.

Tertio. Suſtentandis quatuor Patribus Miſſionariis, horumque famulis assignabunt Capitale Florenorum triginta millium, una cum Eccleſiæ Dote mox dicta penes tuta loca ad quinquages uſuras, ſi haberi poterunt, in cenſus elocandum ab omni decimatione, ſteura, aliæve quocumque excogitabili onere reali, perſonali, vel mixto, ſemper, & ubique immune.

Quarto. Numerus Miſſionariorum ſit ſemper, & perpetuis futuris temporibus quaternus; ex quibus ſepediſti Venerabiles Abbates unum pro Domo, & Miſſionis Superiorem modis, & formis, quibus hætenus in nominandis Profeſſoribus huius Univerſitatis noſtræ legitime uſi ſunt, ſemper designabant, designatum vero ante triennii lapſum non niſi nobis, vel Succelloribus noſtris annuentibus, amovebunt, & qui quaternarius numerus ſine expreſſo noſtro Succellorumque noſtrorum, ac Venerabilis Capituli noſtri conſenſu nullis unquam temporibus augeri, nec minui poſſit.

Quinto. Erunt vero quatuor illi Miſſionarii, vel a Summo Pontifice, vel a Sacra Congregatione de Propaganda Fide approbati, ideſt neceſſariis ad Miſſiones Apoſtolicas privilegiis a S. Sede vel ab eo, cui talis delegabitur facultas, inſtructi.

Sexto. Præſentabuntur autem nobis cum primi, cum & his ſucceſſivis temporibus ſubrogandi forma mox ſupra articulo quarto præſcripta, & ubi ſemel fuerint ad Miſſiones noſtras Salisburgenſes deſecti, & ablegati, atque a nobis recepti, & approbati, integrum memoratis Abbatibus haud eſto, ſive omnes, ſive ſingulos a Miſſionis Domo, & officio remove, niſi ubi primi Patres primum triennium ex integro abſolverint; Secuturis vero annis, quilibet Miſſionarius in individuo licentiam abeundi a Nobis facile obtinebit, ita tamen, ut ſubrogatio ſingulis annis ſingulariter fiat, eo nimirum ordine obſervato, ut ſemper vel unus ſaltem addit, qui jam per integrum triennium Miſſionarii in Domo prædicta Schvazzachii exercuerit munus, notos habeat Subditorum mores, ſit in re Miſſionum præcticus, poſſitque inſtruere noviter advenientes.

Septimo. Erunt porro in omne ævum tum Miſſionarii, cum, & Domus Miſſionis quoad ea, quæ Miſſionis munus concernunt, immediate, & unice noſtris, noſtrorumque Succellorum mandatis, quoad diſciplinam Monasticam vero, atque Domus œconomicam directionem, huius pro tempore Superiſori ſubjecti, viſitatione illius tamen antedictis Abbatibus modis, & formis, quibus hætenus in viſitanda hac noſtra Univerſitate legitime uſi ſunt, conceſſa, nobis de cetero, & Succelloribus noſtris ſine ulla contradictione præſtantes, & omnia ea adimplentes, ad quæ Regulares juxta præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, noſtrarumque Conſtitutionum Synodaliū, & Provincialium Ordinariis locorum alias tenentur, ſicque ſalva in hac Miſſionis Domo, & Miſſionarios ibidem exiſtentes, Diœceſana, & Ordinaria noſtra iuriſdictione, necnon jure Principatus terræ, & Advocatiæ, ſic verumtamen ut nobis, & Succelloribus noſtris dumtaxat etiam quoad iſta,

uti præmissum, & unice & immediate semper sub-
jaceant.

Octavo. Designamus autem ipsis privative ad
peragendum Missionis Apostolicæ munus integras
Præfecturas ad S. Joannem, ad S. Vitum, &
Goldegg cum Prætoris Gastein, Grosarl, & Wa-
grain, quæ hæc omnes late patent, quoad tempo-
ralem per nos ipsis Præfectis nostris delegatam ju-
risdictionem.

Nono. Et in quibus ipsorum Missionariorum
officium finis, & præcipua, imo unica cura erit,
incessanter de loco ad locum, & si necesse fuerit
visum, etiam de Domo ad Domum excurrere,
& catechizando, Missionibus continuo vacare,
Rudes in Doctrina Christiana instruere, Dubitan-
tes ad veritatis viam reducere, & in hac confir-
mare, in hæreticos, vel de hæresi suspectos,
horum Consultores, Fautores, Receptatores,
librorum Acatolicorum detentores, vel deten-
torum conscios, & non revelantes, eos in Pro-
vinciam nostram ferentes, vel intrudentes, eo-
rumque Auxiliatores, conscios, seu Participes in-
quirere, hosque, & alios hujusmodi farina homi-
nes Nobis, vel cui per nos, & Successores nostros,
demandabitur, sine aliqua personarum accepta-
tione omni seposito humano affectu, (pretisque
intercessionibus quibuscumque denunciare, Ver-
bum divinum, & Fidei Dogmata ubivis, & etiam
ex Cathedra, sic tamen, ut Ordinariis non
disturbentur Ecclesiasticæ functiones, intra ipsis
designatum districtum tradere: Sic & Pœnitentiæ
Sacramentum (sola dempta Confessione Paschali,
si locorum Curiones ultro non annuerent) Sacro-
sanctam vero Eucharistiam in proprio, vel tan-
tum Missionis Sacello, alibi vero non nisi,
quam accedente ipsorum Curionum assensu admi-
nistrare, item ægris, & moribundis solatium cum
auxilio impendere, aliaque peragere omnia, quæ
individuum Missionarii Apostolici exigit munus,
Jure sepulturæ, alioque quocumque Parochiali
semper, & ubique excepto.

Decimo. Teneantur pariter in vitam, & mo-
res non modo subditorum ipsis quoad Missionis
Ministerium commissorum, sed & eorum, quibus
ipsi subditi intra designatum districtum ex deman-
data a Nobis jurisdictione subsunt, sedulo invigi-
lare, datoque defectu Religionis directe, vel indi-
recte pernicioso, si fraterna admonitio non tollat
Nobis, & Successoribus nostris ad proprias ma-
nus deferre.

Undecimo. Quapropter presentabuntur No-
bis viri cum scientia, tum & vitæ sanctimonia
clari, simplicitatem Columbæ simul, & astutiam
serpentis habentes, ut virtute, & fortitudine præ-
diti valeant disrumpere hominum iniquitates, &
bene cordati non extimescant faciem potentis,
sint iusti, incorrupti, integri, suaves, & insimul
severi, graves, sagaces, cum in Polemica, tum
& in his, quæ ad notitiam promovendæ hæreti-
calis Inquisitionis conducunt, bene versati, ad
labores nati, semper, & ubique inhiantes anima-
rum salutem, pro certo demum aliorum periculis
habentes, tubare potius male concessa, quam ut
reducantur errabundi hæretici conniventia, nec
flecti, nec emolliiri.

Duodecimo. Hinc etiam, & ut vel eo magis
omnis tollatur humani affectus occasio, vetitum
sit Missionariis ipsis a Subditis quoad Missionis mu-
nus eis subjectis pro Missis, Eleemosynas, vel &
de cetero munera aliqua recipere, forent hæc li-
cet esculenta, vel poculenta, modici etiam num-
valoris, atque abstineant ab omnibus comessatio-
nibus cum illis, & quibus Missionariis insuper
fas haud erit sub quocumque excogitando prætex-
tu literas docere superioris vel primæ, seu infe-
rioris classis, unice Missionis muneri intra ipsis
designatum districtum semper incumbentes, quem
egredi haud valeant a Nobis, vel Successoribus
nostris prævia non habita licentia, hac eis ve-

rumtamen non nisi ex causa urgente, dena-
ganda.

Decimotertio. Licet porro Missionem hanc Be-
nedictinam in sæpe fato loco Schwarzach in per-
petuum stabilire intendimus & vigore præsentium
stabilimus privative quoad omnes, quancumque
privilegiis omnibus, prærogativis, & juribus,
hactenus per Prædecessores nostros huic nostræ U-
niversitati concessis, hisce nostris, quatenus præ-
missis, & intra dicendis legibus, & conditioni-
bus non repugnant, condecoratam volumus, &
illi parificatam declaramus, liberum tamen sem-
per Nobis, & Successoribus nostris esse pronun-
ciamus, alterius etiam Ordinis Missionarios Apo-
stolicos in districtum Missioni Benedictinæ supra
designatum ad tempus mittere, ipsos Missionarios
Benedictinos vero alibi, & extra illum, ad Mis-
sionis munus, & pariter ad tempus tantum ablega-
re, fundatione Domus Benedictinæ præmissæ sem-
per privative salva, suoque in robore firma.

Decimoquarto. Ne vero Patres Missionarii
temporalibus curis impliciti ab Apostolico mune-
re suo impediatur, neve secularibus graves, &
odiosi fiant, lex fundationis certa, firmaque esto,
nec ipsos, nec Missionis Hospitium, stabilita bo-
na, vel quæ sub horum nomine veniunt, five
per actus inter vivos, five per ultimam volunta-
tem intra Provinciam Nostram acquirere, vel
quocumque demum prætextando titulo acquisita,
citra Nostrum, vel Successorum nostrorum, at-
que venerabilis nostri Capituli expresso consensu
retinere possit; quod si contra hanc legem futuris
unquam temporibus actum fuerit, in arbitrio No-
stro erit, & Successorum nostrorum, vel etiam an-
telaudati venerabilis Capituli nostri de bonis ip-
sis emptis, acquisitis, donatis, relictis, aliove
quocumque titulo, & modo ad ipsos, vel ad
Missionis Domum pervenitis, pro libito, & aucto-
ritate Principis Terræ, atque in vim legis, pacti-
que præsentis dantis causam fundationi, & sine
qua hæc neuntiquam fuisset concessa, pleno jure
disponendi, tollendi, & incamerandi, Domus Su-
periore adscripto ad singulis annis ratiocinia Præ-
fidi, & Assistentibus hujus nostræ universitatis,
ubi hæc visitatur, vel si visitatio non haberetur,
ejusdem Rectori reddendi, qui Nobis & Succes-
soribus nostris teneantur desuper accuratam dare
relationem, & quibus de redditibus, si qui super
remanentes extabant, fas sit, pro exigentia, &
congruitate disponendi, hosque ubi necessitas vel
utilitas magis exegerit, applicandi.

Decimoquinto. Ratificamus veruntamen, &
approbamus per ipsos venerabiles Abbates sub
spe elementissimi nostri rati, in supplicationem
summæ supra pro Fundatione definitæ Fl. 30000.
factam pro faciliiori Patrum Missionariorum sus-
tentatione emptionem cujusdam Prædii in Præse-
ctura nostra Goldegg siti vulgo das Uhrfahrlehen
nuncupatum cum huic incorporato prædio Ltben-
feld dicto, & alterius præmissi adjacentis fundi
Fleiden agnominati sub Præfectura nostra S. Joan-
nis existentis, quæque prædia, & si hæc juris di-
rectorii Cameræ nostræ esse, omnibulque angariis,
& perangariis, steuris, contributionibus, aliis-
que oneribus communalibus, sicut alia omnia
prædia rustica hactenus subiecta fuisse, dignoscantur,
ex speciali tamen nostra clementia, & pro
singulari, quo in S. Benedicti Ordinem ferimur,
amore, & affectu, accedente venerabilis nostri
Capituli assensu ab omni dominio directo, aliis-
que quibuscumque oneribus, angariis, peranga-
riis, decimationibus, steuris, contributionibus
communalibus, Provincialibus, vel militaribus per-
petuis futuris temporibus, ac donec, & usquequo
apud ipsam Missionis Benedictinæ Domum per-
maneant, deque hujus erunt dominio, & non
aliter &c. libera, & immunita penitus declara-
mus, & ut libera, & allodialia haberi volumus,
& mandamus, ea verum tamen lege, & con-

ditione

ditione, ut e contra tam prædia ipsa, quam conductores eorum, Coloni, Inquilini, Laboratores, Famuli, & quæcumque aliæ Personæ Sæculares nulla penitus excepta, quæ in futurum habitabunt, vel operabuntur in prædiis præmemoratis, quoad Jurisdictionem omnem tum Criminalem, cum & Civilem, nulla penitus, penitusque dempta, libere jurisdictioni Præfectorum nostrorum, ut in antea subiaceant, quodque etiam ad famulitium laicum ipsorummet Missionariorum, seu Domus Missionis claustra fuerit inventus, ab intra vero sic, ut facta in Civilibus, vel Criminalibus causis poenam Sanguinis non inferentibus, urbana apud Superiorem Missionis Domus requi- sitione hic comparitionem personalem coram Judice Sæculari, Laicis sibi Domui Missionis, vel Missionariis famulantibus demandare. Si vero aliquis ex istis intra dictæ Domus claustra moreretur, obsequationem, & Inventarium Curie Sæculari sine contradictione aliqua, cumulative cum ipso Domus Superiore permittere sit obstrictus.

Decimo Sexto: Quod si finaliter læperelati Venerabiles confederati Abbates, eorum Ordo Missionis Domus, vel & Missionarii ipsi, hujus Universitatis nostræ Præsides, & Assistentibus scientibus, & absque mora non obstitentibus perpetuis futuris temporibus adversus prædictas leges, conditiones, & pacta quidquam sive per se, vel per alios per recursum, per dispensationem, per privilegia latas, vel ferendas in contrarium Sanctiones, seu & demum per aliam quamcumque viam, quæ posset excogitari, de facto, vel de jure attentare, salubremve hanc intentionem nostram invertere, modificare, vel aliter hinc quoquo demum modo derogare præsumperint, aut vero in adimplendis ex alio omnibus præscriptis negligentibus, incurri, segnesse forent futuri, noverint illi Omnipotenti Deo, Nobis, Successoribus nostris, & venerabili nostro Capitulo strictissimam rationem reddituri, seque indignationem nostram, Successorum nostrorum, & præfati Venerabilis nostri Capituli incursum, sine quorum, & hujus expresse assensu, præmissis legibus, pactis, & conditionibus, nemo quacumque etiam auctoritate præfulgeat, unquam poterit derogare, siquidem derogationem aliquam, modificationem, vel commutationem hujus piæ intentionis nostræ non impetrandi, aut aliter per se se, vel alios quidquam in contrarium unquam attentandi; quin potius vero prædicta omnia, & singula perpetuis futuris temporibus pro posse eorum fideliter, & juxta adimplendi. Præfati, & Assistentes prædictæ Universitatis nostræ, proprio, & omnium confederatorum venerabilium Abbatum nomine datis in id, & nobis extradiitis solemnibus Reverentialibus, bona fide promiserunt.

In quorum omnium fidem, & robur, interveniente venerabilis nostri Capituli assensu, has fieri, atque mox dicto Præsidi, & Assistentibus extradii jussimus, subscriptione Nostra, & appensione majoris nostri Sigilli firmatas: Quæ dabantur Salisburgi Metropoli nostra hac die 8. mensis Decembris anni 1736.

§. 14. Nos quoque Dei gratia Andreas Jacobus Comes de Dietrichstein Præpositus, & Archipresbyter, Leopoldus Ernestus L. B. de Firmian, divina pariter gratia Decanus, Franciscus Maximilianus Comes de Liechtenstein Senior, totumque Capitulum Metropolitane Ecclesiæ Salisburgensis fatemur, ac attestamus, omnia, quæ in præsentibus literis continentur, nostro consensu creata, proindeque perpetuis venturis temporibus observanda esse, pro ejus roboratione Sigillum nostrum Capitulare appendimus, & nos prædicti Præpositus, Decanus, ac Senior hæc literas manibus propriis subscripsimus. Data Salisburgi die 15. Martii Anno 1737.

Andreas Jacobus Comes de Dietrichstein Præpositus. Ernestus L. B. de Firmian Decanus.

Franciscus Comes de Liechtenstein Senior.

Nos Leopoldus Dei gratia Archiepiscopus Salisburgensis Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatus
Natus Primas Germaniæ &c.

§. 15. Profitemur pro Nobis, Nostriisque in Archiepiscopatu Successoribus, & notum facimus universis. Postquam honorabilis, ac dilectus nobis P. Benjamin Elbel Ordinis Minorum S. Francisci Recollectorum Provinciæ Argentinensis Provincialis suo, & ejusdem Provinciæ nomine, nec non totus ejusdem S. Ordinis Conventus hujus humiliter supplicando Nobis exposuerunt, qualiter dilecta, & fidelis Nobis Anna Theresia Glickin nata Laimprucherin, Christophori Michaelis Glick Camera nostræ Aulicæ quondam Secretarii relicta Vidua, Missiones Apostolicas a nobis ad penitus eliminandam hæresim intra montana deputatas immortalitate donatura, in specie autem, ne missio ex nonnullis præfati Ordinis, & Conventus Sacerdotibus jam ad initium Anni 1732. erecta aliquando collaberetur, sed ad futura etiam tempora in perpetuo vigore conservaretur, pro ejus fundatione Capitale quoddam 12600. florenos ad effectum approbationis nostræ ea cautela, modo, ac reservatione deputaverit, ut si quocumque tempore contingeret, Patres ejusdem Conventus, ac Provinciæ antedictam Missionem non amplius habere obeundam, præmemoratum Capitale a loco detentionis suæ relevatum, una cum refusione expensarum in erectione Domus Missionariæ factarum, alteri cuiquam Missioni, Hospitio, vel Fabricæ religi- osæ intra, vel extra Archidiecësim nostram pro libito, & ad placitum Provincialis, seu Superiorum prædictæ Argentinensis, seu Superioris Germaniæ Provinciæ illo tempore Præsidentium impendi, alia vero ratione, nec posset, nec deberet applicari. Cui intentioni conformiter P. Provincialis, & Conventus prædicti Nobis ulterius humiliter supplicarunt quatenus a Nobis, seu Ordinario, ac Principe territoriali fundatio, & dispositio hujusmodi ratificaretur & confirmaretur, ac demum principali Sigillo Nostro roboraretur. Quem in finem pronominatæ Glickin sub data 16. Novembris novissime elapsi anni 1735. rite concessas, ac legitime expeditas Fundationis literas in originali nobis præsentarunt, de verbo ad verbum hoc tenore sonantes.

In Nomine Sanctissimæ Trinitatis, Patris, Filii, & Spiritus Sancti.

§. 16. Ego infranominata virtute hujus publici Instrumenti profiteor, ac confessor, quod posteaquam attentata consideratione perpensi multiplices fructus, ex Missionibus sapientissima ordinatione celsissimi, ac Rm̃i Regnantis D. D. Leopoldi Archiepiscopi Salisburgensis &c. Domini, ac Principis mei clementissimi intra montana erectis Universæ Ecclesiæ Catholicæ accrescentes, eisdem aliqua ex parte cogitaverim perpetuare. Quem in finem oculos mentis meæ conceji in RR. PP. Franciscanos hic Salisburgi sic dictæ Argentinensis, seu Superioris Alemanniæ Provinciæ, reflectendo, quod non solum pro moderno, quo per binos Patres indefesso fervore, magnoque Romanæ Religionis incremento Missionem in Binzgavia notabili jam tempore obierunt, sed insuper ab immemorabili tempore singulis annis per Quadagesimam ex causa incidentis Confectionis Paschalis similiter per duos Patres Ordinariæ Missioni cum laude, & fructu inservierint. Ut igitur Sacra Missio pro nunc durans præfatorum PP. Franciscanorum dicti Conventus nullo unquam tempore collabatur, sed in perpetuo flore, & vi- gore, etiam futura ætate perseverent, eandem

Fundatio
Missionis
Ordinis Mi-
norum Re-
collectorum
in montanis.

Instrumen-
tum d. Fun-
dationis fa-
cta a There-
sa Glick

pro

Consensus
Capituli Sa-
lisburgensis.

pro tenuitate virium mearum sum spe clementissimæ approbationis celsissimi Principis, ac Domini mei clementissimi &c. sequenti modo fundare constitui.

Quandoquidem præmemorati Patres Franciscani vi suæ regulæ, & statutorum omnis proprietatis, ac reddituum sunt incapaces, idcirco configno, dono, & relinquo Deo tanquam Patri universali, ejusque immaculatæ Sponsæ S.R.E., velut Matri Fidelium Universali de bonis, ac possessionibus mihi calitus impertitis duodecies mille & sexcentos Florenos, id est 12600. Flor. partim ad manum actu existentes, partim in Domino partis spontaneæ ad auream Crucem dicta hodie dum in bonis Domini Andrea Ottmann Civis, & Mercatoris Salisburgensis existente, censui expositos, cum hac tamen conditione, ac reservatione expressa, ut ex ante dicto Capitali equidem bis mille Floreni illico in Fabricam Domus, & Cappellæ Missionariæ loco quodam competente commutari valeant, reliqua vero summa omni tempore ad censum quinque pro centum maneat exposita, cujus pensionis censuales dimidium ad tempus meæ vitæ Patribus Franciscanis Missionariis pro tempore existentibus in sustentationem, sub ratione puræ Eleemosynæ modo meliore, quo sunt ejus capaces, cedat, altera medietas vero mihi etiam nunc pro necessitatibus meis serviat, attamen post obitum meum sive serius, sive citius juxta providentiam divinæ voluntatis eventurum, totum Capitale una cum pleno censu ad conservationem dictæ Missionis deputatum sit, & esse debeat. In omnem eventum autem, quo contra spem meam quocumque tempore futuro mutatio aliqua circa sæpe dictam Sacram Missionem obtingeret, & PP. Franciscani præmemorati Conventus, ac Provincia eandem obire non amplius permitterentur, dispono proprio motu, & instinctu (ex causa spiritualium beneficiorum, quæ a sapientissimo Ordine S. Francisci in singulare animæ meæ solatium accepi, alioque modo compensare non valui) ut ex tunc totum Capitale, ubicumque eo tempore reperiretur, relevatum, una cum refusione expensarum pro erectione Domus Missionariæ factarum, alteri cuidam Missioni, Hospitio, vel Fabricæ Religiosæ intra, vel extra Salisburgensem Provinciam pro libito, & ad placitum P. Provincialis, seu Superioris PP. Franciscanorum supranominatæ Argentinenfis, seu Superioris Germaniæ Provinciæ eo tempore existentis, & non aliter applicari debeat, vel possit.

Ut autem hæc mea intentio, fundatio, & unice ad augmentum divini honoris colligans dispositio scopum suum exoptatum ex nunc usque in perpetua sæcula inviolabiliter attingat, hinc pro quolibet tempore regnatorum Principem territorialem, ac Dominum Clementissimum harum vigore tanquam illius executorem, confirmatorem, ac Protectorem submississime invoco, atque exoro, quatenus hæc causa Dei nullo non tempore potentissime suffulta sit, & permaneat.

In cujus seriem, & irrevocabilis voluntatis meæ testimonium, ac firmitatem, has literas propria manu subscripsi, & meo sigillo munivi, & duos testes pro simultanea expeditione studiose rogavi. Actum Salisburgi in ædibus Wengerianis ex adverso Ecclesiæ quondam Parochialis sitis in mea habitatione supra tres Scalas, a tempore salutiferæ Nativitatis Christi die 16. Novembris anno 1735. L. S. Anna Theresia Glickin nata Laimpracherin.

T. S. Josephus Wilhelmus a Kaslern S. Celsi. Consiliarius Aulicus, & Civitatis Syndicus nomine Procuratoris.

T. S. Michael Wenger, Consul testis rogatus.
T. S. Ignatius Christophorus Mezgec Senator testis.

§. 17. Præterea sæpediti Provincialis, & Conventus Nobis humillime exposuerunt, qualiter venerabilis, dilectus, & fidelis Consiliarius noster Ecclesiasticus, Marting Abbas Michael Burani, necnon Prior, & Conventus ibidem, consensus ab eis ratione domini directi debite expectatum sub certis, honestisque conditionibus præstiterint, ad intentam Domum Missionis in quodam fundo per nostrum dilectam & fidem Antonium Josephum Placidum Trauner Hundsdorffii Præfecturæ nostræ Taxenbacensis benevole oblato edificandam, uti similiter Parentales desuper expeditæ, & Nobis in antigrapho fide digno exhibitæ ostendant tenoris sequentis.

§. 18. Nos Martinus Dei gratia Abbas Venerabilis Ecclesiæ & Monasterii Michael Buræ Ordinis Sancti Patris Benedicti in Archidiecepsi Salisburgensi situati: P. Joannes Baptista Aichhamer p. t. Prior una cum toto Conventu ibidem; harum virtute pro Nobis, nostris Successoribus, & Ecclesiæ, publice notum facimus universis, quorum interest, & quibus scire expedit, qualiter multum R. P. Benjamin p. t. Minister Provincialis Fratrum Minorum Recollectorum Superioris Alemanniæ supplici libello Nobis exposuerit, qua ratione celsissimo, ac Reverendissimo Principi Domino Nostro Clementissimo placuerit, ad prosequendam & augendam Missionem in Binzgaja ipsi RR. PP. Franciscanis regularem Domum, & Cappellam in eodem Districtu, ubi locum necessitatibus suis accommodum invenerint, ibidemque fundum obtinuerint, erigendam concedere. Cum itaque, prout accepimus, competens fundus a nostro, nostrique Monasterii emphyteuta Antonio Josepho Placido Frauner affectuose oblatus fuerit, & solus consensus ex parte Domini directi adhuc desideretur. Nos opus laudabilissimum nullatenus retardare, multo minus impedire, sed quantum ex Nobis est omni via promovere intendentes hujus vigore impertimur consensum nostrum in optima forma, qua conformiter statutis nostris Provincialibus impertiri potest absque præfenti impositione cujusvis Canonis, vel aliarum emphyteutarum præstationum, quas, sicut ipsum dominium directum, & cetera jura Nobis (casu, quo hæc Sacra Missio citius, vel serius extinguatur, & forte necessaria amplius non foret, ac per consequens hæc domus cum pertinentiis ad alias, quam similis Sacri Ordinis, personas devolveretur; aut quocumque demum modo Traunerianis possessoribus ibidem, sicut æquitati convenit, ante omnes alios redhiberetur) reservata volumus. Quem in finem hunc Domini directi consensum cum nostris Abbatiæ, & Conventus insignibus (attamen sine præjudicio) expediri, ac propriis manibus subscriptum extradi fecimus. Actum in præmemorato Monasterio Michael-Burano 7. Mensis Decembris, Anni millesimi septingentesimi trigésimi quinti.

Martinus Abbas L. S.

L. S. Joannes Baptista Aichhamer Prior, & Conventus concordat cum originali ita testor F. Cherubinus Mayr Lector Jubilatus.

§. 19. Nos itaque attendentes, quod præfata Glickiana fundatio, & donatio matura deliberatione, & spontanea voluntate facta, ad jure incrementum, & exaltationem Sanctæ Catholice Ecclesiæ cedat, Nobis autem eo acceptabilior eveniat, quo acerbiori animi sensu statim in primordio Regiminis nostri expediri debuimus, non obstante, quod Venerabiles Prædecessores nostri per duo jam sæcula summo fervore allaborant, nec curis, nec sumptibus pepercerint, ad Lutheranam, aliasque hæreses, mox ab origine subingestas, penitus extirpandas atque eliminandas, imo nonnulli eorum se opere ipso perfecisse indubitanter crediderint, nihilo tamen secius oppositum: (quod scientes dicimus): possi-

minio

Conventus Capituli Monasterii Burani super fundatione Missionis in Binzgaja.

Confirmatio fundationis, & donationis Glickianæ.

minio se prodidisse, dum re per orbem Imperiumque notissima, pars major nostrorum subditorum intra Alpes sub Religionis prætextu damnablem contra Nos seditionem concitarunt, ac Augustanæ Confessioni, aliisque sectis, & erroribus nomen addicendo, istorum nunquam hactenus permissum exercitium prope modum vi extorquere contenderunt, satis per hoc contestati, quam temerario, ac subdole jam ipsi eorum Proavi, Atavique perniciose illa, etiam Posteris tenaci agglutinata simulatione, ante dictis Prædecessoribus nostris imposuerint; Quod tamen perpetuatis Inquisitionibus ne vix quidem evenire potuisset, si præsertim Pastoribus, & coratis locorum ordinariis, qui ob multiplices functiones, ex officio præstandas, a Domibus suis abesse difficulter possunt, Missionarii Coadjutores in subsidium adjuncti, & ad implorandam veram, contra extirpandam falsam Fidei Doctrinam, ex proposito fuissent destinati: in cujus eventuali intermissu Nostris quoque Successoribus, tametsi per Nos plus, quam duo, & viginti Sæcularium milia ex nostris Ditionibus fuerint expulsa, nil nisi similis rerum alea suo tempore foret expectanda, omni zelo, ac seyeritate ceteroquin frustra fatiscente. Propterea præmissa sedula, & matura deliberatione, & ex nostri Pastoralis officii motu, ne insuper apud iustum, & omniscium Judicem Rei sita mus, præsentata, sed neglectæ occasionis de ipsius honore, & animarum lucro promovendo supra memorati P. Provincialis, & Conventus humillimas preces, & motiva duximus admittenda, proindeque præallegatam fundationem Glickianam, simul, ac ex titulo Domini directi imperitum consensum, reservatis utrimque conditionibus, ea certa scientia, auctoritate nostra ordinaria, & ut Princeps Terræ non solum ratificavimus, & confirmavimus, sed insuper ulterioribus eorum supplicationibus inclinati eadem auctoritate concessimus, indulgimus, quatenus Hundsdorffii Cappella in Præfectura nostra Saxenbacensi sita, ac prænominato Trauner jure hæreditario propria SS. Trinitati Sacra (cum, ut præfertur, aliunde parum convenienter situata, angusta, vetus, & incommoda, easque ipse Patronus attestato Nobis in scriptis sub 22. Decembris 1735. exhibito consensit) sine obstaculo destruat, & alia in ejus vicem loco vicino erigatur, quæ novæ Domui Missionis ad usum PP. Missionariorum annexa ad retinendam veteris memoriam honoribus ejusdem SS. Trinitatis, ac simul S. Antonii de Padua Thaumaturgi dedicatur: demum ex variis oblationibus 1500. Flor. circiter pro veteri Sacello congesta dos: (demptis 500. Flor. quos Ecclesiæ Vicariali ad B. V. in Brugg absque onere attribuit, & incorporamus) ad Fabricam novæ ædis Missionariæ (quam iidem Patres posthac factam tectam, & in reliquo decenter instructam conservare debeant) applicari, & converti possit.

Quæ omnia, quatenus opus est, harum vigore motu proprio, & cum certa scientia denuo ratificamus, confirmamus, ac respective indulgemus, mandantes, ut iidem quoad omnia, & singula puncta firmiter adhæreatur, simul tamen caven-tes, ut vicissim præmemorati PP. Ordinis Minorum S. Francisci Recollectorum dictæ Argentinensis, seu Alemanniæ Provinciæ subiectas conditiones ex sua parte punctualiter impleant, & observent, scilicet:

§. 20. Primo Apostolicum Missionis officium intra terminos jam diu sibi præfixos, videlicet in Præfecturis, ac Satrapiis Zellæ Pinzgoviensis, Taxenbaci, & Rourii, qua late in temporalibus se extendunt, obire teneantur, ultra illos vero citra nostrum, & nostrorum in Archiepiscopatu Successorum prædictum, & consensum nullatenus progredi eis liceat.

Secundo, Domum Missionis una cum Sacello, vel Ecclesiæ (cui de omni necessaria suppelle-

li, luminibus, & vino ad Sacrificium providere eidem incumbit) conformiter fundationi Glickianæ, in amplitudine moderata pro subsistentia Missionariorum quanto citius, & talem in formam extrui procurent, ut illud ædificium pro quatuor Patrum Missionariorum, & unius Fratris Laici incolatu accommodum, ac præterea duabus Cameris pro Provinciali, vel Hospitibus, necnon Refectorio, culina, cella vinaria, & penuria, una cum Bibliotheca, pomario, & lignili, juxta ideam præsentatam, competenter instructum, amplius, nec ipsum, nec Ecclesiæ, possit dilata-ri, siquidem,

Tertio, Numerus Patrum Missionariorum cum Superiore (cujus institutio P. Provinciali competat) inclusive quovis tempore indispensabiliter in quatuor Personis consistat, ita, ut ille numerus absque nostro, vel nostrorum Successorum præcepto, & licentia, insuper expresso consensu nostri venerabilis Capituli Metropolitici perpetuis temporibus nullatenus imminui, multo minus augeri valeat. Qui proinde,

Quarto, Nobis, nostrisque in Archiepiscopatu Successoribus singuli a Patre Provinciali nominandi, ac præsentandi sunt; facta autem semel approbatione nostra, non aliter ab eo poterunt revocari, & mutari, quin saltem unus ipsorum, qui munus Missionis ad biennium obierit, sitque in eo sufficienter exercitatus, & expertus, ac per consequens Neoadventantium instructioni, & manuuctioni aptus, in Hospitio Missionis quovis tempore persistat, & inveniat, propterea,

Quinto, Supradicti PP. Missionarii ab instanti susceptionis, & ablegationis suæ, necnon durante Missionis officio in præassignatis dyastis, solummodo Nobis, & nostris in Archiepiscopatu Successoribus immediate subiecti existant; Sic tamen, ut tam eorum personalis, quam localis, seu Domus ipsiusmet directio, sicut, & consueta visitatio P. Provinciali reservata, & illa permaneat. Quod autem ipsum Missionis officium concernit, iidem

Sexto, Missionarii proprio, ut decet, animarum zelo afflati summo, ac irremissibili studio continentur turmatim, vel in casu exigentiæ etiam ostiatim circumeundo commissum sibi munus Apostolicum ita peragant, ut instructione, hortatu, & excitatione continua ignorantes, quæ sunt Fidei Catholice, edoceantur, ancipites in viam regiam deducantur, infirmi confortentur, fortes autem ad perfectionem Christianam magis, magisque accendantur. Insuper singulari studio explorare satagent, qualesnam Personæ sui districtus de Fide suspectæ evaserint, & quinam earum Receptatores, Fautores, quocumque modo Auxiliatores existant. Ubinam locorum libri hæretici, vel ex antiquo reservati, vel de novo introducti habeantur. Item quis istorum, vel alterius eorum notitiam, aut partem habeat. Cujusmodi pestilentes homines, ipsorumque Fautores, vel Nobis, vel nostræ in causa Religionis erectæ sectæ deputationi tempestive denunciandi, & quæcumque ad formandum, vel finiendum Processum hæreticalem necessaria, ferventius assumenda, & producenda sunt. Insuper verbum Dei, & Doctrinam Catholico-Christianam per omnia loca sui districtus (sine impedimento tamen officiorum Ecclesiasticorum Ordinariorum) Populo etiam ex Cathedra articulate, & intelligibiliter proponant, Confessiones excipiant, Sacram Communionem tamen in sola Ecclesiæ suæ Missionis, extra illam vero non nisi de licentia Pastoris Ordinarii distribuunt. Paschali ibidem tempore omnes sui districtus subditos pro Confessione, ac Communionem ad Ordinarios suos Curatos indistincte, & sine exceptione remittant. Præterea Infirmos sæpius invitant, ac solatio reficiant, moribundis quoque (absque usurpatione tamen juris Parochialis, vel Sepulturæ) Christiana charitate assistant, ac

demum

Conditio-
nes per Mis-
sionarios ad-
implendæ.

demum in his, aliisque articulis Apostolicum Missionis munus secundum essentiam, & proprietatem suam indefesse adimpleant. Præsertim vero vigilantibus oculis, & accurata attentione hinc inde observent actiones subditorum non minus, ac eorum quibus illi a Nobis sunt concediti; & siquidem nonnullos defectus, vel errores deprehenderit, qui Religioni quoquo modo seu mediate, seu immediate contrariantur, defectuosos paternam admonitione retrahant, hac vero non proficiente Nobis, vel nostris Successoribus absque acceptione personarum ad proprias manus transferant. Quemadmodum e contra nostrum Decanum Ruralem ad id instrui curabimus quatenus similiter invigilet, & juxta observet, an ex parte sapieditorum PP. Missionariorum, injunctum Missionis officium integre impleatur, & in hoc foundationis instrumento præscriptæ conditiones punctatim opere exhibeantur; Utque is contrario præter spem emergente, quoties necessarium videbitur, P. Superiorem eo tempore existentem desuper commoneat, hocque benigna monitione nihil proficiente notatos defectus Nobis, nostrisque Successoribus debite denunciet, ceteroquin tam ipse Decanus, aliique nostri illic locorum expediti Curati, quam iidem Missionarii nullo unquam tempore obliviscantur, mutua intelligentia, & bona harmonia unus alterum juvare, & communi zelo Religionis incrementum cum larga usura animarum promovere. Quem in finem

Septimo. Iterato mentionatus P. Provincialis singulari cura providebit ad grave hoc Missionis officium viros exquisitæ pietatis, Doctrinæ, & prudentiæ seligere, ac Nobis præsentare, qui simul cordati, spectabiles, seriosi, Religiositate pleni, ac ita bene imbuti, ut prudentiam serpentiam cum columbina simplicitate optime scientes adunare, imposito muneri omnino pares existant. Insuper in Polemicis versati eorum ad minus, quæ ad inquisitionem hæreticæ pravitatis exiguntur, satis experti; præsertim etiam a Sede Apostolica, seu a Congregatione de Propaganda Fide potestate Missionarii Apostolici provisi, ac denique patriotici idiomatis benepediti inveniantur. Porro

Octavo, ut iidem Missionarii subditis nulla ratione obstricti, nec aliis onerosi, consequenter apud omnes in eo majori veneratione, ac respectu habeantur, elemosynam pro lectione Sacrorum nullam unquam recipient, similiter ab omni collectura (quæ tamen Collectoribus alias ibidem consuetis in violata permaneat) intra præfixos suæ Missionis fines abstinere, illis contenti, quæ per homines affectionatos irrequisitè ex proprio motu, & voluntate ad portam afferuntur: Quod tamen ad eorum locorum curatos non extendendum, casu, quo illi Missionarii Sacra quædam legenda relinquere, & propterea S. Elemosynam porrigere voluerint.

Nono. Prohibetur iidem Missionariis, ne citra facultatem a Nobis expetitam (quam tamen nisi ex gravi consideratione haud facile denegabimus) extra assignatum districtum quavis ex causa se conferant, vel absint. E contrario

Decimo. Liberum sit Nobis, ac nostris in Archiepiscopatu Successoribus quavis vice alios ejusdem Ordinis Missionarios Zellam, Taxenbacum, & in Rauris, & vicissim eisdem PP. Minores Ordinis S. Francisci ad alias Præfecturas, & Satrapias nostræ Archidiececesis, verumtamen hoc, illudve ad tempus solummodo, non vero in perpetuum, in causa Missionis destinare. Quemadmodum etiam

Undecimo. In omnem eventum, quo super vero intellectu unius, alteriusve pancti, vel ordinationis ex præfatis quocumque tempore futuro dubietas, vel error exurgeret, eisdem judiciale interpretatione dare Nobis, nostrisque in Archiepiscopatu Successoribus omnimode reservari volumus.

Pro conclusione demum nobis sapieditus P. Provincialis una cum Definitoribus omnia, & singula ex prædictis inviolabiliter quovis tempore servare, nomine totius Superioris Germaniæ Provinciæ, nec non Conventus hujatis spondit, & obtestatus est: & quod nec ab ipso, nec aliis Superioribus præfata Provinciæ, nec ab eorum Successoribus sub quocumque excogitatu, prætextu, & forma contraveniendum sit legitime expeditas Reversales in proximo futuro Capitulo intermedio nobis submississime extradere promissit.

Cuncta fideliter, & absque fuce. In cujus rei testimonium ex hujus foundationis, respective confirmationis, & Indulti causa præfens libellus confectus, & ad majorem securitatem a nobis, & nostro Venerabili Capitulo Metropolitano propriarum manuum subscriptionibus, & appensis sigillis expeditus, sub initium nominato P. Provinciali extraditus fuit.

Actum 17. Mensis Februarii anno post Christi Redemptoris Nostri salutiferam Nativitatem millesimo septingentesimo trigésimo sexto.

LEOPOLDUS.

§. 21. Nos Andreas Jacobus Comes de Dietrichstein Præpositus, Leopoldus Ernestus L. B. de Firmian Decanus, Franciscus Maximilianus Comes de Liechtenstein Senior, & Universum Capitulum Metropolitum Ecclesiæ Salisburgensis profitemur pro nobis, ac nostris Successoribus, quod omnia, quæ in his literis Foundationis continentur, cum nostra scientia, & consensu facta sint, sique in perpetua sæcula observabuntur.

In cujus Confirmationem has literas Foundationis modo consueto subscripsimus, & sigillum nostrum majus fecimus appendi. Actum Salisburgi 1. Mensis Martii Anno millesimo septingentesimo trigésimo sexto. Andreas Jacobus de Dietrichstein Præpositus. Leopoldus Ernestus L. B. de Firmian Decanus. Franciscus Maximilianus Comes de Liechtenstein Senior.

§. 22. Præsertim autem Capitula, Regulas, & Leges postquam præfatus Leopoldus Archiepiscopus condidisset, & ad dilectos filios modernos memoratorum Ordinum, & Institutorum respective Superiores, ut admitterent, exciperent, & accepta haberent, proposuisset, iidem moderni Superiores, ea, quæ par erat, animorum consensione, & obedientia jam accepta, & rata habuerunt, ad nos etiam transmissit, suppliciter rogans, ut approbare, & confirmare dignemur. Nos vero illa, ut quoad omnes partes prius accuratissime examinarentur, ad Congregationem Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum remisimus.

§. 23. Porro Congregatio prædicta tam institutione Missionum prædictarum, quam Capitulis, Regulis, & Legibus hujusmodi maturo examine perpensis ad nos retulit, æquum esse, ut piis ejusdem Leopoldi Archiepiscopi votis, & precibus obsecundantes, præfata omnia tanquam proficua, & salutaria approbaremus, & Apostolicæ auctoritatis nostræ munimine roboraremus.

§. 24. Nos itaque eundem Leopoldum Archiepiscopum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exisset, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de ejusdem Congregationis Cardinalium consilio non solum Institutionem

Accedit Capituli Salisburgensis consensum.

Præfata omnia a Superioribus Ordinibus acceptata Papæ præsentantur pro obtinenda confirmatione.

Pontifex examinanda proponit S. Congregationi de Propaganda Fide. D. Congregatio approbata censet.

Papa confirmat.

Missionis

Missionarii
sic designa-
tis, & desi-
gnandis alio-
rum Missio-
narium
prerogati-
vas, & pri-
vilegia clar-
gitur.

Eos dire-
ctioni, &
Superiorita-
ti Archiep-
subdit.

Archiep-
iscopis onus
injungit cer-
torem red-
dendi d. Sac.
Congrega-
tionem de
progressu
Missionum.

Præsentium
Literarum
firmitas.

Derogatio
contrario-
rum.

Missionum ab ipso Leopoldo Archiepiscopo susceptam, statutamque, vero etiam præinserta Capitula, Regulas, & Leges, ac signanter omnes, & singulas assignationes ab eodem Leopoldo Archiepiscopo pro Missionum hujusmodi maintenance factas, ut præfertur, & ab Archiepiscopis Salisburgen. Successoribus suis perpetuis futuris temporibus omnino servandas auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum quorumcumque defectus, si qui desuper in illis quomodolibet inter-
venerint, dicta auctoritate supplemus, & sanamus.

§. 25. Insuper Missionarios tam ab ipso Leopoldo Archiepiscopo jam designatos, & nominatos, quam sive ab ipso etiam, sive suis successoribus in posterum juxta Capitula, Regulas, & Leges præinsertas designandos, & nominandos semper Apostolicos Missionarios dici, vocari, & esse eadem auctoritate decernimus, & declaramus, eisdemque Missionariis, ut omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prerogativis, & exemptionibus, quibus hujusmodi Apostolici Missionarii tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possint, & poterunt in futurum, pari modo, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus.

§. 26. Volumus quoque, ut Missionarii sic, ut præmittitur, instituti, ac deinceps in prædicta Dioecesi instituendi, tam eidem Leopoldo moderno, quam pro tempore existentibus Archiepiscopis Salisburgen. regimini, & directioni in iis, quæ ad exercitium Missionis pertinent, subiacere, eisque omnino parere debeant, ac necessarias facultates ad Missiones prædictas exercendas ab eisdem Archiepiscopis, juxta eis tributam, & deinceps singulis quinquenniis per organum memoratæ Congregationis Cardinalium removendam mediante formula tertia præfatarum facultatum, auctoritatem in totum, vel in partem, sicut eisdem Archiepiscopis magis in Domino expedire videbitur, recipiant, servata semper eorumdem Archiepiscoporum tam circa facultates, quam circa loca, & tempus easdem exercendi moderatione, nullo vero modo extra fines suæ respectivæ Missionis iis uti queant, ad quam donec, & quousque pervenerint nulla prorsus exemptione, & privilegio gaudere possint.

§. 27. Hortamur demum paterne simul, & efficaciter eosdem Archiepiscopos, ne graventur quolibet quinquennio, nempe cum renovari sibi prædictæ formulæ tertiæ facultatum postulabunt, Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem per organum ejusdem Congregationis de fructu, & progressu, dictarum Missionum certiorare, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 28. Decernentes easdem præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublati eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 29. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, & Dioecesis Salisburgen., ac quorumcumque Ordinum, aliusve quibuscumque etiam juramento, Con-

firmitate Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore perman-
saris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Januarii 1739. Pont. nostri Anno IX.

Facultas moderno, & pro tempore existenti Collegii Italo-Græci Corfinum nuncupati Rectori, ut illius Alumnos, & Convictores ad Lauream Doctoralem in Philosophiâ, & Sacræ Theologiæ studiis promoveat.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Præclara Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de Græca Ecclesia cum summa Apostolicæ caritatis laude insignita meritorum, qui ad nationem Græcorum tot Sanctis Patribus pietate, ac doctrina illustribus inclitum semper, & ubique in pristina Catholicæ fidei unitate, sanæque doctrinæ confessione retinendam, confirmandamque eximiiis beneficiis cumulare, patrocini-
nio fovere, opibus juvare, & omnibus Pontificiæ benignitatis liberalitatisque officiis allicere, & quodammodo obligare adlaborarunt, studiarumque Nos, operam quoque nostram, sollicitudinemque, quantum cum Domino possumus, ad ejusdem Græcæ Nationis commodum, utilitatem, ac decus, & ornamentum desiderari haud passi sumus, nec impossemus patiemur.

§. 1. Primum quidem pro dilectis filiis Italo-Græcis districtis, qui ex Patriis regionibus propter Catholicæ Fidei causam jamdudum profugi in Italiani adventientes in aliquot Neapolitani Regni Provinciis, & Dioecesium domicilia fixerunt, ibique commorantes Patrios Sacros Ritus, Cere-
monias, ceteraque non solum perpetua venerandæ antiquitatis traditione integerrime custodita, verum etiam iteratis Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis Oraculis approbata, & confirmata sanctissime servare dignoscuntur, in Calabria mediterranea, ubi maxima illorum multitudo, ac numerus reperitur, Seminarium, seu Collegium de gentilitio nostro nomine Corfinum dictum excitandum, instruendumque curavimus.

§. 2. Deinde vero præter Rectorem, aliosque Magistros, & Ministros, qui sedulam Alumnorum, Convictorumque in prædicto Seminario, seu Collegio pro tempore existentium curam gerunt, Venerabilem etiam Fratrem Samuelem Beroensem Archiepiscopum, qui hujusce rei instituendæ, conficiendæque ab initio Nobis auctor ex antedicta Natione Italo-Græca oriundus, perfectam omnium ejusdem gentis rerum notitiam doctus ipsos instrueret, sacris initiaret, ceteraque ad Divinum cultum adaugendum Catholicæ Fidei stabilimentum, & animarum salutem procurandam opportuna, & necessaria obiret, eidem Seminario, & Collegio Antistitem, & supremum moderatorem præfecimus, constituimus, & deputavimus, & alias prout in nostris sub Plumbo desuper expeditis literis uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte moderni Rectoris Collegii prædicti Nobis nuper expositum fuit, Alumno, Convictoresque, qui in eodem Seminario, seu Collegio commorantes, Philosophiæ, ac Theologiæ operam navant, inde exacto

Dat. die 12.
Januar. 1739.
An. IX.

CCXLVIII.

Procemium.

Clemens
Collegium
pro Italo-
Græcis con-
stituit, illud-
que Corfi-
num vocat.

Eique dat in
Antistitem
simul, & di-
rectorem Ar-
chiep- Bero-
ensem.

Clementi
supplicatum
ut Rectori
facultatem
concederet
Alumnis, &

1739.
Convictori-
bus dandi
Lauream
Doctorem.

Philosophiæ, ac Theologiæ, ut præfertur cur-
riculo exeuntes Lauream earundem scientiarum,
quas inibi edicunt, in aliis publicis universitati-
bus laureandi facultatem, auctoritatemque habenti-
bus, in quibus Alumni, Convictoresque præ-
dicti nomine scientias huiusmodi percipere pos-
sunt, nullo pacto consequi valeant: Nobis pro-
pterea eorundem nomine supplicatum est, ut A-
lumnis, Convictoribusque tam de præfenti, quam
in futurum in eodem Collegio existentibus eam-
dem Apostolicæ benignitatis gratiam, quam A-
lumnis, Convictoribusque aliorum Pontificiorum
Collegiorum, ac præsertim hujus Almæ Urbis
nostræ Romani Pontifices Prædecessores nostri
concefferunt, de Apostolicæ potestatis plenitu-
dine elargiri dignemur.

Benigne an-
nuir Pontifex.

§. 4. Nos igitur volentes ipsis Alumnis, seu
Convictoribus quibuscumque, & cujuscvis Natio-
nis, & Ritus existentibus gratiam facere specialem
eorumque singulares personas a quibuscvis excom-
municationis, suspensionis, & interdicti, aliis-
que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis
a jure, vel ab homine quavis occasione, vel cau-
sa latis, si quibus quomodolibet innodata exis-
tunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen-
dam harum serie absolventes, & absolutas fore
censentes, supplicationibus eorum nomine No-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, moder-
no, & pro tempore existentibus dicti Seminarii
Italo Græcis Corinthei Rectoribus, ut ipsi de cete-
ro de consensu, & auctoritate præfati, & pro
tempore existentis Antistitis huiusmodi, ut præ-
mittitur, moderatoris, & Præsidentis, Alumnos,
seu Convictores, qui Philosophiæ, & Sacræ Theo-
logiæ cursum in eodem Seminario integrum per
sex saltem annos compleverint, atque in ultimo
biennio etiam lectioni Sacræ Scripturæ per hor-
am quotidie vacaverint, necnon omnibus quali-
tibus ad id requisitis præditi fuerint, ad Docto-
ralem tam in Philosophiæ, quam Sacræ Theologiæ
studiis Lauream auctoritate nostra Apostolica pro-
movendi, illisque solita laureæ huiusmodi insignia
conferendi.

Privilegia
sic Laureatis
concedit.

§. 5. Utque sic promoti, & declarati omnibus,
& singulis privilegiis, prærogativis, præeminen-
tiis, gratiis, & indultis, quibus alii, qui Lau-
ream huiusmodi in quacumque publica studii ge-
neralis universitate susceperint, tam de jure, usu,
& consuetudine, quam alias quomodolibet utun-
tur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gau-
dere possunt, & poterunt in futurum, pari mo-
do, & absque ulla prorsus differentia uti, frui,
& gaudere libere, & licite possint, & valeant in
omnibus, & per omnia ad Ecclesiasticas quoque
quascumque etiam majores in Cathedralibus, ac
Metropolitanis Ecclesiis etiam Præfatus digni-
tates, perinde ac si Lauream huiusmodi in aliqua
approbata studii generalis publica Universitate
susceperint dicta auctoritate concedendi, &
indulgendi plenam, & amplam facultatem eadem
auctoritate tenore præsentium tribuimus, & im-
pertimur.

Præsentium
Literarum
firmitas.

§. 6. Decernentes easdem præfentes literas fir-
mas, validas, & efficaces existere, & fore, suos-
que plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
tinere, ac illis, ad quos spectat plenissime suffra-
gari, sique in præmissis per quoscumque Iudices
Ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii
Apostolici Auditores judicari, & definiri debe-
re, ac irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

Decretio
contrario-
rum.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Dat. die 14.
Febr. 1739.
An. IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 14. Februarii 1739. Pont.
nostri Anno IX.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcopo-
rum, & Regularium super deputatione Dis-
finitorum quocumque modo deficientium post
celebratum Capitulum Provinciale Ordinis Fra-
trum Eremitarum S. Augustini Excalceatorum
nuncupatorum Congregationis Hispaniæ.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum mo-
dorum Vicarii Generalis, & Dis-
finitorii Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum
S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum Con-
gregationis Hispaniæ, Congregationi Ven. fra-
trum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regularium
præpositis exposito, quod cum non sine spe-
ciali providentia pro bono regimine disciplinæ Regu-
laris consultum sit in familiis religiosis, ut in
singulis earum Provinciis, ultra Priorem Provin-
cialem de triennio in triennium eligendum, eli-
gantur quatuor Disfinitores, quorum præsentia in
omnibus negotiis emergentibus præfate concu-
rat, cumque necessitas hujus assistentiæ exigat, ut
Disfinitoria semper sint completa, & hac in parte
satis specificè consultum non videatur in Con-
stitutionibus Congregationis, & Ordinis prædico-
rum, ut scilicet in casibus, in quibus contingat
aliquem, seu plures ex Disfinitoribus ob mortem
naturalem, & civilem, aliudve impedimentum
perpetuum deficere, eoque casu Disfinitorium
suppleatur per Disfinitores Capituli immediate
præcedentis, urgentia siquidem negotiorum pas-
sim emergentium de cetero non permittat, ut illo-
rum accessus expectetur, quatenus illi post abso-
lutum officium, ut plerumque evenit, ad alias
partes transferant, ac proinde desiderabant, ut ab
eadem Congregatione Cardinalium declararetur,
ut in quocumque casu deficientiæ alicujus, five
plurium ex Disfinitoribus electis in Capitulis Pro-
vincialibus Congregationis, & Ordinis prædi-
ctorum subrogati immediate, & semper intelligen-
tur, & supplere debeant eorum voces, & vota,
usquequo novum Capitulum Provinciale celebra-
tum fuerit, si qui pro patribus additis Disfinitorio
Provinciali (sicuti Disfinitorio generali) pronun-
ciari consueverunt, itaut per reliquum deinde, ac
totum Provincialatus triennium quacumque de-
tur, & quovis ex casu Disfinitorium deficientia,
semper Disfinitorium illud plenum remaneat, &
negotia occurrentia statim, & absque ulla cuncta-
tione, absque alio recurso, ut præfertur, non
ita facile juxta eorum exigentiam expedire va-
leant, & in eadem expositione subjuncto, ut
ad uberiores cautelam in casu deficientiæ hu-
jusmodi Disfinitorum Provincialium si neminem
ex dictis additis contemporaneè superesse contin-
geret, quibus, sicut præmittitur indultum fuisset,
eorum vices supplere usque ad novi Capituli Pro-
vincialis celebrationem, facultatem Vicario Ge-
nerali pro tempore existenti, ut una cum Priore
Provinciali, & reliquis de ejus Disfinitorio, qui
superfint, Disfinitores quot quot defuissent cum
eisdem præminentibus usque ad novum Capitulum
Provinciale eligere possint, impertiri dignaretur.

§. 2. Emanavit ab eadem Congregatione Car-
dinalium Decretum tenoris, qui sequitur videli-
cet: Sacra Congregatio Eminentissimi Fir-
rao præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Pro-
tectoris, ac Patris Prioris Generalis censuit,
si sanctitati suæ placuerit, posse per suas literas

Supplex Li-
bellus Con-
gregationi
Episcopo-
rum, & Re-
gularium
porrectus.

CCXLIX.

D. Congre-
gationis De-
cretum.

Apostolo-

1739.

1739.

Apostolicas in forma Brevis, Oratorum precibus indulgeri, ut in quocumque casu, quo unus, five plures ex Definitoribus electis in Capitulis Provincialibus deficiant, subrogati semper, & quodcumque intelligantur, & supplere debeant eorum voces, & vicea cum iidem praesentibus usque ad novum Capitulum Provinciale alii duo, five plures Religiosi qui pro Patribus Additis Definitorio Provinciali, quoties celebratur Capitulum Provinciale, pronunciari consueverunt, sicuti practicatur quoad Definitorium Generale, itaut per reliquum Provincialatus triennium quicumque detur casus deficientiae, Definitorii plenitudo semper conservetur pro expeditione omnium negotiorum occurrentium. In eventum vero, quo deficiant unus, five plures ex Definitoribus Provincialibus nullus etiam ex dictis Additis superesset, ut praefertur subrogandum, concedatur eidem Vicario Generali facultas, ut una cum Provinciali pro tempore & reliquis, qui superessent de ejus Definitorio possit eligere Definidores quot quot deficiant usque ad novum Capitulum Provinciale, Romae 23. Januarii 1739. A. Card. Firrao. C. Arch. Damiani decr. F. Michele Priore Generale loco + sigilli.

Ad instantiam Definitorii Generalis.

Confirmatio Apostolica roboratur.

Clausula pro perpetua observantia.

Derogatio contrarium.

Dat. die 2. Martii 1739. An. IX.

§. 3. Cum autem dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt ipsi Decretum huiusmodi quo firmus subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderant.

§. 4. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium, auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem praesentias literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, sicut in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, & Congregationis praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 2. Martii 1739. Pont. Nostri Anno Noni.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo declaratur electionem Regentis Provincialis Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Hispaniae in casibus mortis civilis, seu naturalis alicujus ex Prioribus Provincialibus esse faciendam a Vicario Generali una cum Definitoribus Provincialibus ad formam declarationis Cardinalis Sauli anno 1623. factae.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum modernorum Vicarii Generalis, & Definitorii Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, in altera scilicet ex Constitutionibus Ordinis, & Congregationis praedictorum auctoritate Apostolica confirmatis praescriptum reperiri, quod in Casibus, quibus contingerit aliquem ex Prioribus Provincialibus per mortem naturalem, seu civilem deficere, in ejus locum Exprovincialis immediate absolutus subintret ad regimen Provinciae vacantis, adjecta tamen clausula -- nisi Pater Vicarius Generalis aliter disposuerit -- clausula autem huiusmodi in diversis Capitulis Generalibus eorumdem Ordinis, & Congregationis, ea omnium intelligentia & resolutione fuisse, quod electio Regentis Provincialis in ejusmodi casibus privative ad Vicarium Generalem, & Definidores Generales pro tempore existentes, voce, & voto concurrentibus spectare deberet, prout ex actis impressis dictorum Capitulorum constare asserabatur, & huc usque observatum esse. In Capitulo vero anno 1730. celebrato, habita consideratione ad quandam declarationem anno 1623. editam per clar. mem. S. R. E. Cardinalem Saulium nuncupatum, tunc Sacri Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum factam, qua statutum fuerat, quod electio omnium officiorum Generalium ad Capitulum Generale; Officiorum vero Provincialium ad Capitulum Provinciale spectaret, & pertineret; Novum dubium inter vocales supradicti Capituli exoriri ceperat, an electio Regentis Provincialis juxta intelligentiam usque tunc retentam ad Vicarium Generalem pro tempore existentem una cum Definitoribus Generalibus, seu potius in vim declarationis una cum Definitoribus Provinciae, ubi vacatio contingeret spectare deberet. Cum autem huiusmodi dubium nunquam resolutum fuisset, ipsi Exponentes ad auferendas in posterum ultiores quaestiones, & scissuras, quae ex diversis intelligentiis exoriri possent in subiecta materia disciplinae regularis, bono regimini de cetero parum proficuas, & nihil congruentius, & solidius in huiusmodi contingentibus agnoscentes, quam huius Sanctae Sedis oraculum postulare, plurimum cupiebant per Congregationem eorumdem Cardinalium declarari, dubium in eadem Congregatione propositum, nempe, an in casibus, ut praefertur, quibus aliquem ex Prioribus Provincialibus, five Congregationis per mortem civilem, seu naturalem deficere contigisset, electio Regentis Provincialis, qui in illius locum subintret debet, facienda sit a Vicario Generali pro tempore existente una cum suo Definitorio Generali, seu potius cum Definitoribus Provinciae, ubi vacatio contigisset, ut in posterum absque ulteriori haesitatione in huiusmodi casibus ita firmiter, & inviolabiliter sit procedendum.

CCL.

Alia supplicatio d. Congregationi facta.

§. 2. Ad eorundem exponentium supplicationem, ab eadem Congregatione Cardinalium emanavit decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio Eorum, & Rectorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, ad quam SSimus Dominus Noster supplicem libellum remisit, attentis relationibus Eminentissimi Firrao apud Sanctam Sedem Protectoris, ac Patris Procuratoris Generalis decrevit, ac declaravit -- Electionem Regentis Provincialis esse in his casibus faciendam a Vicario Generali una cum Definitoribus Provincialibus ad formam declarationis prefati Cardinalis Sauli. Romæ 23. Januarii 1739. -- J. Card. Firrao C. Archiepiscopus Damiatæ loco + Sigilli.

§. 3. Cum autem dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerant, ipsi Decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communi summopere desiderant.

§. 4. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabiliter Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinibus, & Congregationibus huiusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Martii 1739. Pontificatus nostri Anno nono.

Dat. die 2. Martii 1739. An. IX.

CCLI.

Confirmatio Decreti Sac. Congregationis Rituum super electione B. M. V. Immaculatae in Patronam Principalem Regni Siciliae ultra Pharus.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Communitates Siciliae S. Francisci de Paula

§. 1. Nuper sicut accepimus, dilecti Filii Communitates, Universitates, & Homines Regni Siciliae ultra Pharus pro ea, quam iidem erga S. Franciscum de Paula profrentur venera-

tionem in Generalibus Comitibus per Regni præfati, ut vocant, Deputatos, eodem S. Francisco in Patronum principalem dicti Regni electo, etiam a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus propositorum electionis huiusmodi approbationem, addita insuper quoad suffragiorum secretorum defectum sanatione, obtinuerunt.

§. 2. Quoniam autem, dubium circa executionem Decreti approbationis a Congregatione præfata editi a dilectis quoque filiis Communitate, Universitate, & Homines Civitatis Panormitanae B. M. V. Immaculatae jamdiu Principalem Regni præfati Patronam haberi assensibus excitatum fuit, a Congregatione prædicta supplici libello porrecto pro nova Audientia, rescriptum fuit.

§. 3. Nos itaque qui pro Supremo Apostolici muneris Officio Sacrosanctam Catholicam Religionem Sacrumque Cultum promoveri, ut par est, atque in dies benedicente Domino, augere satagimus, prævia avocatione causæ ab eadem Congregatione, ne pia Christifidelium æmulatione causæ huiusmodi diutius protrahatur, Divinorum Officiorum ordinem fortasse inturbaret; ac re mature discussa, piis etiam Deputatorum præfatorum precibus per Epistolam ad Nos nuperime datam humiliter porrectis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Congregationis præfatae specialiter deputatorum Consilio, Beatam Mariam Virginem Immaculatam in Principalem Regni præfati Patronam, ut majora eidem semper a Christifidelibus impendantur obsequia, & religiosa populorum pietas præsentissimo ejusdem fructu patrocino, quatenus opus sit, auctoritate Apostolica tenore presentium denuo confirmamus; necnon Clero Sæculari totius præfati Regni, ut quot annis Festum Sancti Francisci de Paula tanquam Patroni Principalis ejusdem Regni ex Præcepto Ecclesiæ recolant, atque illius Officium, ac Missam cum Octava recitent, & celebrent, auctoritate, & tenore præfatis injungimus.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Regni, & aliis quibuslibet consuetudinibus, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, aut innovatis. Quibus omnibus, & singulis pro hac tantum vice, & ad hunc dumtaxat effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Martii 1739. Pont. Nostri Anno Nonno.

Pro D. Card. Passioneo.
Cajetanus Amatus.

Confirmatio Capituli Generalis Ordinis Cisterciensis Anno 1739. celebrati.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Præclara Cisterciensis Ordinis ab ipso Instituti sui exordio pro Catholica Religione semper sibi, ac potissimum Sanctis Ste-

phano,

Civitas Panormitana jamdiu B. M. V. Immaculatam habuit Patronam.

Decernit Pontifex B. M. V. Immaculatam fore Patronam principalem.

Festum Sancti Francisci de Paula tanquam Patroni principalis celebrandum.

Derogatio contrariarum.

Dat. die 18. Martii 1739. An. IX.

CCLII.

Habito tandem Ordinis Cisterciensis generalia comitia.

phano, & Bernardo in Terris agentibus parta merita, singulari Apostolica Charitatis, & Pontificia Benignitatis studio Nos complectentes, ingenti cum paterni animi nostri voluptate exceperamus, dilectos filios ejusdem Ordinis Superiores, & Abbates, aliosque anno proximo elapso, omnibus, quæ hæcenus obstituerunt, quominus generalia Ordinis præd. Comitia Cisterci Cabillonensis Dioecesis haberentur, per summam Omnipotentis Dei clementiam compositis, illic a die quinta Mensis Maii usque ad diem vigesimam ejusdem Mensis Anni præfati congregatos eadem generalia Comitia celebrasse. Sed majori lætitiæ affecti sumus, cum acta ipsorum generalium Comitiorum, varia Decreta, Ordinationes, Deliberationes, Constitutiones, & Mandata pro bono ejusdem Ordinis, & Monastica disciplinæ regimine condita, & statuta insimul complectentia ad Nos, ut illis Apostolicæ Confirmationis robur adiceremus, transmissa, & a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam examinanda remisseramus, expensa, & approbata Apostolico munimine corroborari posse audivimus.

Ejus Acta a Congregatione Ep. & Regul. confirmatione Ap. digna reputata.

Ea confirmat Pontifex reservata d. Congregationis auctoritate.

Illaque, in iisque statutis perpetuo præcipit observari.

Dat. die 21. Martii 1739. An. IX.

§. 2. Quamobrem dilecto filio Phiberto Quarre Abbate Uterinæ Vallis, & præfati Ordinis Procuratore Generali nobis humiliter supplicante, ut illa, ut præmittitur, opportuna Confirmatione munire de benigne Apostolica dignaremur; Nos igitur dictum Philbertum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de præfatorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui Votum dilecti filii nostri S.R.E. prædictæ Cardinalis de Via nuncupat. ad ejusmodi negotium examinandum deputati, attenderunt, consilio, præfata Decreta, Ordinationes, Deliberationes, Constitutiones, & Mandata cum omnibus inde secutis, & sequendis, dummodo tamen sint licita, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes Decreta, Ordinationes, Deliberationes, Constitutiones & Mandata, ac præfates litteras, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Martii 1739. Pont. nostri Anno Nonno.

Decretum de ordine servando in recursibus faciendis a Fratribus Ordinis S. Francisci Minorum Conventualium.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXinjuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere ad ea peculiare sollicitudinis nostræ curas libenter intendimus, quæ felici Christianissimum Divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, atque tranquillitati conducibilia fore in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Felix Angelus Sideri Vicarius Apostolicus, & Joannes Baptista Minucci Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quod licet per Constitutiones Urbanas dicti Ordinis Cap. X. Tit. II. Num. VII. præscriptum reperitur, nempe. Sacrosancti propterea Concilii Tridentini vestigiis inherendo decernimus, & mandamus, ut (nisi ex aliqua ratione a jure permissa causa alias devolvatur) causæ omnes, quæ Guardiani competant in prima instantia ab eo, in secunda instantia a Ministris Provincialibus, vel eorumdem Commissariis, in tertia demum a Generali Ministro, vel ejus Commissariis cognoscantur, necnon generali Decreto dudum a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita jussu f. re. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito caveatur expresse, quod Regulares cujusvis Ordinis in casibus, in quibus appellare de jure licet, id facere debeant gradatim ad sui Ordinis Superiores, a Priore nimirum ad Provinciales, & a Provinciali ad Generalem, antequam Sedem Apostolicam adire possint; Nihilominus ipsi exponentes non sine eorum animi marore adverterunt, plures Religiosos ejusdem Ordinis, supradicti Ordinis Constitutionum, ac Decreti hujusmodi immemores, illave exoleta, & antiquata esse credentes, tum a præfata correctione Regulari Superiorum provocare, tum ubi appellatio permittitur, nusquam observata forma sic præscripta, ad Superiores mediatos, sive Prælatos majores Ordinis præfati, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare, & recurrere, unde Regularis disciplinæ detrimentum immediatorum Superiorum, eorumque Jurisdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda consequuntur. Quamobrem ipsi exponentes, ut debita subditorum erga Prælatos obedientia, exactaque regularis observantia in dicto Ordine conserventur, & sicubi exciderint restituantur, opportunum gliscenti malo, & abusu ejusmodi remedium adhiberi, & alias in præmissis salubriter a Nobis provideri summopere desiderant.

§. 2. Nos ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, & personis cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existant, appellationem a

CCLIII.

Exordium.

Quamvis statutum fuerit a Sixto V. ut a Regularibus habeatur prius recursus ad Superiores Ordinis.

Nonnulli tamen Ordinis Conventualium hujusmodi gradatim non servant.

Constitutiones Ordinis super hoc servari præcipit Clemens.

1739.

1739.

Secus eorum recursus a Judicibus extra Ordinem admitti vetat.

Sicque semper & ubique jubetur vari.

Obstantium derogatio.

Transumptis fidem addit.

Dat. die 4. Aprilis 1739. An. IX.

CCLIV.

Paulus V. Fratibus Ordinis hu-

correctione Regulari suorum Superiorum ad formam enarratarum Constitutionum, ac sub poenis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore presentium interdiximus; in casibus vero in quibus iisdem Fratibus de jure, vel juxta Constitutiones praedictas appellare, aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri posse statuimus, quam gradatim a gravamine scilicet Prioris ad Provinciale, & a Provinciali ad Generalem, itaut causae appellationis, seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Ministro Generali cognita, & definita fuerint, extra dictum Ordinem deferri, & agitari nequeant.

§. 3. Ac propterea omnibus Romanae Curiae Tribunalibus, ac Judicibus, & quibuscumque etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. praedictae Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicae Nunciis, nunc, & pro tempore existentibus, ne Fratrum dicti Ordinis appellationem, seu recursum admittant, causasque praedictas cognoscant, nisi prius eis legitime constitutis, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato cognitae, & definitae fuissent, sub poena nullitatis actorum, ac inde secutorum, & quoad Religiosos appellantes, vel recurrentes, qui praemissis contravenerint, sub gravibus nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis poenis, eadem auctoritate harum serie prohibemus.

§. 4. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suasque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, ac eis respective plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac praefati Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Aprilis 1739. Pont. nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

Confirmatio, & Innovatio literarum Pauli V. Urbani VIII., ac etiam S. V. contra transcentes de Ordine B. Mariae de Monte Carmelo Congregationis Hispaniae ad alium Ordinem editarum.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **D**udum sc. re. Paulus Papa V. Praedecessor noster per quasdam suas, quarum

initium Decet Romanum Pontificem &c. in simili forma Brevis die 3. Aprilis 1610. expeditas literas non solum omnia, & singula facultates, gratias, & privilegia Fratibus Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Discalceatis noncupatis Congregationis Hispaniae a Romanis Pontificibus Praedecessoribus suis usque tunc concessis confirmavit, verum etiam, ut eisdem Fratibus Discalceatis omnia a sui Instituti praescripto discedendi, & vagandi via praecederetur, statuit, & ordinavit, ac in virtute sanctae obedientiae districte praecipit, ut nullus ex ipsis de una in alteram Congregationem hujusmodi transire, recipi, & admitti valeret, & si secus scienter, vel ignoranter fieri contigisset, transitus, receptio, ac admissio hujusmodi nullius roboris, vel momenti conferretur, nec non ipse sic transiens, seu receptus ad propriam Congregationem restitueretur: ac insuper, ut nullus eorumdem Fratrum Discalceatorum post emissam ab eo in praedicto Ordine professionem regularem per eos committi consuetam absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentia de praedictis literis earumque data expressam, individuum, ac de verbo ad verbum mentionem faciente, ac ex legitima, & urgenti causa prius a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum diligenter examinata, & approbata, & alium quocumque Ordinem Mendicantium, & non Mendicantium, Monachalium, seu Discalceatorum, aut quaecumque Religionum erectarum, seu erigendarum etiam emissionis quarti voti, seu perfectionis, & humilioris vitae praesumptione, aut strictioris Regulae, seu observantiae praetextu, vel contemplatione, aut alia quantumvis justa, & probabili, aut legitima causa sub apostasia, & infamiae perpetuae nota, ac excommunicationis latae sententiae poena ipso facto per contrafacientes incurrenda se transferre auderet, seu praesumeret (excepto dumtaxat Ordine Fratrum Carthusianorum, quatenus ad illum transeundi licentiam a suis Superioribus petissent, & obtinissent) & quicumque secus fecisset, eum primum desuper monitus fuisset, nulla mora, aut excusatione, seu forensi contentione, vel appellatione interpositis, ad propriam suam Congregationem redire, ac Superiorum suorum correctioni se submittere teneretur, nec Praelati dictarum Congregationum, & aliorum Ordinum, & Religionum hujusmodi ipsos sic translatos, seu fugitivos, & Apostatas retinere, sed eos etiam postquam novam professionem regularem emisissent, sub privationis suorum officiorum, & munerum, ac similis excommunicationis poenis suis Superioribus, vel ab eis deputatis id requirentibus, & petentibus statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare deberent.

§. 2. Ac postmodum re. me. Urbanus Papa VIII. itidem Praedecessor noster per alias suas etiam in pari forma Brevis die 4. Septembris 1625. expeditas literas, supplicationibus tunc existentis Prioris Generalis ejusdem Ordinis nomine totius Ordinis, & Congregationis hujusmodi humiliter porrectis inclinatus, interdixit, & prohibuit, ne de cetero ullus eorumdem Ordinis, & Congregationis professor quavis ex causa etiam quantumvis rationabili, privilegiata, & justa, sive sub quocumque praetextu ad Romanam Curiam absque expressa sua, & hujus Sanctae Sedis, seu dilecti filii Praepositi, aut Vicarii Generalis Ordinis, & Congregationis hujusmodi pro tempore existentis licentia, sub poena carceris arbitrio ejusdem Praepositi duratura, ac privationis vocis activae, & passivae per biennium ab omnium officiorum per eos obtentorum, necnon inhabilitatis ad illa, seu alia in futurum obtinenda per contrafacientes eo ipso incurrendis poenis venire, seu accedere au-

deret,

ius transsum ad alios Ordines vetavit.

Urbanus VIII. sub gravissimis poenis eisdem prohibuit accessum ad Rom. Curiam absque Superiorum Generalium licentia.

deret, seu præsumeret, mandavitque in virtute Sanctæ obedientiæ Præposito, seu Vicario Generali prædicto, aut Procuratori generali Congregationis, & Ordinis prædictorum, ut ipsi dictam prohibitionem in omnibus eorumdem Ordinis, & Congregationis Provinciis, & singulis illarum Domibus, & aliis locis Regularibus publicarent, & publicari facerent.

§. 3. Alias nobis pro parte tunc existentium Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum Ordinis, & Congregationis huiusmodi exposito, quod cum ipsi se obstrictos viderent ad licentiam pro adeunda prædicta Romana Curia ob importunas instantias concedendam pluribus Ordinibus, & Congregationis huiusmodi Regularibus discipulis, quorum plurimi, nulla petita licentia Romam adveniebant sub colorato prætextu exposulandi a Sede prædicta Indultum pro transitu ad alium Ordinem Regularem, cum alias experientia comprobavisset tales Regulares nihil aliud ex huiusmodi itinere intendere, nec reportare, quam libertatem, divagationemque extra claustra cum magno propriarum animarum detrimento, Religionis dedecore, sæculariumque scandalo, cupiebant propterea tot malis occurrere, & spirituali suorum subditorum saluti providere, & unumquemque ipsorum in manu Consilii sui atque in tota sua libertate, quoad transitum ad alios Ordines, relinquere.

§. 4. Nos qui Religiosorum omnium decorem sinceris desiderabamus affectibus, & Personarum Sæcularium scandalis obviare, atque animarum omnium saluti providere cupiebamus, huiusmodi supplicationibus inclinati, per quasdam nostras sub Plumbo Quinto decimo Kalen. Septembris Pontificatus nostri Anno IV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo tertio expeditas literas, non solum memoratas literas Urbani Prædecessoris prædicti, ac omnia, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiecit, ac insuper prædictas literas dictæ auctoritate extendendo, & ampliando interdiximus, & prohibuimus, ne de cetero ullus ex Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi cuiuscumque gradus, & conditionis, qui ad alium Ordinem Regularem transire vellet, Romam accedere sub prætextu exposulandi a Sede prædicta indultum præsumeret, sed absque eo, quod ex Conventu a Superioribus suis designato, seu designando pro adveniendi benevolo receptore egrederetur per Procuratorem Ordinis, & Congregationis huiusmodi in Romana Curia degentem, vel Personam sibi benevisam deberet curare, diligentiasque adhibere pro obtinendo ab eadem Sede indulto prædicto: Ac insimul teneretur statim dictus Procurator Generalis, si ad hoc fuisset requisitus, dictum indultum sic obtentum, quantocius ad eosdem Superiores transmittere, qui Religioso transitum prætendenti protinus etiam tradere, & si quæ pro his omnibus peragendis expensæ necessariae, & opportunae intervenerint, eas omnes Superiores ipsi solvere deberent, si quis autem contra huiusmodi novum mandatum, transitum prædictum aliter se gerere præsumpsisset, poenæ carceris arbitrio Superiorum, ac privationis vocis activæ, & passivæ, omniumque officiorum, & inhabilitatis perpetuæ ad illa obtinenda penitus subiiceretur, & alias prout in prædictis Pauli, & Urbani Prædecessorum, quam in nostris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

§. 5. Cum autem, sicut dilectus filius Vincentius a Conceptione modernus Procurator Generalis eorumdem Ordinis, & Congregationis Nobis nuper exponi fecit, quod nonnulli ex Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi ad memoratas nostras, ac Pauli, & Urbani Præ-

cessorum literas elevandas, declinandasque per mediatorum, five intercessorum operam ad nostrum, & Sedis prædictæ in Hispaniarum Regnis Nuncium confugiunt, ut ad eorumdem libitum Conventum valde a suis respective Provinciis distantem sibi seligant, atque ita Superiores sui nullam sufficientem illos removendi auctoritatem habeant; Unde fit, ut supradicta opera etiam in Domibus Sæcularium Fratres prædicti degentes exemplum eidem Congregationi valde nocens, pacis perturbationem, & spirituale damnum ceteris Fratribus Congregationis, & Ordinis prædictorum afferant, eo magis, quod ipsi non, ut ad aliam transeundi Religionem, sed ut vagandi libertatem habeant, suam ad eundem Nuntium obtinendi causa indultum huiusmodi accessum obtendant, atque adeo evitent recursum, quem a dicta Sede, cui unice in vim memoratarum Pauli Prædecessoris literarum eadem facultas reservata fuerat, impetrare debeant; proinde memoratus Vincentius prædictas nostras, & ejusdem Pauli Prædecessoris innovare, & confirmare, ac hanc Conventus Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi assignandi facultatem ad supradictam quidem Sedem, non autem ad illius Nuncios spectare per Nos declarari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 6. Nos igitur ipsum Vincentium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, ad quos Nos supplicem libellum nobis porrectum remisimus, qui relationem dilecti filii nostri Nicolai ejusdem S.R.E. Cardinalis del Giudice nuncupati eorumdem Ordinis, & Congregationis apud Nos, & Sedem prædictam Protectoris eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, ad occurrendum omni ex parte fratribus, quibus Fratres memoratorum Ordinis, & Congregationis vagandi cupidi utuntur, inharendo decretis, alias a memoratis Paulo, & Urbano Prædecessoribus, & a Nobis ipsis in supradictis literis expressis, & ea super re editis modernis, & pro tempore existentes dictæ Sedis Legatos seu Nuncios facultatem non habere concedendi Fratribus Carmelitæ Excalceatis indulta transeundi ad alium Ordinem auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 7. Ac insuper modernos, & pro tempore existentes Legatos, seu Nuncios prædictos in Domino hortamur, & monemus, ut in posterum omnem curam impendant, ne ullus ex Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi ad alium Ordinem, vel Congregationem seu Institutum absque nostro, & hujus Sanctæ Sedis prædictæ indulto per dictum Vincentium modernum, & pro tempore existentem Procuratorem Generalem tantum juxta dispositionem in memoratis nostris literis expressam per illa verba-- Absque eo quod ex Conventu a modernis, & pro tempore existentibus Præposito Generali, aliisque Superioribus prædictis designato, vel designando pro adveniendi benevolo receptore egrediatur, per Procuratorem Generalem prædictum obtinendo.

§. 8. Ac insuper dicta auctoritate præcipimus, & omnibus Superioribus prædictis in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ne ipsi facultatem egrediendi e Conventibus sub prætextu quæren-

currere ad
Nuncium
Hispaniarum.

Declarat
Pontifex
Nuncios A-
postolicos
facultatem
non habere
Fratribus
Carmelitæ
Excalceatis
concedendi
transitum ad
alios Ordines.

Sed eos monere debere
ad se recurrentes de adimple-
mento prædictarum Literarum.

Superiores
vero concedere non debere
licentiam Fratri-

Exposue-
runt Cle-
menti Supe-
riores Gene-
rales fre-
quenter se
molestari a
Religiosis
petentibus
licentiam
Romam ac-
cedendi pro
transitu ob-
tinendo.

Confirmans
itaque Urba-
ni VIII. Li-
teras, statuit
huiusmodi
recursum fa-
ciendum esse
per Procura-
torem Gene-
ralem, non
tamen con-
cedendam li-
centiam huius-
modi ac-
cessus.

Iterum ex-
ponit Procura-
tor Gener.
Fratres ut
habeant di-
vagandi fa-
cultatem re-

di benevo-
lum recep-
torem nisi
confliterit
eos indul-
tum ad hoc
S. Sedis ob-
tinuisse.
Præsentium
Literarum
firmitas.

Obstantium
derogatio.

Transumptis
anda fides.

Dat. die 15.
Aprilis 1739.
An. IX.

CCLV.

Decreto
Cap. Gener.
anni 1685.
Statutum, ut
ii tantum
Lauream af-
sequerentur,
qui per quin-
quennium
Magisterii
munus obi-
viscent, aut
per decen-
nium in
principali-
oribus Ita-
lie Urbibus
Verbum

di benevolum receptorem, nisi confitito prius de legitima causa, & de prædicto indulto concedant, sed pro executione, & observatione prædictarum Pauli, ac Urbani Prædecessorum prædictorum, ac literarum nostrarum prædictarum, quæ super negotio huiusmodi emanarunt, vigilent.

§. 9. Uocemtes eandem præsentem, & memoratas Pauli, & Urbani Prædecessorum, ac alias nostras literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sique in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuntios; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in memoratis dictorum Pauli, & Urbani Prædecessorum, & nostris literis concessa sunt non obstat, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Congregationis, etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra habeatur, quæ eisdem præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Aprilis 1739. Pont. nostri Anno IX.

Declaratio, quod lectio Sacre Scripturæ in Ecclesia S. Augustini de Urbe Ordinis Fratrum Eremitarum habenda inter cetera requisita pro obtinendo gradu magisterii comprehendatur.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiassinati Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Nobis exposito, quod in Capitulo generali ejusdem Ordinis Anno 1685. in Alma Urbe nostra celebrato statutum fuerat, ut ii dumtaxat Fratres Ordinis prædicti intra Italiam ad Magisterii lauream promoverentur, qui vel per quinquennium munus regentis studiorum obviscent, vel per decennium Dei verbum in insignioribus, seu principalioribus ipsius Italiae urbibus cum plausu, justaque fama prædicassent: at cum sæpius animadvertum esset postrema ejusdem statuti verba incertum, & nimis late patentem sensum continere, aut recipere, indeque non raro contingere posse, quod

nonnullæ Italiae Urbes ab aliquo Priore Generali dicti Ordinis (cujus est quæcumque illius Ordinis dubia circa statuta interpretari) non haberentur inter insigniores, quæ ab aliis Prioribus Generalibus pro varia cujusque animi affectione tales antehac reputatæ fuissent, aut in posterum reputarentur, sique conficio quadagesimalis, vel annualis per Religiosos ejusdem Ordinis habita inter legitima requisita ad Magisterium assequendum, esset quandoque adnumerata, vel adnumeranda, & vicissim quandoque respuenda. Hinc ipse Nicolaus Antonius Prior Generalis ad tollendam dictam ambiguitatem, certamque in præmissis normam deinceps firmandam, atque stabilendam cum sua Congregatione, ac etiam Capituli generalis dicti Ordinis tunc novissime celebrati consensu opportunum censuerat per decretum ab eo desuper editum determinare, ac nominatim exprimere Urbes Italiae, quæ insigniores reputari debuissent quoad consensionem quadagesimalem, & annualem pro adipiscendo Magisterio in Ordine prædicto requisitam, in hoc modo nimirum Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Messina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Pistoja, Rimini, Roma, Siena, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, & purchè le dette predicazioni siano principiate almeno dalla Festa di tutti i Santi, & proseguite in tutti li giorni festivi fino alla terza Festa del Santo Natale, dichiarando in oltre, & espressamente determinando, che sotto questa medesima legge sieno, & s'intendano compresi anche quei Predicatori generali già approvati, & che non hanno conseguito fin ora il grado di Magistero. Saranno ancora approvate per requisiti come sopra le Predicazioni Quaresimali, che averanno fatte per una sol volta rispettivamente nelle infraferite Chiese Cathedrali, cioè Ancona, Aquila, Aversa, Bari, Bergamo, Bologna, Brescia, Capua, Catanzaro, Celsena, Chieti, Colenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Messina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Perugia, Pesaro, Piacenza, Pisa, Pistoja, Prato, Rimini, Roma, in una delle Basiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, & Viterbo, siccome ancora si approveranno in tal forma i Quaresimali, che sogliano da Noi darsi per le Chiese dell'Ordine esistenti nelle suddette, & in altre Città, riservando al nostro arbitrio di approvare in qualità pure di requisito l'annuale di Genazzano per la venerazione, che portamo a quel Santuario.

§. 2. Præterea in eadem expositione subjuncto, quod ipse Nicolaus Antonius Prior Generalis præmissa quo firmius subsisterent, & exactius servarentur, Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias in præmissis opportune a Nobis provideri summo opere desiderabat.

§. 3. Nos ipsius Nicolai Antonii Prioris Generalis supplicationibus benigne inclinati, prædictum Decretum super designatione dictarum Urbium Italiae, quæ pro concione Quadagesimali, & annuali requisita ad Magisterium in dicto Ordine assequendum insigniores habendæ, & reputandæ debuissent, sicut præmittitur editum, auctoritate Apostolica approbavimus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adiecimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervenissent supplēvimus. Volumus in super, ac eadem auctoritate declaravimus Decretum prædictum etiam locum habere quoad Fratres dicti Ordinis, qui post decennium concionum huiusmodi cum approbatione ejusdem Ordinis Priorum Generalium ipsius Nicolai Antonii antecessorum iam expletum tamen ad Magisterii lauream promoti fuerint in eo comprehendendi itaut concio-

Dei prædi-
cassent.

In ultimo
tum Cap.
Ge. designa-
te Urbes
nominatim.

Prædicta
confirmari
petit Prior
Generalis.

Benigne
præfavit
Clemens.

nes ab eis peractæ etiam a dictis Prioribus Generalibus approbatæ vim legitimi ad præmissa requisiti non obtinerent, nisi in aliqua ex designatis Urbibus habitæ fuissent, & alias prout in nostris de super in simili forma Brevis die 10. Novembris 1733. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus ubi dicitur contineri.

§. 4. Quoniam autem, sicut d. Nicolaus Ant. Prior Gen. Nobis nuper exponi fecit, inter cetera requisita pro assequendo gradu Magisterii hujusmodi, lectio S. Scripturæ, quæ in Ecclesia S. Augustini de eadem Urbe Ordinis prædicti habetur, quæ maximi laboris est comprehensa, minime reperitur, ac insuper in supradicto Capitulo generali (licet in memoratis nostris literis id minime expressum fuerit) sancitum fuit, quod intra decennium Prædicationis unusquisque ex Prædicatoribus prædictis omnino in aliqua ex Civitatibus nempe Urbis prædictæ Bononiæ, & Florentiæ absque ulla indulgentia pro assequendo gradu Magisterii prædicti verbum Dei prædicare deberet, ipse Nicolaus Antonius Prior Generalis Civitatem etiam Paduanam intuitu Universitatis Studii generalis, quæ in ea existit, comprehensam etiam esse per Nos declarari plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur dictum Nicolaum Antonium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cetero licet inter alia requisita in Decreto Capituli Generalis supradicti præfinita, & Prædicatoribus generalibus ejusdem Ordinis pro assequendo gradu Magisterii præscripta lectio Sacre Scripturæ pro tempore in Ecclesia S. Augustini de eadem Urbe dicti Ordinis comprehensa non sit, nihilominus non solum lectio prædicta cuicumque ex Fratribus ipsius Ordinis, qui eam in dicta Ecclesia peregerit, ad supradictum effectum suffragetur, & suffragari debeat, verum etiam quot annis illam expleverit, tot anni pro requisitis prædictis computentur, auctoritate prædicta tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 6. Ac insuper pari auctoritate volumus, & præcipimus, ut unusquisque ex eisdem Fratribus intra decennium prædicationis, ut præmittitur, pro hujusmodi effectu præscriptum in quibuscumque Civitatibus supradictis explendum in aliqua omnino Civitatem, sive Urbis nostræ prædictæ, sive Bononiæ, sive Florentiæ, sive Paduæ verbum Dei pro assequendo gradu hujusmodi prædicare debeat, & teneatur, alioquin Conciones per eum peractæ vim legitimi ad præmissa requisiti non obtineant.

§. 7. Occurrentes eisdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inconcussè observari, illisque respective plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit supradicti Ordinis, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apo-

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Aprilis 1739. Pont. Nostri Anno Nono.

Jubilæum pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium Divinam opem contra Turcas, & Pestem implorantibus.

CLEMENS PP. XII.

Universis Christifidelibus præfentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. Quam in omnibus fere Sacre Scripturæ paginis ad eruditionem unicuique traditam doctrinam, luculentissimis tum veteris, tum novi Fœderis exemplis comprobata, confirmari in dies experimur, ut omnem in Deo nostro repentes fiduciam, opportunum ad avertenda propulsandaque quæcumque impendentia mala per salutaris poenitentiae lamenta, jejunia, elemosinas, sinceræque obsecrationes a misericordiarum Patre, & Deo totius consolationis auxilium præstolemur; hanc etiam in Christifidelium mentibus instam semper & venerata tamquam Fidei galeam, & inexpugnabile salutis scutum in omnibus angustiis assumere deest unumquemque; Catholica certe Ecclesia tum maxime se obstrictam esse novit, cum aut gravissimas urgere necessitates, aut adversus Christiani nominis Cultores ab infensissimis hostibus arma inferri, calamitatelque, & excidium intentari animadvertit.

§. 2. Nos autem, quibus plane immerentibus suprema omnium Ecclesiarum sollicitudo, & cura a Pastorum Principe Jesu Christo demandata est, cum bellum, tertius jam annus est, ex quo exarserat, in Hungaria periculossimum cum Turcarum Tyranno agitari inaudivissemus, tum privatis, tum publicis indictis precibus Dominum Deum Exercituum exoravimus, ut mitteret auxilium suum de Sancto, & effunderet iram suam in Gentes, quæ in fortitudine sua gloriabantur. Hoc idem elapso anno non intermissis obsecrationum studiis præstare non omisimus.

§. 3. Quoniam autem tantum bellum majoribus, quam antea, viribus ex toto Oriente comparatis, & efferaciori rabie ab Othomano furore hoc anno instaurari, pestemque adhuc durare accepimus: primum quidem in humilitate cordis nostri cum gemitibus, & lacrimis prosternimus preces nostras ante faciem Dei nostri, ut respiraret in hereditatem, quam acquisivit sanguine suo; deinde vero quæcumque potuimus, industriz opisque consilia, & auxilia alacri studio conferre curavimus. Tandem scientes concordem supplicantis Ecclesiæ ad Dominum Orationem potentiorē, quam cetera, esse, ut ponat ille oculos suos ad placandum, & liberandum populum suum ab iis, qui confidunt in quadrigis, & in equitatu suo, & in multitudine Bellatorum: publicas quoque preces iterum, sed ardentiori Charitatis fervore conjunctas in universa Italia eique Insulis adjacentibus indicendas esse arbitramur: ut Dominator Cælorum, qui pius, & misericors est, & propitiatur invocantibus se in veritate

Dat. die 10.
Aprilis 1739.
An. IX.

CCLVI.

In calamitatibus recur-
rendum ad
Deum Scrip-
tura docente
erudimur.

Orto itaque bello in
Hungaria
infesta a
Pontifice
privatæ sup-
plicationes.

Ingravescente autem
hujusmodi
bello eas pub-
licas esse
statuit.

Modo sup-
plicat decla-
rari Lectio-
nem S. S. rip-
turæ in Ec-
clesia S. Au-
gustini de
Urbe per de-
cennium fa-
ciendam suf-
ficere ad
Lauream
consequen-
dam Pata-
viumque in-
ter principa-
le. Urbes ad-
numerari.

Sicque de-
clarat Pontifex.

Etiā
quoad Civi-
tatem Pata-
vinam.

Clausula ad
stabilendam
prædictorum
omnium ob-
servantiam.

Derogatio
contrario-
um.

Deus noster, & non secundum armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam, benedicat Nos, ac tueatur; & metuant eum Adversarii nostri, & confundantur, & dispareant, & fiat pax in diebus nostris, & letemur in salutari suo. Verum, ut Orationum suffragia accepta sint in conspectu Dei nostri, & fructuosius omnia peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, ecclesiæ manerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

Jubilæum
universale
indicit in
Urbe.

§. 4. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ac illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, omnibus, & singulis utriusque Sexus Christifidelibus, tam in hac alma Urbe Nostra, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus hujusmodi degentibus, quorum iis, qui in prædicta Urbe Nostra solemniter Processioni Dominica prima mensis Maii proxime venturi, in qua Inventionis Sanctissimæ Crucis D. N. J. C. festum celebratur, ab Ecclesia S. Mariæ in Vallicella nuncupata de eadem Urbe ad Basilicam Principis Apostolorum in Vaticano, universo interveniente Clero, & Populo, agendæ devote interfuerint; vel S. Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesiæ, seu Basilicæ, vel earum aliquam intra spatium duarum hebdomadarum, a prædicta Dominica inchoandarum, & usque ad Dominicam Pentecostes inclusive decurrendarum saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra effuderint, ac quarta, & sexta feriis, & Sabbatho alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumperint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint.

Extra Urbem præscripta forma illud assequendi.

§. 5. Ceteris vero extra Urbem prædictam, ut præmittitur, degentibus, qui Ecclesiæ ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæc nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatium duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios ut præfertur, faciendæ decurrendarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feriis, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, partiterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam SSima Communionem refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & Remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & largimur.

Quid peregrinandum sit a Navigantibus statuit.

§. 6. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, superscriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint & valeant: Regularibus autem personis utriusque Sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis, quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum ali-

qua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus erogare possit, eaque injungere, quæ ipsi Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

§. 7. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque Sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab Excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis & Sedi Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & alias per quæcumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocumque relevatis, in foro Conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, in junda tamen eis, & eorum cuilibet in prædictis omnibus casibus penitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 8. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

§. 9. Non intendimus autem per præsentis super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quomodocumque contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentibus, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælati, seu Judice Ecclesiastico, etiam eorum nomine speciatim non expresso excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dd. duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore esistenti reservatur, ut nec etiam similes; vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate

Facultatem impertitur eligendi sibi Confessarium cui peculiare tribuit facultatem.

A Patriarchis ceterisque Episcopis hujusmodi Jubilæum publicari præcipitur.

Reservatio casuum.

Derogatio contrarium.

alia

alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum praemissorum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
danda fides.

§. 11. Ut autem praesentes nostrae, quae ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut eandem praesentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, ubique locorum, ut praefertur, eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. die 15.
Aprilis 1739.
An. IX.

Darum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Aprilis 1739. Pontificatus nostri Anno nono.

D. Card. Passioneus.

CCLVII.

Commissio Archiepiscopo Mexican., ut declararet Tertiarios Ord. FF. B. Mariae de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae aliis Ordinibus adscriptos omnium Ordinum promiscue Indulgentis uti posse.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

In Indiis institutus Tertius Ordo Carmelitarum Discalceatorum.

§. 1. **N**uper pro parte dilecti filii Vincentii a Conceptione Fratris expresse professi, ac Procuratoris Generalis Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae Nobis expositum fuit, quod in quamplurimis ex Conventibus Ordinis, & Congregationis hujusmodi in Indiis existentibus in vim privilegiorum eidem Ordini a fel. rec. Nicolao V. & Bonifacio VIII. concessorum, & a Sixto IV. & Clemente idem VIII. Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris confirmatorum tertius Ordo ejusdem B. Mariae erectus, & institutus reperitur.

Huic se adscribere nonnulli Tertiarii Ordinis S. Francisci, qui cum ex hoc Ordine expuncti forent a Superioribus, recursum habuerunt ad Archiep. Mexican.

§. 2. Verum quia non pauci ex Tertiariis praedictis Tertio Ordini Fratrum Minorum S. Francisci adscripti existunt, in Oppido Civitate nuncupata de Toluca Mexican. Diocesis dubium excitatum fuit, an Tertiarii utriusque Ordinis hujusmodi Indulgentiis, gratiisque spiritualibus promiscue frui possent, & licet primodicti Ordinis, & Congregationis Superiores nullam in hac re difficultatem haberent, nihilominus Tertiarii ejusdem S. Francisci absque ulla ratione non solum contradicere, verum etiam ex eorum libris omnes illos, qui Tertio Ordini B. Mariae hujusmodi adscripti erant, deleri ausi fuerunt. Quare dicti Tertiarii B. Mariae de Monte Carmelo, qui saeculares existunt, & privilegio fori minime gaudent, sed tantummodo Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium indulto fruuntur, ea de causa ad Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Mexican. recursum habuerunt, qui auditis rationibus hinc inde deductis, consideransque charitatem, piisque devotionem Christianissimum erga Regulares Ordines non esse restringendam, sed omnibus ad animarum salutem modis amplificandam, mandavit Tertiarios B. Mariae praedictos reintegrandos.

Archiep. declaravit, illos esse reintegrandos.

grandos, & Tertio Ordini S. Francisci, unde delicti fuerant iterum adscribendos esse.

§. 3. Quamvis autem mandatis praedictis Tertiarii S. Francisci praedicti paruerunt, excitataque controversia utrinque composita fuerunt, tamen dictus Vincentius Procurator Generalis ad auferendas perturbaciones, confusionesque, quae ea super re in posterum exoriri possent, Instituto Ordinis, & Congregationis hujusmodi hoc unum spectanti, ut ejusdem Ordinis, & Congregationis Tertiarii quodcumque aliud medium ad illorum salutem conducens suscipiant, & in illo perseverent, inhaerens, Tertiarios utriusque Ordinis, sive alteri, ex dictis, sive cujuscumque alii adscriptos omnibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus promiscue gaudere per Nos declarari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus exiit, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, ad quos supplicem libellum Nobis porrectum remisimus, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, audierunt, consilio, eidem moderno, & pro tempore existenti Archiepiscopo Mexicano per praesentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, ad supradictam declarationem juxta petita, auctoritate nostra Apostolica pro suo arbitrio & conscientia gratis deveniat, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinum praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Maii 1739. Pont. nostri Anno IX.

Procurator Generalis Discalceatorum hanc sententiam a Pontifice petit confirmari.

De consilio itaque Congregationis Concilii committit Clemens d. Archiep. ut praefatam declarationem publicet.

Haec Literas perpetuo praecipit observari.

Derogatio contrarium.

Dat. die 13. Maii 1739. An. IX.

CCLVIII.

Subsectio Militiæ Beatæ Mariæ de Montefia Con-
silio Ordinum a Rege Catholico instituto.

C L E M E N S P P. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Adrianus
VI. & Six-
tus V. Regi-
bus Catholi-
cis Militia-
rum de Spa-
tha, de Alca-
trava, de
Calatrava,
& de Montefia
admini-
strationem,
& regimen
committit.

Extincto
Consilio Re-
gni Arago-
niæ Philip-
pus V. Mi-
litiam de
Montefia
Consilio Or-
dinum uni-
vit.

Ac per Præ-
fidentem di-
cti Consilii
cum pecu-
liaribus Dif-
finitionibus
gubernari
voluit.

§. 1. **N**uper pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nobis expositum fuit, quod dudum fe. re. Adrianus Sextus per quasdam suas sub Plumbo quarto Nonas Maii anni 1522. administrationem militiarum S. Jacobi de Spatha, de Calatrava, & de Alcantara Regno Castellæ, & Legionis; ac Sixtus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri per suas itidem sub Plumbo die 15. Martii 1577. expeditas literas alterius militiæ Beatæ Mariæ de Montefia filialis supradictæ de Calatrava Regno Aragoniæ, seu illorum Regi pro tempore existentis nonnullis tunc expressis causis perpetuo conjunxerunt, & incorporarunt, ac omnimodam facultatem, & potestatem, ea quæ dictarum militiarum spiritualia concernerent, per personas supradictarum omnium militiarum regulares per eisdem Castellæ, & Legionis, ac Aragoniæ Reges ad illorum nutum amovibiles deputandas, probe, & laudabiliter exercere facere deberent, & tenerentur; Quibus sic deputatis personis omnia, & singula, quæ dictarum omnium Militiarum Magistri, etiam pro tempore existentes in eisdem spiritualibus de Jure, consuetudine, aut alias quomodolibet facere, gerere, exercere, disponere, mandare, ordinare, & exequi poterant, & consueverant faciendi, gerendi, exercendi, mandandi, disponendi, ordinandi, & exequendi etiam perpetuo tribuerant, & alias prout in eorundem Adriani, & Sixti Prædecessorum expeditis literis, quarum tenores, præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Militia vero Beatæ Mariæ de Montefia hujusmodi ad usque annum 1707., in quo memoratus Philippus Rex Consilium Regni Aragoniæ in Civitate Valentia erectum, per quod militia hujusmodi administrabatur penitus extinxit, abrogavitque, aliter, atque supradictæ militiæ gubernabantur, administrata fuit. Præterea Regia Aragoniæ, & Valentia iisdem absque ulla differentia legibus, quibus Regnum Castellæ regitur, ceperunt moderari. Idem Philippus Rex Clientas, seu dependentias dictæ Militiæ Beatæ Mariæ de Montefia Regis Ordinum hujusmodi consilio univit, & incorporavit, & ad dictum Ordinum Consilium cognitionem rerum temporalium militiæ hujusmodi, & ad illius Assessorum Generalem rerum spiritualium, prout antea Consilium Aragoniæ antequam suppressum fuisset, peragebat, spectare voluit, & totum id usque ad obitum tunc in humanis agentis Vincentii Monferrat ultimi Assessoris Generalis Militiæ de Montefia hujusmodi permanfit.

§. 2. Quoniam autem d. Philippus Rex exoptans, ut dicta Militia B. Mariæ de Montefia tam in spiritualibus, quam in temporalibus, prout alia supradictæ Militiæ gubernentur, cum hujus tamen Militiæ particularium Diffinitionum observantia in posterum, extincto tamen illius assessoris Generalis officio, administraretur, ac propter reductionem Regnorum Aragoniæ, & Valentia gubernio Castellæ, ut præmittitur, administratio Militiæ Beatæ Mariæ de Montefia hujusmodi Regio Ordinum consilio, prout alia supradictæ Militiæ existunt, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tum pro decisione causarum ad eandem Militiam spectantium, tum pro modo nominandi informantes, ac videndi, & decidendi probationes Militiæ hujusmodi, necnon mandandi pro reliquis ordinationibus, quas dictus Philippus Rex expedire ju-

dicaverit, absolute subiecta remaneat, & in Civitate Valentia Tribunal locumtenentis Generalis dictæ Militiæ cum qualitate substituti seu dependentis in omnibus, & per omnia dicti Regii Consilii Ordinum cum observantia illius particularium Diffinitionum, sicut præmittitur, remanere debeat, cum conditione, quod Præfident, seu Gubernator Regii Consilii Ordinum hujusmodi inter Ministros dicto Consilii aliquem ex Fratribus militibus expresse professis Militiæ hujusmodi, qui dicto Consilio Regis, & negotiis in eo tractandis necessario interfint semper admittendum, & retinendum curet, proinde ipse Philippus Rex officium Assessoris Generalis Militiæ hujusmodi tam in spiritualibus, quam in temporalibus in posterum prout aliarum primordiarum Sancti Jacobi, Calatrava, & Alcantara Militiarum cum supra expressis conditionibus ad dictum Consilium Ordinum spectare, & ad hunc effectum prædictæ Sixti, seu aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus derogari plurimum desiderat.

§. 3. Nobis propterea ejusdem Philippi Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus benigne consulere, ipsumque Philippum Regem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad quos supplicem libellum nobis porrectum remisimus, qui votum dilecti filii nostri Ludovici S. R. E. prædictæ Presbyteri Cardinalis Belluga nuncupati, ad hujusmodi negotium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati perpenderunt, consilio, officium Assessoris Generalis Militiæ Beatæ Mariæ de Montefia cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, præminentia, jurisdictione, dependentia, annexis, & connexis ad effectum præsentium spectantibus, & pertinentiis, quibus Assessores Generales pro tempore existentes Militiæ hujusmodi ante deputati uti fuerunt, auctoritate Apostolica tenore præsentium abolemus, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacamus, ac ex nunc pro tunc revocatas, cassatas, irritas, & annullatas existere, & fore decernimus, & declaramus, eandemque Militiam Beatæ Mariæ de Montefia hujusmodi in futurum tam quoad temporalia, quam quoad spiritualia gubernari a Consilio aliarum supranunciarum Militiarum, & ad instar illarum cum præfervationibus supra expressis, auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, volumus, & mandamus; Ita tamen, ut assistentia Fratris Militis expresse professi dictæ Militiæ de Montefia cum regis Ministris memorati Consilii Ordinum esse debeat suffragando cum eisdem quin pro diversitate negotiorum ejus assistentia variari possit. Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 5. Decernentes eandem præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et Pontifi-
ci supplicat
pro hujus
stabilimenti
approbatio-
ne.
Petitis an-
nuit Pontifex.

Sicque sem-
per, & ubi-
que servari
præcipit.

§. 6. Non

ANNO
1739.

Derogat ob-
stantibus.

Dat. die 22.
Maii 1739.
An. IX.

CCXLIX.

Proœmium.

Per Provin-
ciam Lombardiam unita
inſimul Collegia duo Ci-
vitatis Mediolani. cum
appoſitis condi-
tionibus.

Congrega-
tioni Con-
cili dictas con-
ditiones pro-
puit confir-
mandas.

D. Congre-
gatio rem
remiſit ar-
bitrio Archie-
piſcopi.

CLEMENS DUODECIMUS. AN. IX.

289

ANNO
1739.

§. 7. Non obſtantibus quatenus opus ſit dicta Sixti, aliiſque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ militiæ etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Maii 1739. Pont. noſtri Anno IX.

Confirmatio nonnullarum Conventionum pro Provincia Lombardiæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Collegia, & Seminaria, in quibus adoleſcentes a teneris annis antequam a vitiorum contagione aſſentur, ad pietatem, ac Religionem informari ſolent, quantum ad mores compoſitionem, ſacrarumque Doctrinarum eruditionem in Catholica Eccleſia utilitatem attulerint ſemper cogitantes, eorumdem inſtitutionem quantum cum Domino potuiſſimus, promovere, atque incrementa provehere, & adaugere ſtatuiſſimus, necnon quæcumque ad ipſorum commodum conducentia ſive pacta, ſive uniones, ſive conventiones quocumque modo, ac tempore inſita Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore, cum a Nobis petitur libenter communiri ſtatuiſſimus, & geſſimus.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Præpoſitus Provincialis Provincia Lombardiæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum, quod Collegio a Clericis Regularibus Congregationis huiusmodi in Civitate Mediolanenſi ad educandos, inſtituendiſque tam in pietate, quam in humaniorum, bonarumque artium ſtudiis nobiles Convictores erecto, cum alterum ſimile ſubinde Collegium, quod in eadem pariter Civitate juxta piam diſpoſitionem quon. Petri Antonii Longone ſub eorumdem Clericorum Regularium regimine, ac literaria diſciplina fundandum erat, eidem unitum, & incorporatum fuerit. Unio, ſeu incorporatio huiusmodi inter dilectos filios Joſephum Mariam Olivazzi Clericum Regularem Congregationis prædictæ Rectorem primodicti Collegii, & Deputatos Collegii ſic erigendi ſub nonnullis Conventionibus, & mutuis ceſſionibus concordata fuit.

§. 2. Ipſe vero Joſephus Maria, ut nihil omitteret, quod ad dictarum conventionum, mutuarumque ceſſionum ſtabilitatem conſervandam conducere ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum pro approbatione, & confirmatione earundem conventionum, & ceſſionum ſupplicem libellum porrexit.

§. 3. Quæ ſane Congregatio Cardinalium auditis prius dilectis quoque filiis Præpoſito Generali dictæ Congregationis, ac Vicario in ſpiritualibus Generali Venerabilis Fratris Archiepiſcopi Mediolanenſis commiſſit eidem Archiepiſcopo, ut veris exiſtentibus narratis ſupradictam Collegiorum

unionem cum conditionibus inſitis, addito tamen pacto reverſivo, & regressus ad primæva jura in caſu inobſervantiæ pactorum, ſeu diſſolutionis unionis pro ſuo arbitrio, & conſcientia approbaret, & confirmaret.

§. 4. In vim vero decreti huiusmodi dilectus pater filius Jo. Baptiſta Campagnoli Vicarius Generalis Archiepiſcopi Mediolanenſis vigore facultatis a prædicta Congregatione Cardinalium Archiepiſcopo Mediolanenſi prædicto attributæ, ad huiusmodi negotium Subdelegatus Apoſtolicus confirmavit, & approbavit ſupradictam unionem cum conditionibus tenoris, qui ſequitur videlicet: -- Joannes Baptiſta Abbas Campagnoli J. U. D. Protonotarius Apoſtolicus Curiæ Archiepiſcopalis Mediolani Vicarius Generalis, & in hac parte Subdelegatus Apoſtolicus, ut infra.

§. 5. Viſis præſentibus Sacræ Congregationis Eſtorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum porrectis pro parte Rev. Patris Rectoris Collegii Nobilium Imperialis nuncupati Mediolani una cum Decreto ejusdem Sacræ Congregationis diei vigefimæ ſecundæ Menſis Novembris proxime præteriti directo pro executione Illmo, & Rmo Dno Archiepiſcopo Mediolani, necnon Subdelegatione in Nos facta ad illud exequendum tenoris ſequentis videlicet:

§. 6. Eſſi, e Rmi Signori -- Don Giuſeppe Maria Olivazzi Chierico Regolare di S. Paolo Rettore del Collegio Imperiale de Nobili in Milano Oratore Umiliſſimo dell' EE. VV. affine di unire con evidente utilità al ſuo Collegio quaſi privo d' ogni reddito altro Collegio detto Longone in proſſimo da erigerſi da Perſone laiche dotato di molti fondi fruttiferi in guiſa, che ambedue formino un ſol corpo ſotto la perpetua direzione de nominati Religioſi ha concordate colli Deputati dell' altro Collegio alcune Capitolaſioni qui appreſſo deſcritte, nelle quali alli num. 1. 3. 9. ſi cede a Conſervatori di detto Collegio Longone il dominio, ed amminiſtrazione di quei pochi beni, che poſſedeva il primo Collegio da ſervirſene però ſempre in uſo de Padri, e Convittori di detto Collegio, che però per poter venire a detta ceſſione validamente ſupplica umilmente l' EE. VV. dell' opportuna ſacoltà &c.

Capitolaſioni.

§. 7. Eſſendoli dagl' Illmi Signori Conſervatori del Collegio Longone ſotto giorno il primo Ottobre 1723. conceſſa in aſſiſto a molto RR. Padri Barnabiti la Caſa grande in Parochia di S. Aleſſandro di ragione dell' Eredità Longona, in cui aprire poteſſero un loro Collegio de Nobili, quale taſſeſſe ſtrada allo ſteſſo Collegio Longone in quel tempo, che detti Signori Conſervatori aveſſero ſtimato proprio d' aprirlo, e tale accordo fu fatto con quella aſſiſtenza a detti RR. PP. preſſata, e con i patti ſtabiliti, che riſultano dalla Scrittura privata di detto giorno, ed anno.

Eſſendoli pure nel 9. Capitolo di detta Scrittura convenuto, che la ſuddetta conceſſione aveſſe in ſuo fine quando foſſero ſoddiſatti detti Signori Conſervatori de loro crediti verſo detti RR. PP., e determinateſſero di voler aprire detto Collegio Longone, oltre molte altre conventioni in progreſſo ſeguite, delle quali conſta per alcune ordinazioni capitulari dell' 13. e 17. Marzo, e 29. Giugno dell' Anno 1725. paſſato.

Ed avendo ora li preſentanei Signori Conſervatori doppo diligente ſcandaglio dello ſtato dell' Eredità Longona deliberato di aprire nell' Anno preſente 1737. detto loro Collegio Longone, ed in conſeſſenza di porre fine alla præcedente conventione, del che paſſatane la notizia a detti molto RR. PP. abbino ſtimato proprio di fare varie propoſizioni, con che foſſe ad eſſi conceſſa in perpetuo la direzione di detto Collegio, quali rico-

Vicarius
Generalis ab
Archiep.
Subdelega-
tus eas con-
firmavit.

Litteræ teſti-
moniales rei
geſtæ.

Supplex Li-
bellus Con-
gregar. Con-
cili a præſa-
to Provin-
ciali porre-
ctus.

Conventio-
nes inter u-
trumq; Col-
legium inſitæ.

nosciute da Signori Conservatori degne della loro approvazione, come è parso a medemi di non poter destinare a detto Collegio Direttori più degni per il regolamento del medemo e più confacenti alla mente del fu Nobile Signor Segretario Pietro Antonio Longone Fondatore, quale dimostrò tutta la confidenza ne medesimi Padri, ordinando che li Collegiali fossero allevati alle loro Scuole. Perciò si è venuto alla presente scrittura di convenzione, ed accordo, in cui.

I. In primo luogo atteso gl' infraferitti patti corrispettivi, e reciprochi l'una e l'altra Parte, si fa per interamente sodisfatta di quanto rispetto alli Signori Conservatori hanno sovvenuto, e dovrebbero conseguire anche per fitti di Case dell' Eredità Longona godute da detti RR.PP. ad uso del loro Collegio, e li molto RR.PP. di quanto hanno speso, ed altro nelle Case di detto Collegio, e nella provizione de mobili stimati del valore di Lire trentadue mille novecento sessantaotto, e soldi 14. dico Lire 32968. 14. quali saranno per l'avvenire di piena ragione, e dominio del Collegio Longone, e dovranno successivamente mantenersi da' molto RR.PP. Direttori, come abbasso col prodotto delle Dozzine, ed altri emolumenti, che potranno ricavarli da' Sig. Convittori, quali veranno educati in detto Collegio: la stima de quali mobili si consegna presentemente in forma probante da conservarsi nell' Archivio dell' Illmo Capitolo di detto Collegio Longone.

II. Per l'avvenire il Collegio dovrà chiamarsi il Regio ed Imperial Collegio Longone esponendosi ne' Luoghi che li Signori Conservatori stimeranno più propri le armi di S. M. CC. sotto la di cui protezione, anche in seguito della mente del Fondatore dovrà perpetuamente conservarsi, come pure dovranno, dove sarà più conveniente a giudizio de Sig. Conservatori esponersi le Insegne Gentilizie del fu nobile Sig. Segretario Pietro Antonio Longone Fondatore del medemo Collegio.

III. Il Dominio di detto Collegio, e suoi Beni tanto presenti quanto futuri, e la totale amministrazione delle rendite s'intende riservato all' Illmo Capitolo composto da Sig. Conservatori, esclusa ogni, e qualunque ingerenza de detti Padri, con dichiarazione però, che le dette Dozzine, ed altri Emolumenti procedenti dalla direzione del Collegio debbano passare alle mani del molto R.P. Rettore pro tempore per valersene nella manutenzione de PP. Sig. Convittori, Servitù, ed altri usi di detto Collegio dando ogni anno tutti li conti dell' entrata, & uscita all' Illmo Capitolo, o a quello, o a quelli de Sig. Conservatori, che saranno dal medemo a tal effetto delegati, senza che mai per alcun tempo, o per alcuna causa possa proporsi eccezione alcuna per iscusarsi, meno elimersi dal sudetto rendimento de conti ogn' anno; Rispetto poi alla Casa, e beni di Castellazzo de Barzi, che furono acquistati per Istromento del giorno 14. Luglio 1736. rogato dal Notaro, e Causidico di Milano Sig. Dottor Antonio Gio. Battista Besozzi a nome del Collegio Imperiale de PP. Barnabiti, si dichiara, che detto acquisto sia stato fatto con previa intelligenza, ed utilità, comodo, e Conto del Collegio Longone, al quale effetto dal M.R.P. Rettore Olivazzi è stato consegnato il sudetto Istromento con tutte le Scritture attinenti al medemo per riporle nell' Archivio dell' Illmo Capitolo del detto Venerando Collegio Longone, e come che il motivo di fare detto acquisto fu quello di avere una Casa di Villa per li Sig. Convittori nel tempo delle Vacanze, nè essendo facile, e comodo alli Illustrissimi Sig. Conservatori il maneggio de sudetti Beni, quale all' incontro riuscirebbe meglio alle mani del Padre Rettore pro tempore, anche per convertire li frutti in uso de Signori Convittori;

perciò la sudetta Casa, e Beni di Castellazzo saranno in amministrazione delli molto RR.PP. Rettori pro tempore, unendo li Frutti de medemi Beni col prodotto delle Dozzine ed altri Emolumenti come sopra, per renderne conto come sopra, restando a carico de medemi PP. Rettori di compire ancora con detto prodotto l'interesse dovuto a PP. Somaschi, ed ogni altro carico spettante a detti Beni, il prezzo de quali dovrà pagarsi nella maniera, che si spiegarà sotto il Cap. 7.

IV. La direzione poi di questo Collegio in perpetuo colle sudette ed infraferitte condizioni si trasferisce in detti molto Reverendi Padri tenendo li Sig. Conservatori per fermo, che intieramente corrisponderanno alla confidenza in loro dimostrata da Sig. Conservatori, e dal Fondatore medemo, e nel regolamento de Sig. Convittori, e nella elezione de soggetti per tempo.

V. Per formare col beneficio del tempo un Collegio Regolare, assegnerà l'Illustrissimo Capitolo del detto Collegio Longone di mano in mano che anderà occorrendo le Case proprie, ed acquisterà l'altra (come, e quando più chiaramente si spiegarà abbasso nel Cap. 9.) che sono necessarie in conformità del disegno comunicato al detto Illustrissimo Capitolo, e che al medemo si consegna per copia autentica da riporsi, e conservarsi nel di lui Archivio, riservandosi li detti Sig. Conservatori in detto Collegio una Sala destinata per li Capitoli da farsi ogni mese a tenore delle ordinazioni Capitolari, ed anche di più se porterà il caso; con facoltà ad ognuno de Sig. Conservatori di chiamarlo quando sarà spediente, ed in questa Sala, se così stimeranno li Sig. Conservatori potranno riporvi li loro Archivi, le Chiavi del quale resteranno sempre presso quel Sig. Conservatore, che secondo l'Istituto deve essere Segretario Decano della Cancelleria Segreta.

VI. Delle rendite de Fondi, ed altri effetti del Collegio Longone si riservano li Sig. Conservatori annue Lire tre mila di netto per risorla del medemo, affine massimamente di reintegrarlo di quelle, che per causa della sudetta Fabrica verranno a diminuirsi, o per l'assegno delle Case proprie, o per l'acquisto delle altre bisognevoli, con dichiarazione ancora, che fra tanto per l'uso delle Case, delle quali attualmente si valgono i sudetti RR. PP. ad uso del Collegio in avvenire non pagaranno fitto alcuno.

VII. Il di più di dette rendite oltre le Lire tre mila riservate come sopra, che potesse avanzare di tempo in tempo, d'anno in anno, dall' Illustrissimo Capitolo dovrà farsi passare al Padre Rettore pro tempore corrispettivamente a che li PP. mediante l'uso del godimento del Collegio senza fitto, ed il prodotto delle Dozzine, ed ogni altro emolumento da ricavarli per causa, ed occasione dell' educazione de Signori Convittori, saranno tenuti a cinque intiere Dozzine, o dieci mezze Dozzine ad arbitrio de Signori Conservatori per altri tanti Sig. Alunni da eleggersi da medemi Sig. Conservatori, e per la manutenzione de mobili, come pure per la Fabrica del Collegio a cui dovranno ridursi le Case esistenti, e da comprarsi come sopra, e finalmente per il pagamento del Capitale, prezzo della Casa, e Beni di Castellazzo, al quale effetto molto conta sopra le intenzioni, che ha favorito di dare col suo prudente, ed applaudito zelo il presentaneo P. Rettore Olivazzi.

VIII. Resterà altresì a carico di detti molto RR. PP. la celebrazione della Messa cotidiana, a cui soggiace la Casa della Confraternità di S. Vittorello, doppo che sarà acquistata da Signori Conservatori per incorporarla nella Fabrica fin tanto col multiplo delle Lire 3000. annue riservate, come sopra, sarà pienamente reintegrata

l'Eredità Longona di tutta l'annua rendita, che resterà diminuita per la sudetta ed ogni altra causa, nel qual caso di totale reintegrazione si dovrà dalla detta rendita ristabilita soddisfare all'elemosina di detta Messa per il tempo allora avvenire.

IX. Per maggior chiarezza, e dichiarazione de Capi precedenti riguardanti le Case, che devano servire alla nuova Fabrica del Collegio secondo il menzionato disegno tanto proprie del Capitolo, quanto da acquistarsi da Sig. Conservatori a conto dell' Eredità Longona, e sempre senza pregiudizio della riserva delle Lire 3000. di detta annua canata destinata alla reintegrazione delle rendite come sopra, si aggiunge, che oltre la Casa grande, e li Casini altre volte goduti dal Cogliati, e dal Signor Dottor Caldara di ragione dell' Eredità Longona presentemente godute ad uso di detto Collegio, ed oltre la Casa nella contrada del fieno acquistata dal fu P. D. Bartolomeo Sitoni di bo. me. come dall' Istromento del 28. Settembre 1728. 22. Febraio 1729. e 3. Agosto 1730. rogati dal Notaro, e Causidico, di Milano Sig. Giuseppe Maria Sitoni, e consegnati da riporsi nell' Archivio del Collegio Longone; quale si dichiara acquistata a commodò di questo Collegio Longone, e di dovere ad esso spettare ed appartenere, dovrà acquistarsi presentemente la Casa del Sig. Lombardi, e di tempo in tempo anche la Casa della Confraternita di S. Vittorello, del Santissimo, di S. Alessandro, del Lucino, e del Signore Rosate, e di S. Giuseppe.

X. Riflettendo però, che la Fabrica non può compirsi in tempo breve, dovendosi ricavare il modo di farla dagli avanzi del maneggio del Collegio e di altre diligenze, che potessero praticarsi da detti RR. PP., nè dovendo il Collegio restare superfluamente caricato di Case inutili sino che venga il tempo del bisogno, nè aspettare all' ultimo momento gli acquisti di quelle, che di mano in mano possano bisognare, così sarà cura di quel Sig. Governatore, che sarà deputato dall' Illustrissimo Capitolo, unitamente al P. Rettore pro tempore il riconoscere le circostanze nelle quali si ritroverà lo stato della Casa maneggiata dal P. Rettore, e da quello prendere il lume necessario per il principio, e proseguimento della Fabrica, ed acquisti da farsi successivamente.

XI. Perfezionata con l' annua rendita delle Lire 3000. riservate come sopra la reintegrazione totale della rendita attuale dell' Eredità Longona dovrà scaricarsi l'amministrazione del Padre Rettore delle dette Dozzine de Sig. Alunni, e caricarsi alla stessa Eredità Longona, come dovrà farsi la reintegrazione del prezzo sborsato per l' acquisto fatto della sudetta Casa del Padre Sitoni, restano fra tanto li frutti della medema nell' amministrazione de PP. Rettori pro tempore, quali fra tanto saranno tenuti al pagamento delle Tasse, Riparazioni, ed ogni altro spettante a detta Casa, ed il di più delle annue rendite da ricavarsi tanto da propri Fondi, quanto dalle Dozzine, ed ogni altro emolumento come sopra, che risulteranno dall' annuale rendimento de conti, come anche da ogni, e qualunque altra parte, nessuna affatto eccettuata, si dovranno convertire in accrescimento per Alunni da elegerli da Signori Conservatori, o in altro vantaggio, e commodò del medemo Collegio per il sempre maggior di lei splendore, e aviamento in beneficio pubblico a giudizio dell' Illustrissimo Capitolo.

XII. Finalmente tutti, e singoli li predetti pati voglion le Parti, che s'intendano essere come sono corrispettivi fra di loro con obbligo reciproco d' una perpetua inamancabile osservanza, ed esecuzione, anche in via di condizione, senza la quale non si farebbe venuto alla presente convenzione, riportandosi per ogni occorrenza delle cose contenute nella presente convenzione, e principalmente per il caso dell' inadempimento (qua-

le però Iddio mai permetta, che succeda) al supremo giudizio, e cognizione dell' Eccellentissimo Senato, obbligandosi in oltre li PP. infraferiti riportare di questa convenzione la ratifica del R. P. Generale in ogni più ampia forma con interfezione delli presenti Capitoli, e del tenore intiero de medesimi, e quella per maggior abbondanza, non mai perchè si creda necessaria per la validità della medema, attesa la precedente delegazione fatta del detto Reverendissimo P. Generale, quale resta nell' arbitrio dell' Illustrissimo Capitolo. E per fede &c. Milano 26. Marzo 1737.

Sottoscritto D. Francesco Pezzi Proposito di S. Alessandro, e Conservatore.

Sottoscritto Giulio Reyna Conservatore.

Sottoscritto Carlo Maria Cavalli Conservatore.

Sottoscritto Cristoforo Muffone Visconte Conservatore.

Sottoscritto D. Giuseppe Maria Olivazzi Rettore del Collegio Imperiale, e Delegato del molto R. P. Generale.

Sottoscritto D. Francesco Maria Santini Delegato del R. P. Generale attestando la assenza del Reverendo Padre Provinciale Don Melchior Carpani.

Subscript. Ita in Adis est J. C. Petrus Antonius Rufca Not. Act. Curiae Archiepiscopalis Mediolani.

§. 8. Die 22. Novembris 1738. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, attentis relationibus P. Generalis Ordinis Clericorum Regularium S. Pauli, & Vicarii Generalis Mediolanensis, perpenloque voto Eminentissimi Domini Cardinalis Bichii ad hujusmodi negotium examinandum ab eadem Sacra Congregatione deputati benigne commisit Archiepiscopo Mediolanensi, ut veris existentibus narratis, supradictam Collegiorum unionem cum conditionibus superius expressis, addito tamen pacto reversivo, & regressus ad primaviam Jura in casu inobservantiae pactorum seu dissolutionis unionis pro suo arbitrio, & conscientia gratis approbet, atque confirmet.

Signat. A. Cardinalis Gentili Praefect. subscript. C. A. Archiepiscopus Philippen. Secr. Et sigillat.

A tergo subdelegamus D. Vicarium Generalem Nostrum eique vices nostras committimus hac die 24. Decembris 1738. signat. CC. Archiepiscopus.

§. 9. Visis relatione informativa praefatae Sacrae Congregationi per Nos facta sub die 10. nuperime evoluti Septembris, ac Documentis in ea citatis per Oratorem praefatum exhibitis, ex quibus omnibus vera existere narrata comperimus. Harum itaque seria autoritate Apostolica qua fungimur vigore praemissa subdelegationis, omnique alio meliori modo &c. Supradictam Collegiorum unionem, cum conditionibus superius expressis, cum pacto tamen reversivo, & regressus primaviam jura in casu inobservantiae pactorum, seu dissolutionis unionis approbamus, atque confirmamus, & seu deveniendi ad ipsam unionem, ac reducendi ad stipularum, ut supra inter Oratorem, & praefatos DD. Deputatos Collegii Longoni concordata, Ipsimet Rev. P. Rectori facultatem concedimus, atque impertimur, decernentes &c. In quorum &c. Mediolani ex Palatio Archiepiscopali hac die vigesima quarta Decembris 1738. Signat. J. B. Campagnoli Vicarius Generalis, & subdelegatus Apostolicus. Ita in adis est.

J. C. Petrus Antonius Rufca Notarius Aeternus Curiae Archiepiscopalis Mediolani.

§. 10. Interea vero temporis quae praemissa peragebantur, Capitulum generale Clericorum Regularium Congregationis praedictae in Civitate

Commissio per d. Congregationem data Archiep. Mediolan.

Subdelegatio per hunc facta.

Declaratum postmodum in Capitulo Gener. Re-

1739.
Agori Collegii Nobilium privilegia competere accedendi ad Capitula Generalia.

Mediolanen. an. 1737. celebratum fuit, in ejus celebratione ad instantiam dicti Josephi Mariae duo super unionis, & incorporationis dictorum Collegiorum concessione, fuerunt proposita dubia, nimirum an Collegium Imperiale Nobilium Mediolani erectum, inter alia Collegia dictae Congregationis enumerandum esset, & an Reктору dicti Collegii concedendum esset privilegium accedendi ad Capitulum generale. Super quibus responsum fuit affirmative prout ex particula Actuum Capitularium, tenoris, qui sequitur videlicet: Feria V. die 16. Maii 1737. Praeside annuente R. P. D. Marius Maccabei primus Promotor legit supplicem libellum porrectum a R. P. D. Josepho Maria Olivazzi etiam de consensu, & nomine aliorum PP. in Collegio Imperiali Longonense secum commorantium, in quo petebatur, ut Collegium illud hoc anno sufficientibus redditibus in perpetuum firmatum inter alia Congregationis nostrae collegia recenseretur, & Rektor pro tempore Juribus omnibus, ac privilegiis Bononiensis Poenitentiariae Reitoris gauderet; Cumque dictum fuerit supplicem libellum duas petitiones omnino distinguendas continere, utpote quod secunda majore indigeret consideratione, ideo primo facta fuit haec propositio: Proponitur an Collegium Imperiale Nobilium Mediolani erectum, & modo in perpetuum firmatum enumerandum sit inter alia Collegia Regularia Congregationis nostrae sub titulo Reitoris: Et datis calculis Propositio fuit admittenda: Secundo facta fuit haec altera Propositio: Proponitur an Reктору praedicti Collegii concedendum sit privilegium accedendi ad Capitulum generale, & in eodem votum ferendi, & datis calculis conclusum fuit affirmative: Ego D. Vacentinus Viani Clericus Regularis S. Pauli, & admodum R. Patris Generalis Cancellarius superscripta omnia fideliter extraxi, & pro fide me subscripsi cum ejusdem admodum R. P. Generalis majoris Sigilli appositione loco + sigilli.

Provinciale perente.

Praedicta omnia confirmatione Ap. roborantur.

Clausulae ad firmitatem, & observantiam inducendam.

§. 11. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Praepositus Provincialis praemissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desideret.

§. 12. Nos ipsum modernum Praepositum Provinciale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatas existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, praesentibus conventionibus, & cessionibus inter praedictos Josephum Mariam Rectorem supra dicti Collegii, & Deputatos Collegii sic erigendi imitas a memorato Joanne Baptista Vicario Generali Archiepiscopi Mediolanen. in vim facultatis a praedicta Congregatione Cardinalium illi attributae cum omnibus, & singulis in eis contentis approbatas, & concessionem a dicto Capitulo Generali factam, ut praefertur, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplicemus, & sanamus.

§. 13. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & in futurum spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam

Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Collegii praedictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die 22. Maii 1739. Pont. nostri Anno IX.

Derogatio contrarium.

Dat. die 22. Maii 1739. An. IX.

Confirmatio Decreti Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum, quo declaravit non spedare, nec spectasse ad Episcopum Terulensem facultatem benedicendi scapularia, seu parvos habitus B. Mariae de Monte Carmelo non obstante consuetudine, & aggregatos recurrere ad Superiores Ordinis pro nova aggregatione.

CCLX.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiarum, & Sacris Reliquiis praepositorum Decretum tenoris qui sequitur videlicet.

§. 2. Beatissime Pater: Modernus Episcopus Terulensis humilissimus S. V. Orator pari humilitate eidem exponit qualiter in Civitate Terulen. adest Conventus Monialium Discalceatorum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo nuncupatorum, ac jurisdictioni Episcopali subiectarum, in quo ab initio Foundationis mos admissus fuit ubique in Hispania receptus, induendi nimirum Scapularia ab Episcopo uti a legitimo Superiore benedicta, live cum ipsius facultate a Cappellano ordinario, ut usus fert, aliaque ita benedicta mittendi parentibus, propinquis, aut Benefactoribus laicis charitatis, aut gratitudinis officio, pia fide omnibus credentibus, Scapularia, quae ita benedictur, habere Indulgentias a Summis Pontificibus concessas eodem modo, quo ea, quae a Fratribus Discalceatis ejusdem Ordinis beneduntur. Nuper autem cum praedicti Fratres in hujusmodi Civitate Terulen. fundaverint, nihil unquam super hoc actum, dictum, vel in dubium versum est: Sed cum paucis ab hinc diebus Prior in suo Conventu Sermonem Populo dicens non dubitaverit publice asserere nullis Scapularibus, nisi illis, quae ab ipsismet Fratribus beneduntur, ulla Indulgentias competere, vel esse concessas, & aliter facientes, aut sentientes, deceptos esse; ne si hujusmodi propositio ad aures Monialium perveniat, praebat illis ansam dubitandi, seu fundandi scrupulum circa hanc materiam, & praecipue circa validitatem Indulgentiarum. Idcirco humiliter S. V. supplicat, quatenus benigne declarare dignetur, Scapularia ab Oratore, uti a legitimo dictarum Sanctimonialium Praelato, & Superiore, vel ab alio Cappellano facultatem habente, benedicta, ut moris est, Indulgentias praedicto Ordini concessas sine ullo dubio habere, quae utique a gestantibus lucrari valeant, servatis alias servandis, quemadmodum sic diffiniri sperat in summa S. V. clementia. Quam Deus &c.

Congregationis Indulgentiarum Decretum.

Episcopi Terulen. expositio.

1739.

D. Congregationis Decretum.

Procuratoris Generalis Ordinis petio pro dicti Decreti obtinenda confirmatione, quam elagitur Clemens.

Declaratio, ad Superiores Ordinis privative spectare benedictionem Scapularium.

Clausula pro Decreti huius firmitate.

Derogatio contrarium.

Transumptis adhibenda fides.

§. 3. Die 22. Maii 1739. : Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita declaravit, non spectare, nec spectasse ad Episcopum Terulen. facultatem benedicendi Scapularia, seu parvos habitus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo non obstante consuetudine, & aggregati recurrant ad Superiores Ordinis pro nova aggregatione. : L. Episcopus Albanen. Cardinalis Pius Præfectus. Loco † Sigilli. J. Archiepiscopus Tarsen. Secr.

§. 4. Cum autem sicut dilectus filius Vincentius a Conceptione modernus Procurator Generalis Ordinis eorumdem Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Discalearum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ Nobis nuper exponi fecit, ipse non solum Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti, sed etiam ad quamcumque dubitationem, quæ fortasse futuris temporibus super facultate & participatione huiusmodi præcedendam exoriri, & excitari possit, facultatem benedicendi parvos habitus, sive Scapularia, quæ Christifidelibus distribuuntur, & ab ipsis ad finem lucrandi, & participandi Indulgentiis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris illis, & illa gerere solitis concessas ad Superiores Ordinis huiusmodi spectare, & pertinere, per Nos declarari plurimum desideret. Nos specialem ipsi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latitis, si quibus quomodolibet innodatus exsistat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 5. Ac insuper ad præcedendam quamcumque dubitationem futuris temporibus fortasse exoriantur, excitandamque super facultate benedicendi parvos Habitum, seu Scapularia huiusmodi a Confratribus Confraternitatum sub Invocatione B. Mariæ de Monte Carmelo in quacumque mundi parte erectarum, & erigendarum, ac participatione Indulgentiarum, gratiarumque spiritualium per Romanos Pontifices Prædecessores nostros quibusvis Christifidelibus Habitum, seu scapulare huiusmodi gestantibus concessarum ad Superiores Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, seu ad alios ab illis deputandos privative spectare, & pertinere auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes præsentis literas, in eis contenta quæcumque firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & si-

gillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Junii 1739. Pont. nostri Anno IX.

Ut in Priorem Generalem Ordinis Eremitarum S. Augustini eligi possint ii, qui officium Procuratoris, vel Assistentis Generalis exercuerint, nulla expectata temporis vacatione.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CUM alias nempe die 5. Februarii 1733. Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de quæ Apostolicæ potestatis plenitudine statuimus, & ordinavimus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus, ille ex Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui Procuratoris Generalis, aut aliquo quatuor Assistentium Generalium officio perfundus fuisset, in Priorem Generalem ipsius Ordinis immediate, ac nisi prius ob officio huiusmodi per integrum sexennium vacaverit, seu cessaverit, ullo modo eligi possit, & valeret, & alias prout in nostris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum pro inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Nunc vero iustis, & rationabilibus ex causis Nobis notis adductis, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, statutum, & ordinationem huiusmodi a Nobis, ut præsertur factam, expeditasque desuper nostras literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis quibuscumque tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectus penitus, & omnino vacuumus, ac ut in proximo futuro anno 1739. in Conventu S. Joannis Evangelistæ Civitatis Ariminens., prout in Capitulo anno 1733. celebrato statutum fuit, & in quibusvis aliis Capitulis generalibus dicti Ordinis pro tempore celebrandis tam moderni, quam pro tempore existentes Procuratores, & Assistentes Generales, nulla temporis vacatione expectata, necnon illi, & alii quicumque Ordinis prædicti Fratres expresse professi, cujusvis Nationis existentes, si ad id idonei ceteroquin reperiantur, & nullum aliud canonicum eis obstat impedimentum, servatis alias servandis ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in Priorem Generalem dicti Ordinis assumi, & eligi, & sic assumpti, & electi Prioris Generalis huiusmodi officium suscipere, gerere, & exercere libere, & licite possint, respective motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus harum serie decernimus, & ordinamus dictosque Fratres, qui quicquid ex officiis huiusmodi exercuerint, in primum, ac cum, in quo antequam literæ nostræ prædictæ emanassent, erant statum, motu, scientia, & potestate similibus restituimus, & reintegramus, ac in posterum restitutos, & reintegratos esse volumus, & mandamus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut adversus illos apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque

Dat. die 12. Junii 1739. An. IX.

COLXI.

Alias declaratum a Pontifice Procuratorem, & Assistentem Generales eligi non posse in Priorem Generalem, nisi post sexennium vacationis officii.

Dicam tollens declarationem quæcumque pristino restituit juri.

Sicque in perpetuum servari jubet.

juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque
q. e. non ob-
stantibus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & inferis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24
Julii 1739.
An. IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 24. Julii 1739. Pont. nostri Anno IX.

CCLXII.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super prohibitione receptionis de Mulati, & Mestizi in Fratres Provinciæ Mexicanæ ejusdem Ordinis.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo
Generali A-
riminen. ap-
probato
Decretum,
quo cavetur
recipi in Or-
dine Mula-
tos, & Me-
stizos.

§. I. **E**xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius Padilla frater expresse professus, & in Sacra Theologia Magister, ac i rovinciæ Mexicanæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Procurator, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis nuper in Civitate Ariminen. celebrato inter alia Decreta a Ven. Fratre Nicolao Episcopo Ikelano tunc dicti Ordinis Magistro Generali condita, approbatum fuit illud tenoris, qui sequitur, videlicet: Cum compertum sit, summum dedecus nostræ Religionis inferri, si ex ignobili vulgo ad illam admittantur, qui in sæculo suis inhonestis, & depravatis moribus despectum communem merentur, cujusmodi sunt omnes illi, qui vulgo Mulatos, & Mestizos, appellantur, nimisque indecens existimetur, quod illi Animarum, Regimini incumbentes, superiorum sedes occupare finantur; Strictè præcipimus sub poenis a nostris Constitutionibus 2. part. Cap. 1. n. 4. & 8. contra inhabiles recipientes, ut tales imposterum ad habitum Religionis non admittantur: Si vero contra hoc Decretum recipi aliquando contigerit, irritam, & nullam ipso facto receptionem, & Professionem fore declaramus: Non enim est animus Religionis illos admittere, & veluti filios habere, quos Respublica Sæcularis tanquam infamiæ nota affectos contemnit, & ob propriam vilitatem ab officiis honorificis excludit. Quapropter omnibus in futurum Religionem ingressuris ante receptionem ad habitum, & Professionem, hoc nostrum mandatum notificari præcipimus. Similiter prohibemus dictos Mulatos, & Mestizos (si qui in dicta Provinciâ jam fuerint admissi) deinceps ad officia cum cura animarum assumi sub poenis ipso facto incurrendis nullitatis electionis, aut nominationis, & quoad eligentes, & nominantes, præ-

vationis vocis activæ, & passivæ per decennium, quod olim respectu ad dictos mulatos præceptum a nostro Prædecessore Fulgentio Travalloni in suis Decretis anno 1688. pro dicta Provinciâ expeditis.

§. 2. Cum autem sicut dictus Ignatius Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communi summopere desideret.

§. 3. Nos ipsum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta a prædicto Nicolao Episcopo, & Magistro Generali condita, & a Capitulo generali prædicto approbata, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate supplemus, & sanamus.

§. 4. Decernentes, easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari, sic in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Augusti 1739. Pont. nostri Anno X.

Confirmatio Censurarum Sixti V. ac nonnullarum Ordinationum pro Bibliotheca Vaticana Apostolica.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. I. **D**ignissimam Regibus ipsis ac Principibus, ethnicæ quoque superstitionis viris visam per omnes ætates, etiam antequam Evangelii lux in tenebris illuxisset, curam colligendi libros, & Bibliothecas instituendi, quo priorum temporum res gestas, & illustria vestustatis monumenta ab interitu eriperent, atque in longam ad factorum celebritatem, hominum laudi, & exemplorum splendori, necnon instituendis populis consulendum posteritatis memoriam, eruditionemque propagarent; laudatissimo studio, ac sollicitudine incredibili non modo adæquare, sed superare etiam Romani Pontifices Prædecessores nostri

Procurator
Ger. Ord-
nis huiusmo-
di Decretum
petit confir-
mari.
Petitis an-
nuit Cle-
mens.

Præsentium
Literarum
firmitas.

Derogatio
contrario-
rum.

Dat. die 6.
Aug. 1739.
An. X.

CCLXIII.

Studium
Romano-
rum Pontifi-
cum in
Libris con-
quirendis ad
Religionis
decus, &
prædium.

adlabora-